

13.2.2008

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

4 – 2008

Kokousaika: 13.2.2008 klo 18.00 – 23.00

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

13.2.2008

39 §	6
Esityslistan asia nro 3	6
KYSELYTUNTI	6
Kysymys nro 8	6
Valtuutettu Kolbe	6
Kaupunginjohtaja Pajunen	7
Valtuutettu Kolbe	8
Valtuutettu Näre	9
Ledamoten Dahlberg	10
Valtuutettu Ojala	10
Valtuutettu Lohi	11
Valtuutettu Hakanen	12
Kaupunginjohtaja Pajunen	12
Kysymys nro 9	13
Valtuutettu Rantanen	13
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	13
Valtuutettu Rantanen	14
Valtuutettu Sumuvuori	15
Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu	16
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	16
Valtuutettu Myllykoski	17
Ledamoten Johansson	17
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	18
Kysymys nro 11	18
Valtuutettu Leppä-aho	18
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	19
Valtuutettu Leppä-aho	20
Valtuutettu Hakanen	21
Valtuutettu Saarnio	22
Valtuutettu Kalima	22
Valtuutettu Koskinen	23
Valtuutettu Soininvaara	24
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	25
42 §	26
Esityslistan asia nro 6	26
HELSINGIN KANSAINVÄLISEN TOIMINNAN STRATEGIA	26

13.2.2008

Kaupunginjohtaja Pajunen	26
Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rihniemi	29
Valtuutettu Hakola	31
Valtuutettu Kantola	36
Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu	41
Valtuutettu Ojala	45
Ledamoten Johansson	50
Valtuutettu Kiviniemi	54
Valtuutettu Reinikainen	58
Valtuutettu Sademies	61
Valtuutettu Hakanen	63
Valtuutettu Lipponen	67
Valtuutettu Puura	68
Kaupunginvaltuuston I varapuheenjohtaja Bogomoloff	70
Valtuutettu Sinnemäki (vastauspuheenvuoro)	73
Valtuutettu Kolbe	73
Valtuutettu Moisio	76
Valtuutettu Vikstedt	77
Valtuutettu Karhuvaara	78
Valtuutettu Helimäki	80
Valtuutettu Helistö	80
Ledamoten Björnberg-Enckell	81
Valtuutettu Taina	81
Valtuutettu Urho	82
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto (vastauspuheenvuoro)	84
Valtuutettu Karu	84
Valtuutettu Saarnio	84
Valtuutettu Rauramo	85
Valtuutettu Asko-Seljavaara	86
Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu (vastauspuheenvuoro)	88
Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)	88
Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	89
Valtuutettu Näre	89
Valtuutettu Rissanen	89
Valtuutettu Ojala	90
Valtuutettu Taipale	91
Valtuutettu Lahti	93
46 §	94
Esityslistan asia nro 10	94
KISELEFFIN/SUNNIN TALON PERUSKORJAUKSEN HANKESUUNNITELMAN	94
HYVÄKSYMINEN	94

13.2.2008

Valtuutettu Helistö	94
Kaupunginhallituksen II varapuheenjohtaja Vehviläinen (vastauspuheenvuoro)	95
Valtuutettu Hakanen	96
Valtuutettu Rantanen	97
Valtuutettu Ojala	98
Valtuutettu Kantola	99
Valtuutettu Lahti	99
Valtuutettu Hakanen	100
47 §	100
Esityslistan asia nro 11	100
SUUTARILAN RYHMÄRAKENTAMISTONTTIEN VUOKRAUSPERUSTEET	100
Valtuutettu Peltokorpi	101
Valtuutettu Arhinmäki	101
48 §	102
Esityslistan asia nro 12	102
MEILAHDEN LÄHIVIRKISTYSALUEEN SEKÄ URHEILU- JA VIRKISTYS- PALVELUJEN ALUEEN JA KATUALUEEN ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 11642)	102
Valtuutettu Hakanen	102
Valtuutettu Bryggare (vastauspuheenvuoro)	104
Valtuutettu Soininvaara	104
Valtuutettu Brax	104
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	105
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	105
Valtuutettu Hakanen	106
Valtuutettu Anttila	106
51 §	106
Esityslistan asia nro 15	106
HAAGAN TONTIN 29139/6, KORTTELEIDEN 29144 JA 29145, TONTTIEN 29146/3 JA 9 SEKÄ TONTIN 10 OSAN, KORTTELEIDEN 29148 JA 29149 YM, ALUEIDEN (TEUVO PAKKALAN TIEN ITÄPUOLI) ASEMAKAAVAN MUUTTA- MINEN (NRO 11590)	107
Valtuutettu Koskinen	107
Valtuutettu Hakanen	107
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	108

13.2.2008

54 §	108
Esityslistan asia nro 18	108
HELSINGIN KRISTILLISEN OPISTON SÄÄTIÖN HAKEMUS LAAJASALON	108
TONTIN 49012/2 ASEMAKAAVAN MUUTTAMISEKSI	108
Valtuutettu Soininvaara	108

13.2.2008

Kaupunginvaltuuston kokouksessa käytetyt puheenvuorot

39 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Kysymys nro 8

Valtuutettu Kolbe

Kunnioitettu rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsinki joutui ensimmäisen maailmansodan ja vallankumouksien tapahtumapaikaksi vasta vuonna 1917. Tammikuussa 1918 sosialistit ja punakaarti ottivat vallan ja perustivat Suomen kansantasavallan. Huhtikuussa saksalainen Itämeren divisioona nousi maihin Hangossa ja valtasi nopeasti Helsingin. Punainen vallankumousohallitus pakeni, ja elämä palasi vähitellen uomiinsa.

Helsingissä sodan molemmat osapuolet ovat vaalineet kevään 1918 muistoja nyt jo 90 vuoden ajan. Kaupungissa sijaitsee lukuisia muistomerkkejä, jota liittyvät kevään 1918 tapahtumiin ja jotka ovat kaupungin hallussa. Vuonna 1919 järjestetyn kilpailun voittivat E. Ilkka ja arkkitehti E. Bryggman. Vapausotamuistomerkki, arkkitehdit Ilkka ja Bryggman, paljastettiin Vanhankirkon puistossa lokakuussa vuonna 1920. Samana päivänä paljastettiin vieressä oleva saksalaisten sankaripatsas, suunnittelijoina kuvanveistäjä Finne ja arkkitehti Sirén. Kaupungille kuuluu myös Liisanpuistikossa oleva kaatuneiden suojeluskuntalaisten muistomerkki vuodelta 1921. Vuonna 1923 paljastettiin Viron vapaussodassa kaatuneiden suomalaisten muistomerkki.

Santahaminan vankileirillä 1918–19 kuolleiden ja teloitettujen

13.2.2008

punakaartilaisten muistomerkki on sijoitettu sotilassaaren Saharaksi kutsutulle alueelle. Joukkohaudan paikalla on 1949 paljastettu vakaumuksensa puolesta kuolleiden muistomerkki. Taitelija, graafikko Ferdinandin mukaan punavankien muistomerkkisuunnittelun lähtökohtana oli se traaginen tilanne, johon vuoden 1918 kansalaissota päättyi, kun ”köyhä Suomen kansa oli yrittänyt katkoa kahleitansa”. Muistomerkin veisti kuvanveistäjä Silfsten. Isosaaren entisen vankileirin yhteishaudalle pystytettiin vuonna 1955 rautaketjuin ympäröity muistokivi. Syyskuussa 2004 paljastettiin Suomenlinnassa vuoden 1918 muistopaikka, josta tulkinnan teki taitelija Marja Kanervo.

Keväällä 2008 on kulunut 90 vuotta vapaussota–kansalaissodan päättymisestä. Tähän mennessä muistamisen muodot ja rituaalit ovat jakautuneet sodan aikana muodostuneita linjoja pitkin. Sodan henkilökohtaisesti muistavien määrä ei enää ole kovin suuri.

Kysynkin, miten kaupunki aikoo huomioida kevään 1918 tapahtumien muistamisen? Olisiko nyt tilaa sovitteluun ja sodan kaikkia osapuolia yhdistävään muistotilaisuuteen?

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kuten kysyjä ansiokkaasti kysymyksessään toteaa, niin Helsinki oli varsin keskeinen paikkakunta vapaussodan, kansalaissodan tapahtumien osalta.

Vallankumouksen alkamisen merkiksi nostettiin punainen lyhty Helsingin työväentalon torniin illalla 26. tammikuuta 1918. Punakaarti sai nopeasti Helsingin haltuunsa miehittäen kaupungin virastot ja laitokset.

Helsingin taisteluna tunnetaan tapahtumien loppuvaiheessa 13. – 14. huhtikuuta käyty taistelu punaisten ja saksalaisten tukemien valkoisten välillä. Toukokuun 16. päivä ylipäällikkö Mannerheim järjesti voitonparaatin Helsingissä. Kuluneena keväänä siis tulee 90 vuotta kuluneeksi tästä tapahtumasta.

Molemmat osapuolet ovat pystyttäneet Helsinkiin vuoden 1918 muistoja ja uhreja kunnioittavia muistomerkkejä, kuten kysyjä hyvinkin seikkaperäisesti kysymyksessään toteaa. Punakaartin valtakunnallinen muistomerkki sijaitsee eläintarhassa jäähallin luona. Punaisten

13.2.2008

muistomerkkejä on lisäksi mm. Malmin hautausmaalla, Pohjois-Haagan aseman läheisyydessä, Santahaminan varuskunta-alueella ja Suomenlinnassa. Vanhankirkon puistossa sijaitsee puolestaan suomalaisten vapaussotamuistomerkki sekä saksalaisten sotilaiden hautoja ja sankarimuistomerkki. Helsingin ulkopuolella kaatuneiden valkoisten patsas on pystytetty Liisanpuistoon ja Hietaniemen hautausmaalla sijaitsevat valkoisten sankarihaudat ja muistomerkki.

Vuoden 1918 tapahtumat ovat olleet kattavasti ja monipuolisesti esillä eri tiedotusvälineissä, kuten lehdissä ja televisiossa. Lisäksi eri järjestöt huomioivat merkkivuoden omilla tapahtumillaan. Opetustoimessa vapaussota, kansalaissota käsitellään omana kokonaisuutenaan osana koulujen historian opetusta. Työväenopistossa on tämän lisäksi teemaan liittyviä erityisluentoja.

Helsingin kaupungin talousarviossa ei ole varauduttu muistotapahtuman järjestämiseen. Tässä tilanteessa kaupunki voi esimerkiksi osallistua vuoteen 1918 liittyvien muistotilaisuuksien maltilliseen tarjoiluun yleisten vieraanvaraisuusperiaatteiden mukaisesti. Näistä mainittakoon toukokuun aikana Finlandia-talossa järjestettävä valtakunnallinen muistojuhla.

Vuoden 1918 tapahtumat koskettivat mitä suurimmassa määrin koko valtakuntaa. Siksi on syytä todeta, että mahdollinen muistojuhlan järjestäminen kuuluisi luontevasti lähinnä Suomen valtiolle. Omaaloitteisesti kaupunki jo huomioi lähinnä tapahtumia, jotka kiinteästi liittyvät sen omaan toimintaan. Kuluvalta vuodelta esimerkkinä voi mainita Seurahuoneen 175-vuotisjuhlavuoden erityistapahtuma.

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä vastaus.

Valtuutettu Kolbe

Kiitos puheenjohtaja.

Kiitos kaupunginjohtaja Pajuselle vastauksesta, jossa itse asiassa ehkäpä – mitenkä sen nyt sanoisi? – luontevasti käsiteltiin sitä miten Helsinki ehkä ei aio osallistua nyt juhlintaan, joka – kuten kysymyksessäni sanoin – on aika pitkälti kulkenut sillä tavalla, että vapaussodan muistoa vaalivat organisaatiot ovat ylläpitäneet tietynlaista muistoritualismia Vanhankirkon puistossa ja sama koskee

13.2.2008

punaisten perinnejärjestöjä.

Minun lähtökohtani tässä kysymyksessäni oli, että nimenomaan nyt voisi olla ehkä se hetki, jolloin ehkä katsottaisiin kokonaisuutta ja tarjottaisiin mahdollisuus jonkinlaiselle yhteiselle muistojuhalle.

Näin varmasti on, että määrärahoja ei ole. Se vaatii nyt sitten sen pohdintaa, miten tällainen näkyvyys voitaisiin aikaan saada. Tietysti jokaisella valtuutetullakin on oma mahdollisuutensa osallistua, olla läsnä, kirjoittaa, muistella, puhua ja esiintyä tämän kevään 1918 tapahtumien muistamisen merkeissä.

Tietysti kysymys siitä, mikä kuuluu valtiolle, on aika kiinnostava sillä tavalla, että itse asiassa keväällä 1918 mitään valtiota tosiasiallisesti ei ollut. Tiedämme, että eduskunta ei kokoontunut, senaatti Svinhufvudin johdolla toimi Vaasassa, oikeuslaitokset eivät toimineet, hallinto oli ajettu alas ja näin ollen valtion läsnäolo tässä, sitä voidaan debatoida ja pohtia, kuinka olennaista se on. Juuri siinä mielessä Helsinki pääkaupunkina voisi tarjota mahdollisuuden tällaiselle eheyttävälle juhlinnalle.

Valtuutettu Näre

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kolben ajatus vuoden 1918 tragedian muistotilaisuudesta on erittäin aiheellinen.

Suomessa on vallinnut sekä sisällissodan että talvi- ja jatkosodan traumoihin liittyvä puhumattomuuden kulttuuri, joka lienee tärkeänä taustaselittäjänä ? sille tosiasialle, että Suomi on väkilukuun suhteutettuna läntiseksi katsotun Euroopan väkivaltaisim maa.

Sisällissodan 37 000 uhria vaiettiin vuoden 1918 jälkeen. Ja kuten Ulla-Maija Peltonen on kuvannut, punaisten surulle ei annettu julkista tilaa ja kun teloittajatkin armahdettiin, kylvettiin Suomeen sellaista kulttuuria, jossa uhri on potentiaalisesti syyllinen ja väkivallan tekijä jollain tavalla oikeutettu tekoonsa.

Sota-ajan lapsuutta tutkiessani olen joutunut havaitsemaan, että lapsia ei menetysten keskellä erityisesti lohdutettu eikä rankkoja kokemuksia liiemmin kollektiivisesti jaettu. Tällaisessa tilanteessa oireet ja toiminta astuvat sitten helposti puhumisen sijaan.

13.2.2008

Suomessa on vallinnut kärsimyksestä vaikenemisen kulttuuri ja niiden sanallistaminen, sanallistamisen yritykset vieläkin helposti torjutaan. Viimeisin esimerkki tästä on Hesarissa. Viime sunnuntaina ilmestynyt ns. "Arvio kirjastamme: Haavoitettu lapsuus". Siinä tulkittiin sota-ajan lasten tunnekokemusten kuvaaminen hempeilyinä, nyyhkyilyinä ja romantismina, vaikka todellisuus oli kaikkea muuta kuin romantismia.

Valtuutettu Kolben ehdotus muistotilaisuudesta onkin tervetullut tunnemuistojen herättäjä ja siinä mielessä edistää rauhan työtä. Toivoisinkin, että tämä ajatus jollain tavalla toteutuisi tänä keväänä.

Ledamoten Dahlberg

Tack fru ordförande.

Det är visserligen rätt så få som fortfarande har personliga minnen kvar från kriget 1918. Däremot lever många vars hela uppväxttid präglades starkt av familjens sorg. Det gäller både den vita och den röda sidan. Också jag som barn har upplevt då via berättelser inom familjen kriget och dess fasor och att leva med skuggorna av de här döda inom familjen.

Krig ska man ju aldrig fira men det är klart att minnet av de döda kan hedras. Men man måste nog närma sig den här sortens jubileum med en ytterst stor försiktighet för att inte väcka till liv slumrande konflikter mellan olika medborgarkretsar. Man ser redan en hel del ansatser av det här i tidningsartiklar som kan vara litet upprivande. Två generationer från ett broderkrig är kanske för kort som perspektiv för att man ska kunna förvänta sig en helt objektiv och balanserad syn på de här händelserna. Så man måste som sagt vara ytterst försiktig.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kolbe on tehnyt hyvin ajankohtaisen ja tärkeän kysymyksen.

Halusimmepä tai ei, niin historia kulkee meidän kanssamme edelleenkin ja vielä tänä päivänäkin tapahtuu – ja olen jopa henkilökohtaisesti kuullut – että joku ihminen saa tiedon

13.2.2008

esivanhemmistaan tai sukulaisista, joilla on ollut osallisuutta, siis uutta yllättävää tietoa esivanhemmistaan, että näillä on ollut osallisuutta kansalaissodan jommallakummalla puolella. Nämä tilanteet voivat olla hyvinkin hämääviä, koska valitettavasti näistä asioista ei ole riittävästi puhuttu. Siksi valtuutettu Kolben ehdottama muistotilaisuus olisi paikallaan.

Haluaisin tässä yhteydessä tuoda esille myöskin sen, että Helsingin Vasemmistoliitto on viime vuoden marraskuussa kääntynyt kaupunginhallituksen puoleen asiassa, joka koskee punakaartilaisten muistomerkkiä Santahaminassa. Siellähän sijaitsee juuri tämä valtuutettu Kolben mainitsema U. Ferdinand Inkisen tekemä muistomerkki.

Tämän muistomerkin ylläpitovastuu on tällä hetkellä Helsingin Vasemmistoliitolla. Ja kun tiedämme, että Helsingin kaupunki vastaa erittäin monien vastaavien muistomerkkien ylläpidosta, olisi kohtuullista, että myös tämän muistomerkin osalta ylläpitovastuu siirtyisi Helsingin kaupungille. Tiedän kyllä, että tämä asia on nyt ollut lausunnoilla museolautakunnassa ja joissakin, museon johtokunnassa ja muissakin. Toivon todella asialle myönteistä ratkaisua.

Valtuutettu Lohi

Arvoisa puheenjohtaja.

Tiedotusvälineet, lehdet ja tv ovat varsin runsaasti tuoneet esille vuoden 1918 tapahtumia. Tapahtumat olivat surullisia. Mutta on hyvä, erityisesti nuorisollemme, että niistä on nyt tänä keväänä puhuttu.

Valtuutettu Kolbe ehdottaa muistotilaisuutta, jota tietysti mielestäni voitaisiin harkita. Kaupunginjohtaja Pajunen tosin oli sitä mieltä, että se ehkä ei kuulu kaupungille. Enkä nyt kauhean paljon sitä kannanottoa protestoisi.

Mutta valtuutettu Kolben kysymyksessä minua oudoksutti maininta, jossa hän sanoi, että tämä tällainen tilaisuus yhdistäisi sodan kaikki osapuolet.

Minä kyllä painavasti huomauttaisin, että meillä ei ole enää sodan osapuolia. Tämä sota on historiaa.

Mutta jos osapuolia ruvetaan hakemaan, niin silloin pitää muistaa, että

13.2.2008

tämä ei ollut ainoastaan kansalaissota, sisällissota, vaan myöskin tässä oli mukana ulkomaalaisia. Ja niin kuin valtuutettu Kolbe huomauttaakin, niin nimenomaan saksalaiset kukistivat punaisen vallan Helsingissä. Joku määrähän Venäjän bolševikkejäkin oli sodassa mukana. Olisi hieman outoa nähdä täällä esimerkiksi Saksan armeijan edustajat. Venäjän bolševikkejä tuskin enää löytyisikään.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan tässä yhteydessä kiinnittää huomiota siihen, että vuoden 1918 kansalaissodan muistoon liittyy edelleenkin suuri eriarvoisuus.

Toistatuhatta vankileireillä teloitettua ja kuollutta punaista lepää Santahaminan joukkohaudassa, mutta ei ole vielä saanut nimeä haudalleen. Kaikkien punaisten puolella kuolleiden hautapaikkaakaan ei edes varmuudella vielä tiedetä.

Olen tehnyt henkilökohtaisesti aloitteen seminaarista ja muistotapahtumasta, joka tullaankin järjestämään Santahaminassa 13. päivä huhtikuuta tänä keväänä. Seminaarissa – valmistelujen perusteella – voi jo sanoa, että tullaan saamaan uutta tietoa vuoden 1918 sodan ja vankileirien historian tutkijoilta nimenomaan Helsingin suhteen. Tarkoitus on, että seminaarin jälkeen on mahdollisuus myöskin tutustua entiseen vankileirialueeseen ja laskea kukkia muistomerkille. Tuon tapahtuman tulevat järjestämään Santahaminaseura, työväenarkisto, kansanarkisto ja eräät muut järjestöt. Myös valtuuston puheenjohtaja on ystävällisesti lupautunut avaamaan tilaisuuden.

Haluan painottaa sitä, että nyt odotetaan kaupungilta tekoja. Santahaminan muistopaikalle olisi viimeinkin syytä saada myös vainajien nimet sisältävä muistotaulu.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kuten vastauksessani totesin, emme ole varautuneet 90-vuotisjuhliin budjetissa ja lähtökohtana on, että eri järjestöt muistavat asiaa

13.2.2008

parhaalla mahdollisella tavalla.

Mutta sen näkökulman haluaisin tuoda, että vuonna 2017 tulee 100 vuotta itsenäistymisestä ja se on asia, johon Helsingin kaupunki lähtee voimakkaasti mukaan. Tämä käyty keskustelu tavallaan on hyvä ponnin sille. Esimerkiksi historiatoimikunta voisi miettiä sitä, millä parhaalla mahdollisella tavalla sitten tätä meidän suurta 100-vuotista merkkipaalua juhlistamme. Mutta siihen siinä vaiheessa kyllä, ketä sitten on tekemässä päätöksiä aikanaan ja valmistelemissa, mutta että sinne uskon, että kaikki oikein tosissamme lähdemme valmistelemaan 100 vuoden muistamista.

Kysymys nro 9

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Helsingin, Vantaan ja Sipoon välisten kuntarajojen tarkistusten yhteydessä on noussut eri puolilla esiin ajatus Sipoonkorven arvokkaan luontoaluekokonaisuuden laajentamisesta Nuuksion kaltaiseksi kansallispuistoksi. Äskettäin Vantaa on tehnyt Sipoonkorpeen liittyvien omien alueidensa suhteen maanvaihtosopimuksen valtion kanssa. Kaavaillun luonnonsuojelualueen laajennuksen sisällä on myös paljon Helsingin maita, joiden omistaminen ei hankkeen toteutuessa ole kaupungin kannalta enää tarkoituksenmukaista. Helsingin mahdolliset maanvaihtojärjestelyt valtion kanssa edistäisivät kansallispuistohanketta. Sen lisäksi niiden kompensationsa saatavasta maa-alasta olisi kaupungille merkittävää muuta hyötyä.

Mitä kaupunki aikoo tehdä edistääkseen suojelualueeksi kaavailtujen Sipoonkorven alueella sijaitsevien Helsingin maiden vaihtoa valtion kanssa? Olisiko mahdollista esittää vaihtokohteina esimerkiksi valtion Helsingin edustalla omistamia saaria, joiden kehittäminen voisi palvella kaupungin ja samalla koko pääkaupunkiseudun merellistä strategiaa?

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja ja hyvä valtuusto.

13.2.2008

Helsingin kaupunki omistaa Sipoossa maata yhteensä noin 1 700 ha. Valtioneuvoston asetuksella perustetun Sipoonkorven luonnonsuojelualan rajauksen sisällä Helsingin ja kaupunki omistaa Vantaan puolelta noin 140 ha ja Sipoossa noin 850 ha.

Kaupunki on edistänyt Sipoonkorven luonnonsuojelualan muodostamista luovuttamalla aiemmin aluevaihdossa valtiolle Vantaalta ja Sipoosta syksyllä 2000 noin 400 ha:n suuriset natura – alueet. Aiemmin kaupunki on myös luovuttanut valtiolle Sipoosta noin 600 ha:n suuruisen Hindsbyn metsän, yhteensä siis 1 000 ha.

Kiinteistöviraston tonttiosaston ja metsähallituksen sekä Uudenmaan ympäristökeskuksen kesken on Sipoonkorven luonnonsuojelualan maanomistusjärjestelyihin liittyen ylläpidetty kiinteää neuvotteluyhteyttä. Viimeksi loppuvuodesta 2007 on aloitettu Helsingin Sataman pyynnöstä neuvottelut Sipoon kunnan puolella sijaitsevan **Toppe ?** -nimisen saaren hankkimiseksi kaupungin omistukseen.

Tonttiosasto käy parhaillaan myös aluevaihtoneuvotteluja Uudenmaan virkistysalueyhdistys ry:n kanssa. Yhdistyksen kanssa on neuvoteltu Vuosaaren Kallahdenniemen edustalla sijaitsevien Ahvensaaren ja Uimaluodon vaihtamisesta kaupungin omistamiin Sipoonkorven luonnonsuojelualueisiin.

Kun hinnoitteluun liittyvät puuston arvioinnit on alkuvuodesta nyt suoritettu, tonttiosasto tulee kevään 2008 aikana tekemään luottamismieselimille esitykset aluevaihdosta, jossa kaupunki luovuttaisi valtiolle noin 50 ha:n ja Uudenmaan virkistysalueyhdistys ry:lle noin 6 ha:n määrän lisää alueita Sipoonkorven luonnonsuojelualueeseen.

Yleisesti ottaen ja tulevaisuudessa olevista mahdollisista maanvaihdosta valtion kanssa tulee Helsingin kaupungin ensisijaisesti pyrkiä tukemaan maankäytön ja asumisen ohjelman 2008 – 2017 toteuttamisedellytyksiä.

Valtuutettu Rantanen

Kiitoksia.

Mukava kuulla, että asia on etenemässä ja näitä selvitetään näitä seikkoja.

13.2.2008

Minun kyselykysymykseni idean oli vähän ikään kuin hakea kahta kärpää yhdellä iskulla, vai pitäisikö sanoa ”härkästä”, eli sen lisäksi, että tässä puhutaan tästä kansallispuisto –hankkeesta, joka etenee ymmärtääkseni yhtälailla, niin sitten mietin sitä, että nämä Helsingin edustalla olevat saaret ovat laatuaan taas sellaiset, joista joka tapauksessa kannattaisi käydä valtion kanssa keskusteluja. Jos niitä pystytään koplaamaan tämän tyyppiseen juttuun, niin silloin siinä tietysti hyödyt ovat moninaiset.

Ja minun mielessäni tässä nimenomaan on näitä armeijan käytössä, vajaakäytössä tällä hetkellä olevia saaria, enkä puhu vaan Santahaminasta, vaan niitä pienempiäkin, joiden valjastaminen virkistyskäyttöön ja kaupunkilaisten käyttöön ja miettiä, minkälaista lautaliikennettä sinne voisi ikään kuin rakentaa. Kaikki tämä olisi mielestäni kehittämisen arvoista. Mutta kun niissä kohtaa usein törmätään siihen, että ne ovat valtion tällaisessa niin kuin vajaakäytössä ja suljetussa käytössä, niin silloin niitä ei pysty ajattelemaan kaupungin kokonaisedun näkökulmasta. Tämä keskustelu kannattaa kyllä avata myös.

Valtuutettu Sumuvuori

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä Sipoonkorven kansallispuiston kohtalossa peruslähtökohdat ovat ainakin valtion puolelta kunnossa, koska hallitusohjelmassa on sitouduttu selvittämään Sipoonkorven kansallispuiston perustaminen ja ympäristöministeriö on jo pitemmän aikaa haalinut alueita tämän kansallispuiston perustamiseksi.

Luonnonsuojelualuehan siellä jo on. Mutta se hehtaarimäärä, joka käsittääkseni sisältää Vantaalta saadut alueet, on noin 1 700 ha, niin se ei kyllä riitä kansallispuistoksi. Se olisi pelkkä tynkä kansallispuisto, ellei siihen saisi lisää pinta-alaa. Se on tärkeä myös siitä syystä, että kansallispuisto yleensä lisää kävijämääriä ja alueen käyttöä. Silloin sen alueen pitää olla tarpeeksi suuri, että se kestää sen.

Tämä kansallispuiston perustaminen ei ole täällä päin Suomea tärkeätä myös pelkästään virkistyskäytön kannalta, vaan myös Etelä-Suomen metsien suojelun kannalta. Ja oikeastaan pallo on nyt Helsingillä. Helsingin pitäisi olla valmis nyt laittamaan lisää maata Sipoonkorven kansallispuiston perustamiseksi.

13.2.2008

Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Yritin kuunnella tarkkaan apulaiskaupunginjohtaja Penttilän vastausta. Olin siihen hieman pettynyt, koska se oli aika varovainen.

On helppo olla samaa mieltä hänen kanssaan siitä vastauksen loppuosasta eli siitä, että Helsingin tulisi käyttää tällaisia neuvotteluja mahdollisen maanvaihto- ja MA-ohjelman toteuttamisen edistämiseen. Näinhän nimenomaan Vantaa on tehnyt, eli he tällä maanvaihdoillaan ihan taitavasti loivat parempia edellytyksiä Marja-Vantaan toteuttamiselle.

Ja vaikka me olemme joitakin isoja maanvaihtoja, lähinnä kovalla rahalla tehneet valtion kanssa viime aikoina, niin voisi olla ehkä mahdollista, että löytyisi vielä jotakin sellaista vaihdettavaa, joka edistäisi meidän asuntotuotantoamme, mutta tukisi tätä valtuutettujen Rantasen ja Sumuvuoren esiin nostamaa ajatusta kansallispuistosta.

Kansallispuiston tarvehan on aivan ilmeinen jo sen takia, että Itä-Helsinki on kasvanut voimakkaasti ja lähivuosina sekä tämä liitosalue Sipoossa että jäljelle jäävä Sipoon kunta tulevat kehittymään ja kasvamaan voimakkaasti. On aivan selvää, että itäinen pääkaupunkiseutu tarvitsee Nuuksion kaltaisen alueen. Helsingin tulisi todella olla tässä aktiivinen, jotta tämä kansallispuisto –ajatus vahvistuisi ja voisi toteutua.

Toivoisin, että tässä ryhdyttäisiin hieman rivakampiin toimiin kuin pelkästään tällaisiin varovaisiin saartenvaihdoskeskusteluihin.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilän vastaus jäi harmillisen ponnottomaksi ja epämääräiseksi.

Nyt yli reilun 1 700 ha:n suuruinen suojelualue ei todellakaan riitä metsämantereen suojaksi asutuksen edelleen tiivistyessä Sipoonkorven ympärillä. Suojelualueen kasvua, samoin kuin

13.2.2008

mahdollisen myöhemmin perustettavan kansallispuiston edistymistä haittaavat olennaisesti alueen maanomistuksen hajanaisuus sekä metsähallitukselle jo siirtyneiden suojelualueiden pirstoutuneisuus. Uhkana onkin alueen luontoarvojen osittainen menettäminen tiivistyvän asutuksen kulutuspaineen kohdistuessa jatkossa yhä voimakkaammin Sipoonkorven herkimille alueille. Mikäli näin tapahtuu, menetetään samalla mahdollisuus kansallispuiston perustamiseen. Tämä olisi suuri tappio niin luonnonsuojelun kuin alueen imagon ja virkistyskäytön kannalta.

Siksi mielestäni olisi ollut paljon mieluisampaa kuulla täällä vastaus, joka olisi osoittanut, että Helsinki on aloitteellinen, voimakastahtoinen ja ponnekas näissä neuvotteluissa, joita pitäisi nyt mitä nopeimmin viedä eteenpäin.

Valtuutettu Myllykoski

Arvoisa puheenjohtaja ja muut kuuntelijat.

Minä olen sitä mieltä, että tuollainen toimiva kansallispuistokonsepti edellyttäisi sitä, että alue olisi jollain tavalla yhtenäinen. Sen takia esimerkiksi Nuuksio ei ole ihan kunnollinen kansallispuisto, koska se koostuu sirpaleisista alueista, joihin välillä ei ole luonnontilaista yhteyttä.

Toivonkin, että Sipoonkorvesta tulisi yhtenäisempi alue ja Nuuksion kanssa tehtäisiin samoin.

Ledamoten Johansson

Rouva puheenjohtaja.

Niin kuin valtuutettu Rantanen itse totesi, niin tämä hänen kysymyksensä oli varmaan tällainen ”monikärkiohjus”. Eli totta kai tämä on tärkeää, että luontoarvoja täällä säilytetään, jossakin määrin ehkä myös tällaisen tärkeän jälkihoidon maku, ettei sillä äsken tehdyllä päätöksessä nyt sitten ihan tulisi olemaan sellaisia vaikutuksia, tai sanotaan? vääränlaisia vaikutuksia. Mutta hyvä näin.

Mutta sitten ihan vähän tähän pieni faktaruutu.

Nämä saaret mahdollisesti tuotaisiin, ne on jo osittain tuotu mukaan

13.2.2008

tähän keskusteluun, Helsingin edustalla olevat saaret, niin niiden vaihtaminen ei ole ihan yksinkertainen asia sen takia, että sijoittuvat osittain tai ainakin maailman perintöalueen välittömässä läheisyydessä, eli ne museaaliset arvot ovat sellaiset, että luultavasti yleislaki ei salli niiden, valtion näkökulmasta, niiden vaihtamista, vaan se vaatisi todennäköisesti erillislakia ja se pikkuisen tietysti sitten hankaloittaa sitä prosessia.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa valtuusto.

Vastauksessa, joka on meidän virkamiestemme laatima, on luonnollisesti lähdetty niistä nykyisistä lähtökohdista. Olen huomannut, että tänä iltana valtuusto tulee ottamaan kantaa tähän kansallispuistoasiaan ja ne asiat – mielihyvin - ovat asioita, jotka ovat luottamusmiestä lähtöisiä.

Siltä osin, kun sitten tätä nykyistä luonnonsuojelualuetta on edistetty, niin kuin keskustelussakin tuli esiin, Helsinki on ollut aktiivinen toimija ja tulee luonnollisesti olemaan vastedeskin. Se mitä vaihtokohteita sitten käytetään, toivon siinä tosiaan malttia, koska siinä on myös Helsingin etu kyseessä.

Toisaalta olemme juuri saaneet päätöksen siitä, että osa Sipoosta liitetään Helsinkiin. Toivon myös, että tältä osin hieman aikaa jaksetaan odottaa sen tarkempaa suunnittelua.

Tässäkin valtuustosalissa on useita toiveita kohdistuen näihin liitosalueisiin. Mielestäni ne alueet kannattaa rauhallisesti ja järkevästi pohtia ennen yksityiskohtaisia rajauksia. Niitähän ei myöskään kansallispuiston osalta vielä ole kukaan tehnyt.

Eli kaiken kaikkiaan, Helsingin kaupunki on olennainen toimija Sipoossa olevien luonnonsuojelualueiden toteuttamisessa ja tulee olemaan sitä vastakin.

Kysymys nro 11

Valtuutettu Leppä-aho

13.2.2008

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kaupunki harjoittaa laajaa asumiskäyttöön tapahtuvaa maanvuokrausta. Asumiskäyttöön vuokrattujen tonttien vuokrat vaihtelevat suuresti ja julkisuudessa on esiintynyt selvästi epätietoisuutta tonttivuokrien vaikutuksista asumiskustannuksiin.

Tämän vuoksi tiedustelen, mikä on:

- 1 Kaupungin vuokra-asuntojen keskimääräinen, halvin ja korkein tontin vuokra asuntoneliölle kuukaudessa.
- 2 Hitas-asuntojen vastaavat luvut.
- 3 Samoin sääntelemättömien omistusasuntojen osalta.

Samalla kysyn, mikä on kunkin ryhmän kaupungille tuottama kokonaisvuokratulo tontinvuokran osalta ja paljonko kuhunkin ryhmään kuuluu asuntoja?

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Vuoden 2007 päättyessä Helsingin kaupungilla oli voimassa yhteensä 4 599 asuntotonttia koskevaa maanvuokrasopimusta.

Kiinteistöviraston 8.2.2008 rekisteritietojen mukaan vuokra-asuntotonteista on sopimuksia 888. Asumisoikeusasuntotonteista on 189 sopimusta. Säädellyistä omistusasuntotonteista eli hitas- ja aravaomistuskohteista on 687 sopimusta ja loput 2 838 sopimusta kohdentuvat sääntelemättömille omistusasuntotonteille. Maanvuokria näistä sopimuksista kertyi vuonna 2007 kaikkiaan noin 70 milj. euroa kaupungille.

Kaupungin perimät maanvuokrat jakaantuvat eri hallintomuotojen kesken siten, että vuokra-asuntokohteista maanvuokria kertyy vuonna 2008 kaikkiaan noin 33,1 milj. euroa. Näihin sisältyy aravalainoitettuja kohteita sekä hitas-, korkotuki- ja vapaarahoitteisia vuokrakohteita. Asumisoikeuskohteista maanvuokria kertyy noin 5 milj. euroa, hitas-omistuskohteista noin 17,6 milj. euroa ja sääntelemättömistä omistuskohteista noin – tarkistuslaskennan jälkeen, poiketen jaetusta

13.2.2008

tekstistä – 15,7 milj. euroa.

Yksittäisten kohteiden maanvuokrat vaihtelevat huomattavasti mm. kohteen sijainnista, rakennusajankohdasta ja rahoitusmuodosta riippuen. Asuintonttien sopimukset on solmittu yleensä enintään 60 vuodeksi, joten vanhimmat edelleen alkuperäisillä vuokrauserusteilla voimassa olevat sopimukset on tehty 1950-luvun alussa.

Sääntelemättömässä tuotannossa halvimmat maanvuokrat ovat kohteissa, jotka on vuokrattu 1950-luvun alussa. Näissä vaikutus hoitovuokraan on yleisesti noin 11 – 13 sentin tasolla neliötä kohti ja kuukautta kohti laskettuna. Kallein sääntelemättömän kohteen maanvuokra on Arabianrannassa, jossa maanvuokran vaikutus hoitovastikkeessa on enimmillään noin 2,66 euroa neliötä kohti kuukaudessa.

Kaupungin omistamissa kiinteistöyhtiöissä maanvuokrat tasataan koko asuntokannan sisällä. Halvin tasattu vuokra kaupungin aravayhtiöissä on 0,51 euroa neliötä kohti kuukaudessa ja kallein tasattu vuokra on 0,96 euroa neliötä kohti kuukaudessa. Keskimääräinen tasattu vuokra on noin 0,65 euroa neliötä kohti kuukaudessa.

Kaupungin omistamissa yhtiöissä korkein tasaamaton maanvuokra on 2,11 euroa neliötä kohti kuukaudessa, on Lauttasaassa sijaitsevassa kohteessa. Halvimmillaan tontinvuokran vaikutus on noin 8:sta 10:een senttiä neliötä kohti kuukaudessa, esimerkiksi Maunulassa.

Hitas-tuotannon osalta alimmat maanvuokrat ovat niissä kohteissa, jotka on rakennettu hitas-järjestelmän käyttöön oton alkuvaiheessa 1980-luvun alussa kaupungin reuna-alueille. Mm. Malminkartanossa maanvuokran vaikutus hoitovastikkeessa on halvimmillaan noin 0,50 euroa neliötä kohti kuukaudessa. Kalleimmat hitas –kohteiden vuokrat ovat keskustassa ja Ruoholahden alueella, joissa maanvuokran osuus hoitovastikkeessa on noin 2,35 euroa neliötä kohti kuukaudessa.

Valitan, että muutamat tiedot tulivat aivan loppuvaiheessa. Tässä suullisessa viestissä oli muutama täydennystieto. Mutta tarvittaessa voidaan antaa ne myös kirjallisesti.

Valtuutettu Leppä-aho

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

13.2.2008

Kiitän apulaiskaupunginjohtaja Penttilää vastauksesta perusteellinen näin laajasta ja mutkikkaasta asiasta, jota esimerkiksi VTT ei aikoinaan, josta VTT ei saanut riittävästi tietoja tämän hitas – tutkimuksen selvittämiseksi.

Vastauksessa on joitain ristiriitaisuuksia ja puutteita itse kovalla työllä keräämieni tietojen kanssa.

Mutta kuten luvuista ja kalvoista voi havaita, maksaa hitas-osakas moninkertaista tontinvuokraa muihin ryhmiin verrattuna. Esimerkiksi noin viisinkertaista sääntelemättömiin omistusasuntoihin, niitten omistajiin verraten.

Koska puolet helsinkiläisistä asuu kaupungin maalla ja tontinvuokrat ovat erittäin tärkeä tulon lähde kaupungille, toivon, että uusi apulaiskaupunginjohtaja Penttilä selvittää asian vielä perusteellisemmin ja tiedot ovat jatkossa avoimesti saatavissa päätöksentekoa varten.

Järjestelmää uudistettaessa on tärkeää, siis hitas –järjestelmää erikoisesti, että päätöksiä tehdään faktojen perusteella ja että silloin meillä on todella hyvät tiedot päätöksenteon pohjaksi.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

On hyvä, että tämä asia tuli esille kyselytunnilla.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilän esittämät tiedot kertoivat myös sen, että sitä mukaan kun tonttivuokrien taso kaupungissa nousee vastaamaan näitä uusia 1980-luvulla korotettuja tuottovaatimuksia, tonttivuokrilla on huomattava vaikutus asumiskustannuksiin, jopa yli 2 euroa neliöltä oli pahimmillaan.

Eli kaupungilla on mahdollisuus kyllä tonttivuokrien kautta vaikuttaa siihen, millä tavalla asumiskustannukset olisivat Helsingissä hieman kohtuullisemmat.

Nämä luvut kertoivat toisaalta myöskin sen, että toistaiseksi tonttivuokrilla ei ole kaupungin omassa taloudessa mitään valtavan suurta merkitystä. Eli pysäyttämällä nyt tämä kehitys ja kohtuullistamalla korkeita tonttivuokria me voisimme hyvin vaikuttaa asiaan.

13.2.2008

Toivon, että jatkossa myöskin verrataan Helsingin perimiä tonttivuokria ja erityisesti näitä korkeiden tuottovaatimusten vuokria siihen tasoon, joka tonttivuokrilla on muissa suurissa kaupungeissa Suomessa ja miksei muuallakin.

Esimerkiksi valtuustoryhmien puheilla käynyt asukaslähetystö edellisen valtuuston kokouksen yhteydessä kertoi omista vertailuistaan, joiden perusteella Helsinki perii jopa moninkertaista tonttivuokraa verrattuna Ouluun, Tampereeseen, Tukholmaan, Göteborgiin ja moneen muuhun kaupunkiin.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

On hyvä, että valtuutettu Leppä-aho nosti tämän asian kyselytunnilla esiin.

Kaupungin tonttivuokrat on asia, joka on paljon puhuttanut viime aikoina ja johtuen juuri siitä, että eräiltä osin kehitys tonttivuokrien vaikutuksen osalta vuokriin, vastikkeisiin on erittäin epämääräinen ja epäselvästi aistittavissa tulevaisuuden kannalta.

Tässä mielessä olisi todella hyvä, että tämä asia selvitetäisiin yhtä perusteellisesti kuin mitä apulaiskaupunginjohtaja Penttilä vastauksessaan jo antoi eli tämä kirjo kokonaisuudessaan toisaalta ja toisaalta sitten selvä ennuste myös siitä, mitä tulevaisuudessa tapahtuu.

Siinä mielessä olen samaa mieltä valtuutettu Hakasen kanssa, että mitä ilmeisimmin korkeammasta päästä pitäisi leikata hyvinkin voimakkaasti, koska kun asuntovuokrasta neljännes alkaa olla tontin osuutta, puhumme aika kohtuuttomasta tilanteesta.

Valtuutettu Kalima

Arvoisa puheenjohtaja.

Tontin vuokraan vaikuttaa olennaisesti tontin sijainti, se, onko se keskikaupungilla, miten se suhtautuu liikennevälineisiin, kuinka vanha sopimus on jne. Näitä voidaan tietysti tarkastella ikään kuin

13.2.2008

ylimääräisesti noin keskiarvoina, mutta se ei oikeastaan anna mitään kuvaa, koska tontteja pitäisi verrata ikään kuin sijainniltaan ja laadultaan.

Ja on todettava, että ongelmana on juuri se, että meillä on sellaisia sopimuksia, jotka eivät ole sidottu indeksiin, jotka ovat ikään kuin sitten olleet toisesta maailmasta ja nyt kun siellä on sitten ryhdytty peruskorjaamaan, niin tulee sitten sellaisia vastikkeita, jotka ovat mahdottomia.

Tässä on todettava, että asiassa kävi hieman onnettomasti. Kiinteistövirasto ryhtyi joulun alla lähettämään ilmoituksia ennen kuin asia oli ollut esillä lainkaan kiinteistölautakunnassa tai muissakaan kaupungin elimissä. Sen vuoksi tämä asia selvitetään. Seuraavassa asiakohdassa on ponsiehdotus, jonka valtuutettu Anttila on tehnyt, jossa edellytetään, että kaupunginhallitus selvittää, miten tasapuolisesti ja yhdenvertaisesti tontinvuokrat ovat kehittyneet 1.10.1980 jälkeen. Tämän selvityksen jälkeen vasta on syytä sitten pohtia sitä, millä tavoin näitä tulee kehittää.

Mutta haluan todeta, että epätasapainoa näissä on olemassa.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Asiasta vähän yleisemmin.

Asuntotonttien vuokrasta on puhuttu viime aikoina varsin runsaasti. Nykyinen vuokrajärjestelmä, jossa vuokrien tasokorotukset toteutetaan kolmenkymmenen tai viidenkymmenen vuoden välein on ongelmallinen. Nykyisen järjestelmän puutteet ovat itse asiassa aikaan saaneet nyt käynnissä olevan keskustelun.

Vuokran määräytymisperuste 4 – 5 % tontin käyvästä hinnasta vastaa nykyistä korkotasoa.

Toinen varsinainen epäkohta on siinä, että tonttien vuokrat sidotaan elinkustannusindeksiin, joka ei riittävästi korreloi tonttien hintakehityksen kanssa. Esimerkkinä voin todeta, että jos elinkustannusindeksi nousee 3 % vuodessa, niin tällöin tonttien vuokra nousee 30 vuodessa 2,4 –kertaiseksi ja vastaavasti 50 vuodessa 4,4 – kertaiseksi. Mutta kun tonttien hinnat nousevat keskimäärin – sanotaan

13.2.2008

– 8 % vuodessa, niin silloin tonttien arvo on 30 vuoden päästä kymmenkertainen ja 50 vuoden päästä 47 –kertainen eli ero 30 vuoden tähtäimellä on nelinkertainen ja 50 vuoden tarkastuksessa jo lähes kymmenkertainen.

Tämä osoittaa, että nykyinen järjestelmä ei toimi. Korjaustoimenpiteenä tulevat kysymykseen vuokrien tasokorotukset lyhyemmin välein, 10 tai 20 vuotta. Paras keino kuitenkin olisi sitoa vuokrat tonttihintaindeksiin. Tällöin pääsääntöisesti vältyttäisiin kokonaisvuokrien tasokorotuksista.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Nämä ovat valitettavia tällaiset tilanteet, joissa vuokra on ensin hyvin matala, se on niin matala, että se on edullisempaa pitää vuokratonttia kuin omistaa se tontti, koska jos se ei olisi vuokratontti, siinä olisi kiinteistövero, mutta kun se on vuokratontti, siitä maksetaan pienempää vuokraa kuin mitä siitä tulisi kiinteistövero ja sitten yhtäkkiä se nousee aivan järjettömän paljon sen takia, että se siinä välissä on ikään kuin ollut pitkään väärä ja kehittynyt väärään suuntaan.

Tukholmassa näitä arvon tarkistuksia tehdään kymmenen vuoden välein. Se on varmaan oikeudenmukaisempi tai ainakin ja paljon ymmärrettävämpi järjestelmä.

Sinänsä sellainen ajatus, että tontin osuus hinnasta on neljäsosa, niin sehän nyt on aika väärin. Talon rakentaminen kaupungin keskustassa ja laidalla maksaa yhtä paljon. Jos talon rakentamiskustannukset ovat 2 000 euroa ja vanhojen asuntojen myyntihinta 5 000 euroa, niin siinä on 60 % silloin tontin osuutta, tai sijainnin osuutta. Ja tällainen on maailma.

Jos me tekisimme niin, että kaupunki – niin kuin täällä on ehdotettu – puolittaisi vuokrat, se ei vaikuttaisi asumiskustannuksiin uusien asukkaiden osalta mitään, koska se kapitalisoituisi välittömästi näihin hintoihin. Se olisi vaan pääomalahjoitus niille, jotka sillä hetkellä omistavat sen asunnon ja samalla se olisi väärin niitä ihmisiä kohtaan, jotka eivät asu kaupungin tonteilla, koska emmehän me, eihän tätä vuokraa makseta minnekään ulkopuolelle, vaan kaupunkilaiset maksavat sen itselleen. Ja jos me emme tätä vuokraa perisi, niin silloin kaikki kaupunkilaiset muuta kautta joutuisivat rahoittamaan tätä, myös

13.2.2008

he, jotka ? eivät asu kaupungin tonteilla. Tämä lopputulos olisi epäoikeudenmukainen.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa kaupunginvaltuusto.

Tämä keskustelu on varmaan hyvällä tavalla antanut pohjaa myös tulevien asioiden, myös MA-ohjelman ponsien käsittelylle, eli siltä osin pyrimme varmistamaan sen, että teillä on riittävät tiedot tehdessänne mittavia päätöksiä.

Mutta tämä asia – niin kuin keskustelu hyvin osoitti – ei ole yksinkertainen.

On luonnollista, että ensimmäinen lähtökohta on se – ja lakikin edellyttää – että Helsingin kaupunki on luotettava sopimuskumppani ja nämä tuhannet vuokrasopimukset, erääntyvät, ovat tarkistettavina eri aikoina. Siinä mielessä tämä ei ole yhdellä päätöksellä yksinomaan hoidettavissa, jos halutaan muuttaa tätä järjestelmää.

Luonnollisesti – kuten viime puheenvuorossa tuli esille myös – on kyse siitä, mikä on valtuuston näkemys siitä, mikä on oikeudenmukaisuus kaikkien kaupunkilaisten kesken.

Toivoisin kuitenkin tämän asian keskustelussa todettavan sen tosiseikan, että Helsingin kaupunki on ollut hyvin maltillinen vuokraisäntä. Nämä luvut, jotka tässä kertovat, ovat aivan eri tasolla kuin markkinavuokrat ja mahdollistavat omalta osaltaan tänä päivänä kohtuullisen asumisen Helsingissä.

Se myyntihintaan laskettuna nämä vuokrat merkitsevät useissa kohteissa sitä, että käytännössä tontin vuokra alittaa tontille kohdistuvan kiinteistöverotason. Ne ovat noin 20 euron kahta puolta. Eli tämä on jatkunut vuosikymmeniä ja toivottavasti on omalta osaltaan helpottanut asumista.

Se, että näitä ehdotetaan muutettavaksi hieman aravahintoja alemmalle tasolle, noin 300 – 500 euron tasolle, on luonnollisesti suuri hyppäys. Mutta senkin jälkeen on tietenkin syytä muistaa, että kaupungissa tonttien vapaamarkkinahinta pikemminkin lähtee vasta 500 eurosta kerrosneliometriä kuin on sen alla.

13.2.2008

Eli kaiken kaikkiaan asiassa on monta näkökulmaa, jotta valmistelussa huomioon. Lopulta on tietenkin kyse valtuuston linjanvedosta.

Ainoastaan yhteen tekniseen seikkaan puutun lopuksi.

Se, mihin indeksiin nämä sidotaan, ei ole myöskään ongelmaton. Elinkustannusindeksi, sen tiedot ovat samat koko kaupungin alueella, mutta tonttien hinnan muutokset eivät ole tasaisia kaupungin alueella. Yksiselitteistä tonttihintaindeksiä Helsingin kaupungin alueelle on äärettömän vaikea riidattomasti tehdä. Tämä vaan eräänä virkamiesten pienenä ongelmana tässä asiassa.

42 §

Esityslistan asia nro 6

HELSINGIN KANSAINVÄLISEN TOIMINNAN STRATEGIA

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut. Bästa fullmäktigeledamöter.

Helsingin kansainvälisen toiminnan peruspilarit muodostavat koordinoitu toiminta, monikulttuurisuus, seudullinen näkökulma, kansallinen kumppanuus, Itämeren alueen yhteistyö, eurooppalainen vaikuttavuus sekä globaali kilpailukyky ja –näkyvyys. Ulkopoliittikka ei kuulu Helsingin kaupungin toimialaan.

Kaupunginvaltuusto käsittelee tänään järjestyksessä neljättä kansainvälisen toiminnan strategiaa. Ensimmäinen laadittiin 1990-luvun alussa lamasta toipuvalle ja kansainvälisesti avautuvalle pääkaupungille. Helsingin kansainvälinen toimintaympäristö on näiden vuosien aikana muuttunut merkittävästi.

Helsingin seutu tuottaa yli kolmanneksen Suomen bruttokansantuotteesta. Sen kansainvälisesti kilpailukykyinen talous tuo hyvinvointia koko maalle. Metropolipolitiikan periaatteiden mukaisesti Helsinki pääkaupunkina ottaa huomioon kansainvälisessä

13.2.2008

toiminnassaan myös koko maan ja seudun edun. Tämä ajattelu heijastuu nyt käsiteltävän strategian painotuksissa.

Arvoisat valtuutetut.

Itämeri ja sen rantavaltiot muodostavat meille luontevan yhteistyöalueen. Suomi on pohjoisen Itämeren ainoa euroalueeseen kuuluva maa. Se on meille ja erityisesti tietenkin yrityksillemme suuri kilpailuetu. Kansallisilta kotimarkkinoilta olemme siirtyneet uuteen aikakauteen, jossa puhutaan Itämeren alueen kotimarkkinoista.

Parin vuosikymmenen aikana Itämerestä on käytännössä tullut EU:n sisämeri ja viiden miljoonan asukkaan Pietarista on kehittynyt Venäjän johtava liiketoimintakeskus Moskovan jälkeen.

Sujuvat ja nopeat liikenneyhteydet Pietariin ovat välttämättömät. Esimerkiksi suora pikajunayhteys Pietarista Helsinki-Vantaan lentoasemalle yhdistettynä mahdolliseen viisumivapauteen toisivat huikeita näkymiä seutumme kehitykselle.

Helsingin ja Tallinnan toiminnalliset työssäkäyntialueet ovat asteittain yhdentymässä. Vastaisuudessa pendelöintialueeseen kuuluu myös Pietarin alue. Alueen kasvamisessa idän ja lännen välisen kaupan logistiseksi keskuksiksi seuraa myös ulkoisten liikenneyhteyksien vahvistuminen.

Helsingin näkökulmasta erityisen tärkeitä ovat rautatieyhteydet, yhteyden kehittäminen Keski-Euroopan suuntaan Pietarista, Helsingin kautta Berliiniin sekä lentoliikenteen kaukoyhteydet.

Huolestuttava päästökehitys uhkaa koko Itämeren alueen kilpailukykyä. Ympäristökysymyksiä ei voi sivuuttaa kansainvälisessä toiminnassa. Puhdas Itämeri on yhteinen asiamme ja merellisyys on osa Helsingin perusolemusta.

Helsinki on sitoutunut Itämerihaaste –kampanjassa konkreettisiin toimenpiteisiin. Erikseen on syytä mainita Helsingin Veden tiivis yhteistyö Pietarin Vodokanalnin kanssa.

Arvoisat kuulijat.

Helsinki on hyvää vauhtia muodostumassa mannerten välisen lentoliikenteen risteyspaikaksi. Lentoreittikartan perusteella olemme siirtyneet maailman laidalta sen keskelle.

13.2.2008

Myönteinen kehitys heijastuu myös Helsingin matkailijavirroissa. Viime vuosi oli jälleen ennätysellinen Helsingin matkailussa. Yöpymisiä oli ennakoarvion mukaan noin 3 miljoonaa, joista 60 % ulkomailta. Mukaan mahtuu suuri joukko työn takia matkustavia. Helsinki on kongressikaupunkina maailman kärkijoukkoa. Helsinki sijoittui kokousten määrällä mitattuna 1 512 kaupungin joukossa maailman kuudenneksi vuonna 2006.

Globalisaation aikakaudella kaupunkien merkitys on jatkuvasti korostunut kasvun vetureina. Yli puolet maailman ihmisistä asuu jo kaupungeissa. Kehityksen myötä kansallisvaltion rooli on heikentynyt ja aluetalouksien kasvanut. Kaupunkiseutujen välillä vallitsee aito kilpailutilanne työpaikkojen suhteen. Kaupungilta edellytetään siis uudenlaista otetta kansainvälisessä toiminnassaan.

Toimiva yhteiskunta, laadukkaat hyvinvointipalvelut sekä turvallinen kaupunkiympäristö ovat tärkeitä vetovoimatekijöitämme.

Helsingin menestys tulee myös jatkossa perustumaan korkeaan osaamiseen. Helsinki on tulevaisuudessa entistä monikulttuurisempi ja osaamisemme entistä kansainvälisempää. Kansainvälisen strategiamme tavoitteena on, että Helsinkiin sijoittuu jatkossa nykyistä enemmän ulkomaisia osaajia ja osaavia yrityksiä. EU:n kemikaalivirasto on tärkeä pilottihanke ja jo tässä vaiheessa huomattava kilpailuvaltti. Viraston myötä Helsingistä on hyvää vauhtia muodostumassa Euroopan kemikaalipääkaupunki.

Bästa fullmäktigeledamöter.

Den internationella strategin som stadsfullmäktige i dag ska behandla är en analys av vår verksamhetsomgivning och utgör samtidigt en vägkarta. Vi har unika möjligheter att utnyttja. Vårt mål är klart: Välmående helsingforsbor i ett framgångsrikt Helsingfors.

Hyvät kaupunginvaltuuston jäsenet.

Nyt valtuuston käsittelyssä oleva kansainvälinen strategia on samalla sekä arvio toimintaympäristöstä että tiekartta. Elämme ainutlaatuisen mahdollisuudet hetkeä. Helsingin kaupungin kansainvälisen toiminnan strategian perustavoite on kuitenkin aivan selkeä. Se on hyvinvoiva helsinkiläinen menestyvässä Helsingissä.

13.2.2008

Kaupunginhallituksen puheenjohtaja Rihniemi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Meillä on tänään täällä valtuustossa käsiteltävänä hyvin valmisteltu ja kaikkia hallintokuntia koskeva Helsingin kansainvälisen toiminnan strategia. Tätä ennen Helsingin kansainvälisiä strategioita on laadittu jo kolme kertaa. Ensimmäinen oli juuri ennen 1990-luvun puoliväliä Suomen valmistautuessa liittymään Euroopan unionin jäseneksi.

Muistan hyvin tuon ohjelman käsittelyn ja uuden ajattelun. Alueet ja kaupungit voivat keskustella ja toimia suoraan keskenään. Enää kaikki valtioiden rajojen yli menevä toiminta ei ollut ulkopoliittikkaa.

Kansainvälinen toiminta oli muuttumassa normaaliksi, jokapäiväiseksi toiminnaksi, jota tapahtuu kaikilla kaupungin toiminta-alueilla. Sama asia todetaan vähän toisin sanoin uuden strategiamme esittelytekstissä ja kaupunginjohtaja Pajunenkin äsken viittasi tähän samaan kohtaan. Helsinki ei tee ulkopoliittikkaa, mutta tiedostaa asemansa, vastuunsa ja erityiset toimintamahdollisuutensa kansainvälisessä yhteistyössä.

Helsingin kansainvälinen toimintaympäristö ja kaupunkiin kohdistuneet haasteet, kansainvälisen toiminnan volyyymi ja kansainvälisten toimijoiden työnjako hallinnossamme ovat muuttuneet paljon edellisen strategian laatimisen jälkeen. Erityisesti seudullisen yhteistyön kehittyminen sekä metropolipoliittikka ovat tuoneet uusia haasteita kansainvälisen toiminnan strategiallemme. Oli siis selvä tarve uudistaa tämä strategia.

Kansainvälisen toimintamme strategian lähtökohtana on pääkaupunkiseudun yhteinen hyväksytty visio, jonka mukaan pääkaupunkiseutu on kehittyvä tieteen, taiteen, luovuuden ja oppimiskyvyn sekä hyvien palvelujen voimaan perustuva maailmanluokan liiketoiminta- ja innovaatiokeskus, jonka menestys koituu asukkaiden hyvinvoinnin ja koko Suomen hyväksi ja tätä meidän metropolialuetta kehitetään yhtenäisesti toimivana alueena, jossa on luonnonläheinen ympäristö ja hyvä asua, oppia, työskennellä sekä yrittää. Nyt tämä meidän oma kansainvälinen strategiamme on linjassa pääkaupunkiseudun yhteisiin tavoitteisiin.

Aiempiin kansainvälisiin toiminnan strategioihin verrattuna siinä on monia uusia asioita ja muutoksia. Näistä tärkeimmät ovat pääkaupunkiaseman entistä parempi huomioon ottaminen, vahva seudullinen yhteistyön korostaminen - tämä on tullut jo muussakin

13.2.2008

toiminnassa esille pääkaupunkiseudun kuntien yhteistyössä - kansallisen tason yhteistyön suunnitelmallisuus, Suomenlahden talousalueen yhteistyölle asetettu painoarvo sekä kansainvälisten kumppaneiden hakeminen.

Helsingin kansainvälinen toiminta on organisoitu hajautetusti virastoihin ja laitoksiin, mutta keskushallinto koordinoi kokonaisuutta ja tuottaa tukipalveluja. Strategian tehokas toteuttaminen ja toteutumisen seuranta sekä kansainvälisten asioiden koordinointi edellyttävät muutoksia hallintokeskuksen johtosäännössä. Tätä asiaa käsitellään seuraavassa asiassa elikkä esityslistan kohdassa 7.

Yhden asian – hyvät valtuutetut – haluan vielä lopuksi nostaa esille tästä strategiasta.

Miten kansainvälinen toiminta vaikuttaa kaupunkirakenteeseen ja asumiseen?

Kansainvälisillä toimilla on kiistatta vaikutusta ja merkitystä kaupunkirakenteen kehittämisessä ja keskustan elinvoiman lisäämisessä. Myöskin liikenneratkaisuilla, erityisesti raideliikenneratkaisuilla on vaikutusta.

Voimme seurata ja verrata muiden metropolialueiden kehitystä ja omaksua niistä meille sopivia, hyviä ratkaisuja ja välttää epäonnistuneita.

Asumisen monipuolisuus niin hallinta- kuin asumismuotojen osalta sekä korkea laatutaso ovat välttämättömiä edellytyksiä osaavan, kansainvälisen, ammattitaitoisen työvoiman houkuttelemiseksi sekä jo täällä olevan työvoiman pitämiseksi täällä.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kaupunginhallitus oli yksimielinen esittäessään kaupunginvaltuustolle, että se päättäisi hyväksyä Helsingin kansainvälisen toiminnan strategiassa mainitut tavoitteet ja toimintaperiaatteet kansainvälisen toiminnan kehittämiseksi. Nämä hyvät tavoitteet ja toimintaperiaatteet muodostavat omalta osaltaan erinomaisen lähtökohdan edistää Helsingin seudun kilpailukykyä, parantaa hyvinvointipalveluja ja tehostaa palvelutuotantoa sekä kehittää kaupunkirakennetta ja asumista.

13.2.2008

Valtuutettu Hakola

Arvoisa rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingin kansainvälistymisen tärkeimpänä tavoitteena on kansainvälisen toimintakyvyn parantaminen. Kansainvälistymisellä kaupunki tähtää ulkomaisen pääoman, investointien, yritysten ja matkailijoiden houkuttelemiseen. Kansainvälisen toiminnan tavoitteena on tehdä Helsingistä maailman mittakaavassa kilpailukykyinen suurkaupunki.

Helsingin kansainvälinen toimintaympäristö on merkittävästi muuttunut. Lähtökohdana on se, että Helsinkiä kehitetään sen luontaiset vahvuudet ja mahdollisuudet huomioon ottaen. Helsinki Suomen pääkaupunkina on erityisessä asemassa kansainvälisen yhteistyön kentällä.

Kuten selonteossa korostetaan, Helsingin seutu tuottaa yli kolmanneksen Suomen bruttokansantuotteesta. Seudun kansainvälisesti kilpailukykyinen talous tuo hyvinvointia koko maalle.

Maamme sinivihreän hallituksen maahanmuuttopoliittisena tavoitteena on kehittää aktiivista, kokonaisvaltaista ja johdonmukaista politiikkaa, joka ottaa huomioon sekä työvoiman tarpeen että maahanmuuttajien moninaiset lähtökohdat.

Myös Kokoomuksen valtuustoryhmä haluaa edistää työperäistä maahanmuuttoa ottaen huomioon Suomen ja EU:n väestökehityksen ja siitä aiheutuvan työvoimatarpeen.

Helsingin vahvuutena on osaava väestö ja uhkana työvoimapula. Helsingin heikkoutena puolestaan on hitaasti kehittynyt kansainvälinen yritysilmapiiri, mutta toisaalta mahdollisuutena ovat suorat ja toimivat yhteydet maailman merkittäviin keskuksiin.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kokoomuksen valtuustoryhmälle moniarvoisuus on tärkeä tekijä vahvaa ja menestyvää Helsinkiä ja koko Suomea rakennettaessa. Me haluamme huolehtia siitä, että tulevaisuuden Helsinki on suomalaisuutta kunnioittava, suvaitsevainen, avoin ja vieraanvarainen kaupunki.

Globalisaation luomien mahdollisuuksien hyödyntäminen ja uhkien torjuminen edellyttää rajat ylittävää yhteistyötä.

13.2.2008

Terveysteen, sosiaalisiin oloihin ja arkielämän turvallisuuteen liittyvät palvelut ovat hyvät, mutta tilanne saattaa muuttua lähitulevaisuudessa.

Seuraavan kymmenen vuoden aikana eläkkeelle jää yli 700 000 suomalaista. Helsingin seudun työvoimatarve-ennusteen mukaan alueella tarvitaan vuosien 2000 – 2015 aikana noin 264 000 uutta työntekijää. Arvioiden mukaan pääkaupunkiseudun ulkomaalaisväestön määrä kasvaa vuoteen 2025 mennessä sadalla tuhannella hengellä. Työperäisen maahanmuuton edistäminen on keino pitää maa pyörimässä.

Suomen maahanmuuttopolitiikan on oltava aktiivista ja dynaamista, jotta pystymme kilpailemaan liikkuvasta työvoimasta, kun työikäinen väestö vähenee Euroopassa. Helsingin houkuttelevuutta on lisättävä ja markkinointia parannettava entisestään. Pelkkä spontaani ja humanitäärisiin syihin perustuva maahanmuutto ei riitä suomalaisen yhteiskunnan tarpeisiin. On tärkeää, ettei pakolaispolitiikkaa ja työperäistä maahanmuuttopolitiikkaa sotketa toisiinsa.

Helsinki tarvitsee tulevaisuudessa ulkomaista ammattityövoimaa kaikille aloille. Tarvitsemme lisää ulkomaisia osaajia ja työntekijöitä eli työperäistä maahanmuuttoa. Ulkomaista työvoimaa tarvitaan täydentämään suomalaista työvoimaa, ei korvaamaan sitä.

Kannustamme suomalaista yhteiskuntaa ja tuemme työyhteisöjä, jotta asennoituminen muuttuisi entistä myönteisemmäksi maahanmuuttajia kohtaan. Työelämän kansainvälistyminen on välttämätöntä ja tärkeä keino menestyä globaalissa kilpailussa. Toivotamme ulkomaalaiset työntekijät tervetulleiksi.

Helsingin tavoitteena on liittää kaupunkiin muuttavat ulkomaalaiset mahdollisimman nopeasti ja pysyväällä tavalla suomalaisen yhteiskunnan tasa-arvoiseksi jäseniksi. Laki edellyttää, että maahanmuuttajilla opetetaan tarvittavat tiedot ja taidot, joten kielikoulutuksen ja palveluiden saatavuuteen on syytä kiinnittää huomiota entistä enemmän.

Kokoomuksen valtuustoryhmä pitää oman kielen ja kulttuurin säilyttämistä tärkeänä sekä maahanmuuttajien itsensä että monikulttuurisen Helsingin kannalta.

Koulutetut maahanmuuttajat arvostavat sitä, että Helsingissä tarjotaan laadukasta, niin suomen kuin muunkin kielistä perusopetusta heidän

13.2.2008

lapsilleen. Suomen kielen ja kulttuurin opetus on keskeinen kotouttamisen keino, joka on lähivuosina Helsingin opetustoimen keskeisiä haasteita.

Työperäisen maahanmuuttajien elämäntilanne, työllistymisasteet, ammattitaito ja terveydentila on tärkeää kartoittaa ennen kotouttamissuunnitelman tekemistä, jotta saavutettavat hyödyt ovat molemminpuolisia. Suunnitelman tulee sisältää esimerkiksi kielikursseja, ammattikoulutusta ja monimuotoista työharjoittelua. Tähän mennessä jo toteutunut maahanmuutto on valitettavan usein ollut vailla selkeää suunnitelmaa.

Korkeakoulutettujen ulkomaalaisten työllistämiseen on panostettava entistä enemmän. Suomessa asuvista ulkomaalaisista peräti 17 % on akateemisesti koulutettuja. Kantaväestöllä vastaava luku on 27 %. Tällaista inhimillistä pääomaa on järkevää ja tarpeellista hyödyntää.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingin tavoitteena on rajat ylittävien liikenneyhteyksien kehittäminen sekä tavaroiden, ihmisten ja innovaatioiden liikkuvuuden lisääminen Itämeren alueella. Pietari ja Tallinna ovat Helsingille tärkeitä yhteistyökumppaneita, joiden kanssa tehdään laaja-alaista kahden välistä yhteistyötä. Helsinki hyötyy Pietarin seudun kasvavista markkinoista. Tämän vuoksi on tärkeää, että Helsinkiä markkinoidaan Pietarin alueella.

Meriliikenne Itämerellä on kasvanut viime vuosina voimakkaasti ja kasvun ennustetaan jatkuvan vähintään yhtä voimakkaana myös lähivuosina. Itämerellä liikennöi tänä päivänä noin 3 500 – 5 000 alusta kuukaudessa.

Viimeisimpien tietojen mukaan Itämeri on maailman saastunein meri. Itämeren huono tilanne on huomioitava. Siksi Helsingin on tiiviisti oltava mukana hankkeissa, joiden tavoitteena on ympäristösuojelun parantaminen. Helsingin on pyrittävä edistämään kaikin tavoin Itämeren puhdistumista tukevia hankkeita. Tavoitteenamme on puhdas ja turvallinen Itämeri.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Voimme ylpeänä todeta, että Helsingin oppilaitokset tuottavat vahvaa perus- ja erikoisosaamista, innovaatioita, yrityksiä ja työpaikkoja. Tämä perustuu profiloitumiseen, tehokkaaseen sisäiseen yhteistyöhön ja

13.2.2008

verkottumiseen ulkoisten toimijoiden kanssa.

Helsinki on mitä mainioin eurooppalainen opiskelukaupunki, mikä on huomattu maailmalla. Pääkaupunkiseudun ammattikorkeakouluissa ja yliopistoissa opiskelee noin 4 000 ulkomaalaista opiskelijaa tutkintoon johtavassa koulutuksessa ja noin 2 500 vaihto-opiskelijaa ohjelmissa.

Helsingin yliopisto on Suomen ainoa huippuyliopisto. Siellä opiskelee 38 000 tutkinto-opiskelijaa, joista ulkomaalaisia opiskelijoita lähes 1 500. Syksyllä 2006 seudun yliopistoissa tarjottiin 30 englanninkielistä maisteriohjelmaa ja ammattikorkeakouluissa 27 kandidaattiohjelmaa.

Opetuksen ja opiskelun kansainvälinen ja monikulttuurinen toimintaympäristö saadaan aikaan lisäämällä kaikilla kampuksilla korkeatasoisia vieraskielisiä tutkintoohjelmia ja laajoja opintokokonaisuuksia.

Tärkeä kysymys on, miten voimme lisätä ulkomaalaisten tutkinto-opiskelijoiden halua jäädä Suomeen töihin valmistumisensa jälkeen. Ulkomaalaisille opiskelijoille suunnattuja palveluita on kehitettävä entistä monipuolisemmaksi. Erityisesti suomen- ja ruotsin kielen opetusta on tarjottava enemmän ja englanninkielisen opetuksen laatua on parannettava.

Haluamme tarjota töitä kouluttamillemme ulkomaalaisille huippuosaajille. Siksi on huolehdittava, että laadukasta kielikoulutusta on runsaasti tarjolla.

Ärade ordförande, bästa fullmäktige.

De viktigaste målen för denna internationaliseringsstrategi är att skapa förutsättningar för utländska företags investeringar och etablering i staden samt att främja turismen. Detta för i sin tur med sig en ökande ström av utländsk arbetskraft.

Suomi on hyvin eksoottinen maa ulkomaalaisten silmissä. Matkailun edistämisen rooli tehtäessä Helsingistä maailman metropolia. Kansainvälisten tutkimusten mukaan Suomen markkinavaltteja ovat puhdas luonto, turvallisuus, kansainväliset koulut, hyvä ja toimiva joukkoliikenne sekä monipuolinen kulttuuritarjonta.

Helsingin kaupungin roolia kansainvälisten tapahtumien järjestäjänä on tuettava entisestään. Helsingin on pyrittävä luomaan itselleen sellainen imago, että se houkuttelee kansainvälisten tapahtumien järjestäjiä.

13.2.2008

Helsinki on onnistuneesti isännöinyt mm. EU:n huippukokouksia, konferensseja, urheilukilpailuja ja suuria musiikkitapahtumia, kuten viimeisimpänä euroviisuja.

Helsingissä on hienot puitteet erilaisille kansainvälisille tapahtumille. Finlandia-talo, Messukeskus, Olympia-stadion sekä jäähalli tekevät yhdessä Helsingistä yhden Euroopan vilkkaimmista kokous-, messu- ja viihdekeskuksista. Mm. näitä kohteita voimme ylpeänä markkinoida kansainvälisten tapahtumien järjestäjille.

Suomen matkailu kasvaa Pohjoismaista eniten, mutta jääme silti vielä muun Pohjolan jalkoihin. Matkailun edistämiskeskuksen mukaan Suomen markkinointiin ulkomailla on budjetoitu 16 milj. euroa. Vertailun vuoksi sanottakoon, että Ruotsi markkinoi itseään ulkomaalaisille 71 miljoonalla, Tanska 55 miljoonalla ja Norja 29 miljoonalla eurolla. On selvää, että Suomen markkinoiminen houkuttelevana matkailukohteena lisää automaattisesti myös Helsingin näkyvyyttä maailmalla.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Viime syksyn aikana Helsinkiin ja muutamiin muihin kaupunkeihin Suomessa ilmaantui EU:n kansalaisia, jotka hankkivat elantoaan kadulla kerjäämällä. Kuten tiedotusvälineet ovat viime aikoina kertoneet, osalla heistä on ollut mukanaan pieniä lapsia. Kerjääminen ei sinällään ole lainvastaista, ellei se sitten vaaranna yleistä järjestystä ja turvallisuutta muilla tavoin. Poliisin mukaan osa kadulla kerjäävistä ulkomaalaisista on hakenut turvapaikkaa aiemmin Suomesta taloudellisin perustein.

Maassa oleskelun pitkittyessä ja mahdollisten etuuksien saannin myötä maahan tulevien henkilöiden määrä tulee lisääntymään. Viime tietojen mukaan mm. Ranskan, Italian ja eräiden Välimeren maiden viranomaisten koventuneet otteet kerjäläiskysymyksessä vauhdittavat kerjäläisten siirtymistä tulevana keväänä Pohjoismaihin, erityisesti Suomeen ja Ruotsiin. Maahanmuutto- ja Eurooppa –ministeri Astrid Thors totesi viime viikolla eduskunnan kyselytunnilla, etteivät tällä hetkellä Suomessa olevat kerjäläiset ole niitä henkilöitä, jotka ovat kaikista huonoimmassa asemassa. Hänen mukaansa kerjäläisten maahantulo saattaa olla organisoitua.

Arvoisa rouva puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Lopuksi on syytä korostaa, että kansainvälinen toiminta on osa arkea ja osaltaan väline kaupungin monipuolisessa kehittämisessä ja

13.2.2008

toimintojen verkottumisessa.

Erilaisuuden ja moninaisuuden hyväksyminen ja hyödyntäminen kehittävät Helsingistä entistä viihtyisämpää suurkaupunkia.

Helsingin ehdoton markkinavalti on turvallisuus. Erityisesti tätä argumenttia tulee käyttää hyväksi, kun Helsinkiä markkinoidaan ulkomailla. Helsinki on turvallinen kaupunki asua, opiskella, työskennellä ja järjestää tapahtumia.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja. Fru ordförande.

Nyt käsiteltävänä oleva Helsingin kaupungin kansainvälinen strategia on – kuten täällä on jo todettu – neljäs lajissaan ja samalla viimeinen erillisenä asiana käsiteltävä kansainvälinen strategia.

Tässä hyväksyttävänä olevien linjausten avulla ja kaupunginvaltuuston listalla seuraavana asiana olevan hallintokeskuksen johtosäännön muutoksen avulla kansainvälisen toiminnan koordinoinnista tehdään jokapäiväistä, kaikkiin asioihin kuuluvaa toimintaa. Kaupungin hallintokeskukseen perustetaan kansainvälisen toiminnan yhteensovittamista varten kansainvälisen toiminnan osasto. Sitä tulee johtamaan kansainvälisen toiminnan päällikkö. Kansainvälisen strategian toteutumista seurataan täällä valtuustotasolla sitten jatkossa valtuustoseminaarien yhteydessä.

Tavoitteeksi on asetettu, että Helsinki kehittyy tieteen, taiteen, luovuuden sekä hyvien palvelujen voimaan perustuvana maailmanluokan innovaatio- ja liiketoimintakeskuksena. Seuraavan reilun viidentoista vuoden kuluessa Helsingistä pitäisi tulla maailman mittakaavassa kilpailukykyinen. Ohjelmassa oikein todetaankin, että tämä edellyttää koko Suomenlahden alueen kehittymistä.

Strategiassa on asetettu lähiajan tavoitteet ja toimenpiteet siihen, miten kehitytään metropolina ja Itämeren logistisena keskuksena. Samoin on linjattu sitä, miten vaikutetaan Euroopan tasolla ja maailman tasolla. Huomion arvoista mielestäni on se, että nyt lähiviiteryhmänämme on koko Itämeren alue, ei vain Pohjoismaat.

Strategiassa uskomme itseemme ja kykyymme kehittää tätä pohjoisen Euroopan aluetta. Suurimmaksi haasteeksi nähdään monikulttuurisen

13.2.2008

kehityksemme hitaus ja olematon maine maailman luokan bisneksen sijoituspaikkana.

Pahin skenaario Helsingin kohtalosta olisi taloudeltaan taantuva ja sosiaalisesti eriarvoinen työvoiman kauttakulkupaikka öljyvahinkojen tuhoaman Suomenlahden rannalla. Sellaista kohtaloa me emme halua ja siksi työskentelemme paremman ja turvallisemman kansainvälistymisen puolesta.

Mitä tämä kansainvälistyminen sitten tarkoittaa tavallisen kaupunkilaisen kannalta?

Kaupungin hallinnon kansainvälisen edun valvonnan tulee luoda parempia mahdollisuuksia työlle ja hyvinvoinnille. Kuten kaupunginjohtaja Pajunen totesi, hyvinvoiva helsinkiläinen kehittyvässä Helsingissä. Se oli aika hyvin sanottu.

Helsingin seudun vetovoima tuo tänne yrityksiä ja pitää täällä yrityksiä ja sitä kautta työpaikkoja. Kansainväliset tapahtumat tuovat asiakkaita yrityksille ja elinvoimaa elinkeinojen kehittämiseen.

Kaupunki voi omilla toimillaan tukea alueen ihmisten ja yritysten kansainvälistä toimintaa. Parhaita valtteja kansainvälisessä kilpailussa ovat hyvinvointimme, turvallisuutemme ja edelleen suhteellisen puhdas luontomme. Toimiva infrastruktuuri, palvelut ja korruption vähäisyys ovat asioita, joilla voimme hurmata silloin, kun pohjoinen ilmasto ei ole parhaimmillaan.

EU:n kemikaaliviraston sijoittuminen Helsinkiin on antanut meille kokemusta siitä, mihin asioihin kansainvälisissä tehtävissä toimivien perheet kiinnittävät huomiota muuttoa suunnitellessaan. Asunnot, lasten koulut ja puolison työmahdollisuudet ovat niitä kysymyksiä, jotka painavat vaakakupissa.

Kansainvälisten yritysten ja järjestöjen toimistojen laajempi sijoittuminen tänne toisi sellaista palvelupohjaa, jota meiltä nyt usein puuttuu.

Eurooppalainen edunvalvonta edellyttää sitä, että pystymme seuraamaan muiden pääkaupunkiseutujen kehitystä ja vaikuttamaan EU-lainsäädännön kehitykseen. Suunnitelma kaupungin, Helsingin yliopiston ja Uudenmaan liiton yhteisestä toimintastrategiasta Helsingin Brysselin toimistolle on hyvä tapa yhdistää voimia. Sitä yhteistyötä varmaan voisi laajentaa muihinkin kaupunkeihin Suomessa. EU-

13.2.2008

projektirahoitus vaatii oman byrokratiansa, mutta toisaalta se myös antaa mahdollisuuden toteuttaa laajempia hankkeita.

Helsingin on syytä rakentaa myös toimivaa edunvalvontaa Venäjän suuntaan. Kaupunkien yhteinen edustusto Pietarissa on tärkeä askel tässä työssä.

Helsingillä on paljon annettavaa kulttuurissa. Se on yksi selkeä vetovoimamme. Kansainväliset tapahtumat, kulttuuri- ja urheilutilaisuudet ovat tärkeä keino tuoda osaamistamme esille ja samalla luoda mielikuvaa Helsingistä.

Musiikkitalon rakentaminen, uusien asuinalueiden ja kulttuuri- ja urheilutilat ja uusi kansalliskirjasto ovat tässäkin suhteessa tärkeitä hankkeita.

Arvoisa puheenjohtaja.

Strategiassa kannetaan huolta Helsingin hitaasta monikulttuurisuuskehityksestä.

Maahanmuuttajien määrä on kansainvälisesti vertailtuna pieni, mutta toisaalta se kasvaa myös nopeasti.

Strategiassa esitetään, että työvoiman liikkuvuutta Itämeren alueella tulisi lisätä.

Käytännössä meille on aikaisemmin tullut työvoimaa Virosta ja nyt erityisesti Venäjältä. Venäjänkielisen väestön määrä kasvaa ja samalla kasvaa tarve venäjänkielisiin palveluihin. Se näkyy kaikkialla, mm. siinä - mitä päivittäin työssäni näen - että ammattiliittoihin tarvitaan venäjänkielisiä toimitsijoita auttamaan työehtojen selvittämisessä.

Työvoiman liikkuvuuteen ja maahanmuuttoon liittyy myös kielteisiä ilmiöitä. Mukana voi olla ihmiskauppaa, jossa ihmisiä houkutellaan tänne huonoihin työoloihin tai kuljetetaan Suomen kautta muualle.

Lisääntyvä liikkuminen edellyttää sitä, että näihin ilmiöihin osataan puuttua ja uhreja suojella. Muutenkin tulee kiinnittää huomiota tänne työskentelemään tulevien kunnollisiin työehtoihin. Ei ole kenenkään etu, että tälle alueelle syntyy hämäriä työmarkkinoita.

Kielitaidottomuus tai puutteellinen kielitaito on monesti esteenä omien asioiden hoitamisessa, kun kirjallisten ohjeiden ymmärtäminen tai

13.2.2008

puhelimitse asioiden hoitaminen on vaikeaa.

Maahanmuuttajien kielikoulutukseen tulisi luoda erilaisia polkuja ja erilaisia mahdollisuuksia ihmisille. Toinen voi osata jo tullessaan hieman suomea tai ruotsia, kun toinen voi olla vuosienkin täällä asumisen jälkeen lähes kielitaidoton.

Työperäisen maahanmuuton lisäksi pääkaupunkiseudulle sijoittuu valtaosa muusta maahanmuutosta. EU:n vapaan liikkuvuuden lisäksi Suomesta haki vuonna 2007 oleskelulupaa noin 20 000 henkilöä. Heistä puolet tuli joko työn tai opiskelun vuoksi. Lopuista suurella osalla maahanmuuton syy oli perheen yhdistäminen. Tämä muistuttaakin meitä siitä, että tänne tulevat ovat ihmisiä, eivät pelkkää työvoimaa.

Suomeen saapuu vuosittain - ja meillä on 750 henkilön kiintiöpakolaismäärä - ja turvapaikkaa hakee maailman tilanteesta vuosittain vaihdellen, mutta pitkälti toista tuhatta henkilöä. Maahan jäävistä suurin osa asettuu ajan myötä lähelle omia yhteisöjään pääkaupunkiseudulle. Tämän ryhmän integrointi vaatii erityisiä toimia. Työllistyminen on ollut tähän asti suurin ongelma.

Monikulttuurisuus asettaa haasteita kaupungin palvelurakenteelle. Päiväkodeissa, kouluissa, sairaaloissa ja vanhustenhuollossa on hyvin erilaisia asiakkaita.

Erityistä huomiota on kiinnitettävä tyttöjen ja naisten asemaan. Yhtenä tasa-arvon mallimaana meidän on estettävä mm. tyttöjen ympärileikkaukset täällä tai kuljettaminen muualle sitä varten.

Asuntopolitiikassa – josta hetki sitten äänestimme – tulee huolehtia siitä, että kaupunki kehittyy tasapuolisesti. Ymmärrämme, että maahanmuuttajat hakevat turvaa toisistaan ja haluavat usein asua lähellä toisiaan, mm. lasten kaveripiirien ja kaverisuhteiden takia. Samalla tulee kuitenkin katsoa, että emme eristä maahanmuuttajia vain joillekin asuinalueille. Monia käytännön elämän ja asumisen ongelmia voidaan ennaltaehkäistä tietoa levittämällä. Olen itse nähnyt erittäin hyviä tuloksia esimerkiksi Suomen Pakolaisavun **Hima-helppisten työstä** ? , missä käytännön asioita ratkaistaan ihan kasvotusten.

Helsingin kansainvälistyminen tarkoittaa myös sitä, että meidän on kannettava vastuuta laajemmasta kehityksestä.

Täällä valtuuston kokouksen aikana on tänään sosiaalidemokraattien, Vasemmistoliiton, vihreiden ja keskustan ja SKP:n valtuustoryhmät

13.2.2008

jättäneet yhteisen aloitteen siitä, että Helsinki hakisi "Reilun kaupan" kaupungiksi.

Huomion kiinnittäminen tuotteiden alkuperään ja siihen, miten niistä saatava tuotto jaetaan oikeudenmukaisesti on meille kaikille aika pieni teko. Samalla se on suuri esimerkki siitä, miten arkisilla päätöksillä voidaan vaikuttaa maailmassa.

Sosialidemokraattinen valtuustoryhmä esittää lisäksi, että Helsinki hakisi jäsenyyttä Kaupunginjohtajat Rauhan puolesta, Mayors for peace –järjestössä. Hiroshiman ja Nagasakin kaupunkien atomipommien vastaiseen vetoomukseen on jo liittynyt 2 028 kaupunkia 127 maasta. Meidän naapureista Tukholma, Kööpenhamina, Pietari ja Berliini ovat jo mukana tässä kaupunkien verkostossa.

Vetoomukset rauhan puolesta eivät koskaan saa mennä muodista. Minulle on tänään kerrottu, että tästä asiasta on jo kerran täällä sovittu, mutta ainakaan Helsinkiä ei löydy sieltä listalta ja olemme saaneet vetoomuksen, että tulimme mukaan.

Joten teen tästä asiasta ponnin, jotta se tulee varmasti käsiteltyä:

Hyväksyessään Helsingin kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen selvittävän Helsingin liittymisen kansainväliseen Kaupunginjohtajat Rauhan puolesta, Mayors for Peace –verkostoon.

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingin kansainvälistyminen ei ole vain talouselämän, työmarkkinoiden ja kaupungin virkamiesten kansainvälistymistä. Se koskee myös poliittista päätöksentekoa ja meitä päättäjiä. Jo kaupunginhallitusvaiheessa todettiin, että tämä strategia ei sano mitään tästä meidän työstä. Tämän valtuutettu Ojala otti esille siinä keskustelussa.

Haluamme kuitenkin uskoa, että sama kansainvälistyminen koskee meitä valtuustoryhminä. Me olemme yksi toimija ja voimme omalta osaltamme vaikuttaa strategian toteutumiseen, muutenkin kuin tekemällä hallintopäätöksiä.

Kun olemme tällä valtuustokaudella oppineet katsomaan pääkaupunkiseutua enemmän yhtenä kokonaisuutena, oppisimmeko

13.2.2008

seuraavalla kaudella katsomaan tarkemmin koko Itämeren alueen kehitystä?

Kansainvälistymisen tulee tarkoittaa myös sitä, että jatkossa yhä useampi maahanmuuttaja löytää väylän poliittiseen vaikuttamiseen lautakunnissa ja myös valtuustossa. Jokaisen poliittisen ryhmän tulee katsoa, miten uudet suomalaiset ja uudet kuntalaiset otetaan mukaan poliittiseen päätöksentekoon.

Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Helsinki on muuttunut erittäin paljon edukseen viimeisten viidentoista vuoden aikana. Kaupunki on huomattavasti avoimempi, vauraampi, kansainvälisempi ja mikä tärkeintä, hauskempi kuin kylmän sodan päättyessä. Helsingillä on vakiintunut asemansa yhtenä Euroopan unionin pääkaupungeista ja kansainvälisestä kanssakäymisestä Itämeren alueella ja maailmanlaajuisesti on tullut osa helsinkiläisten arkea. Lähtökohdat kansainvälisessä kilpailussa menestymiselle ovat kunnossa. Helsinki on turvallinen ja luonnonläheinen kaupunki. Koulutus ja osaaminen ovat maailman kärkeä.

Vihreä valtuustoryhmä on erittäin tyytyväinen siihen, että Helsinki päivittää kansainvälisen toiminnan tavoitteensa. Tämän strategian esityksen hyvyttä varmaan kuvastaa se, että tästä ei ole käyty kovia poliittisia väentöjä, vaan tämä on hyväksytty suuren hyminän vallitessa ja voi jopa olla, että näissä ryhmäpuheissa hieman samat teemat toistuvat.

On myös paikallaan, että tässä strategiassa esitetään toimenpiteet, joilla näitä tavoitteita halutaan saavuttaa, sillä ilman konkretiaa strategia jäisi juhlapuheen tasolle. Nyt hyväksyttävä esitys antaa toimivan pohjan hallintokuntien omien toimenpiteiden suunnittelulle.

Eräitä näissä tavoitteissa ja toimenpiteissä esitettyjä teemoja on syytä hieman syventää.

Euroopan kaupungit kilpailevat tunnettuudellaan ja maineellaan. Tässä kilpailussa Helsinki lähtee useisiin kilpailuihin verrattuna takamatkalta. Helsinki kuuluu Euroopan pieniin ja nuoriin pääkaupunkeihin. Olemme kaikkialta muualta paitsi Aasiasta katsottuna syrjässä. Historialle, maantieteelle ja ilmastolle emme voi mitään. Menestyäkseen Helsinki

13.2.2008

ei voi vaan kopioida muita kaupunkeja. Helsingin on löydettävä omat vahvuutensa ja kehitettävä niitä.

Viimevuotiset Euroviisut osoittivat, mitä kansainvälinen tapahtuma voi parhaimmillaan olla. Kaupungin ja yhteistyökumppaneiden työllä onnistuttiin tuomaan useammaksi päiväksi väriä ja hyvää mieltä Helsinkiin. Euroviisujen järjestämisen kokemuksia kannattaa hyödyntää, kuten sitä, miten eri osapuolet niin kaupungin organisaation sisällä kuin sen ulkopuolellakin saadaan joustavaan yhteistyöhön.

On erinomaista, että tapahtumat nostetaan yhdeksi kansainvälisen toiminnan painopisteeksi. Festivaalien, urheilutapahtumien ja muiden suurtapahtumien lisäksi tarvitaan myös kokeellisempia ja pienimuotoisempia tilaisuuksia. Vilkas ja monipuolinen kulttuuritarjonta tekee kaupungista kivan ja houkuttelevan. Se myös lisää erilaisuuden ymmärtämistä, mitä Suomessa edelleen kaivataan.

Helsinki on Suomen johtava yliopistokaupunki. Helsingissä sijaitsee maan suurin yliopisto, suurin teknillinen korkeakoulu sekä kaikki tärkeimmät talouden ja taiteen korkeakoulut. Sekä opiskelut ja tutkimus ovat nykyään erittäin kansainvälisiä. Kilpailu lahjakkuuksista on tiukkaa, mutta siinä menestyminen ei yksistään riitä.

Ennustetun työvoimapulan voittamiseksi tarvitsemme laadun lisäksi myös määrää. Työperäinen maahanmuutto edistyy parhaiten edistämällä opiskeluperäistä maahanmuuttoa. Nuoret ikäluokat ovat liikkuvampia. Täällä hankittava tutkinto valmistaa suoraan tšekäläisille työmarkkinoille.

Suomalaisten korkeakoulujen ylivoimainen vetovoimatekijä on opiskelun maksuttomuus.

Helsingin tulee vaikuttaa valtiovaltaan, jotta tätä valttia ei haaskata. Kaikki tutkimukset ja asiantuntijat, eli ulkomaiset opiskelijat itse, vahvistavat, että lukukausimaksujen periminen pienentäisi dramaattisesti tänne hakeutuvien ulkomaisten opiskelijoitten määrää.

Kun seudun innovaatiostrategia ja kaupungin omat tulevaisuussuunnitelmat nojaavat ulkomaalaisten osajien määrän kasvattamiseen, on vain johdonmukaisen järkevää, että Helsinki vastustaa tiukasti kaikkien opiskelijaryhmien lukukausimaksuja.

Strategian toimenpiteissä esitetään, että kaupunki tarjoaa ? työpaikkoja myös ulkomaisille opiskelijoille. Tämä on erittäin

13.2.2008

kannatettavaa, samoin kuin muut maahanmuuttajien työllistymiseen tähtäävät toimet. Suunta on aivan oikea, mutta kuten niin usein politiikassa, riittämätön.

Helsingin pitäisi olla vielä laajemmin huolissaan siitä, miten täällä opiskelevat ulkomaalaiset löytävät harjoittelupaikkoja, että pääsevät opintojensa jälkeen töihin.

Maan pääkaupunkina Helsingin pitää vaatia Suomen maahanmuuttopolitiikan muutosta siten, että opiskelupaikka oikeuttaisi aina työntekoon ja täällä suoritettu tutkinto oikeuttaisi aina pysyvään oleskelulupaun ja pysyvään työlupaun. Ilman tämänsuuntaisia aloitteita ohjelman kirjaukset suvaitsevaisesta ja vetovoimaisesta monikulttuurisen osaajien kaupungista jäävät sanahelinäksi.

Maahanmuuttajien palvelut ? ohjelmassa melko lyhyesti.

Tulkitsemme sen johtuvan vain siitä, että koko asiankirjan tyyli on tiivis. Kysymys on nimittäin aivan olennaisesta asiasta. Julkisten peruspalvelujen pitää olla kaikkien kaupunkilaisten saatavilla, passin kansista tai kotikielestä riippumatta.

Suhteellisen lyhytaikainen työnteko tai opiskelu täällä yleistyy ja on harhaa luulla kaikkien edes yrittävän opetella jompaakumpaa kotimaista kieltä.

Kaupungin palvelujen pitää olla yhä enemmän monikielisiä. Tähän on useita keinoja. Täällä jo asuvat maahanmuuttajat ovat erinomainen kielitaitoinen voimavara. Virastojen tiimejä ja yksittäisiä työntekijöitä voitaisiin palkita kielitaidon mukaan. Sähköisiä palveluja pitää kehittää voimakkaasti, sillä niiden kieliversioiden tuottaminen on vaivatonta. Esimerkiksi nyt jo mainion terveysneuvontapuhelimen pitää jatkossa pystyä palvelemaan monenkielisiä helsinkiläisiä.

Kaupungin palveluista parhaan kuvan antaa ensikontakti. Juuri muuttaneelle kaupungissa liikkuminen ja palvelujen löytäminen voi olla vaikeaa. Tulijoille pitäisikin pystyä tarjoamaan tietoa yhden luukun periaatteella.

Esitänkin asiasta pönten:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuus perustaa palveleva puhelin tai jokin muu välitön palvelu maahan juuri muuttaneiden tueksi.

13.2.2008

Pysyvämmiin tänne asettuvien maahanmuuttajien kotoutuminen edellyttää palvelujen lisäksi kahta asiaa, kielitaitoa ja työllistymistä.

Esitetyt toimenpiteet maahanmuuttajien työllistämisen parantamiseksi ovat todella kannatettavia. Erityinen haaste on siinä, kuinka saada maahanmuuttajanaiset osallisiksi kieliopetuksesta, julkisista palveluista ja työmarkkinoista.

On korkea aika lisätä aikuisväestön suomen kielen opetusta ja myös uudistaa palvelujen tarjontaa siten, että kieliopeutukseen hakeutuminen olisi mahdollisimman helppoa. Päiväkodit ja koulut tarvitsevat lisäresursseja ”suomi toisena kielenä” –opetukseen. Tämä on syytä muistaa juuri nyt kun kaupunginhallitus valmistelee budjettiraamiaa.

Erityisesti valtuuston ”pamppulinjalaisille” Vihreät haluavat muistuttaa, että onnistunut maahanmuuttajien kotouttaminen ja kaikenlaisen rasmin torjuminen lisäävät meidän kaikkien turvallisuutta.

Esitän toisen ponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuudet järjestää kotikielen opetuskerhoja päiväkotikäisille.

Tämä nyt käsillä oleva kansainvälisen toiminnan strategia on eräiltä osiltaan turhan varovainen.

Monikielisistä palveluista todetaan kohteliaasti, että niiden tarve selvitetään seudullisesti ja kustannusten jaosta neuvotellaan valtion kanssa.

Hyvä näin, vaan ei tarpeeksi. Selvitysten ja neuvottelujen jälkeen tarvitaan toimenpiteitä, määrärahoja, henkilöstöä.

Täällä valtuustossa olevien ministerien ja kansanedustajien tulee ajaa esimerkiksi sitä, että valtiosuusuudistuksessa vieraskielisen väestön osuus otetaan painokkaammin huomioon kuin tällä hetkellä.

Strategiassa todetaan myös, että pääkaupunkina Helsinki ottaa huomioon koko maan edun.

Näin tietysti on. Mutta nimenomaan kansainvälisessä toiminnassa pitää paikkansa se, että Helsingin etu on koko maan etu.

13.2.2008

Kansainväliset yritykset ja tapahtumat hakevat sijainti- tai pitokaupunkia. Suomen markkinointi ulkomailla voi onnistua vain markkinoimalla suomalaisia kaupunkeja ja Helsinkiä etunenässä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsinki menestyy kansainvälisesti vain olemalla avoin ja suvaitseva kaupunki. Tämän avoimuuden ja suvaitsevaisuuden pitää näkyä arkipäiväisessä toiminnassa, ei vain juhlavissa suunnitelmissa.

Parantaakseen suhteellista asemaansa Euroopan kaupunkien joukossa Helsingin on pystyttävä antamaan itsestään myönteinen kuva kaupunkiin tulijoille, oli kyse sitten matkailijasta, kokousvieraasta, työn perässä maahan muuttavasta, opiskelijasta tai pakolaisesta.

Näiden kansainvälisten toiminnan linjausten toimeenpanossa pitää myös muistaa, että myönteinen vaikutelma käynnistä tai oleskelusta Helsingissä ei synny pelkästään kaupungin teoilla. Tarvitaan yhteistyötä helsinkiläisten yritysten, oppilaitosten ja esimerkiksi kokouksiaan pitävien järjestöjen kanssa.

Lisäksi kaupungin pitää pyrkiä vaikuttamaan kaupunkilaisiin, jotta avoin ja suvaitseva ilmapiiri vahvistuisi.

Arvoisa puheenjohtaja.

Näillä sanoilla Vihreä ryhmä tukee lämpimästi tätä kansainvälisen toiminnan strategiaa.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Puhuessamme kansainvälisestä yhteistyöstä on aina muistettava ja pidettävä mielessä, että samalla puhumme myös ihmisten välisestä yhteistyöstä, olipa sitten kyseessä valtioiden, kaupunkien, yritysten tai järjestöjen välinen tai näiden kaikkien keskinäinen yhteistyö. Kun Helsinki tekee kansainvälistä yhteistyötä, niin todellisuudessa sitä tekee joku tai jotkut henkilöt valtuuston linjauksien pohjalta. Helsingillä on siis kansainvälisissäkin toiminnoissa viime kädessä aina kasvot. Henkilökohtaisilla kontakteilla ja toisten kulttuurien tuntemuksella sekä luotettavuudella on suuri merkitys ja ne luovat pohjaa

13.2.2008

menestykselliselle yhteistyölle. Ja näissä eri alueilla Helsingillä onkin vahvuutta.

Haluan kiittää myöskin tämän strategian valmistellutta työryhmää ansiokkaasta työstä. Strategialle on asetettu kunnianhimoiset tavoitteet ja koko joukko toimenpiteitä, joihin niillä pyritään.

Helsingistä halutaan luoda monikulttuurinen metropoli, Itämeren logistinen keskus ja Euroopan osaamiskeskus sekä maailmanluokan liiketoimintakeskus. Saavuttaaksemme nämä tavoitteet ja kansainvälisesti merkittävän aseman, joudumme tekemään lujasti töitä, ilmaiseksi tai itsestään tämä asema ei tule, sen verran kovaa kansainvälinen kilpailu on. Ja on myös muistettava, että me joudumme kilpailemaan myös monien hyvien naapureidemme ja yhteistyökumppaneidemme kanssa.

Meillä on nyt käsittelyssä kolmas, minun mielestäni, mutta joidenkin mielestä neljäs, koska se yksi ei ollut strategia, mutta oli, kuinka ollakaan, kuitenkin uusi kansainvälinen strategia.

Maailma ympärillämme on muuttunut rajusti sitten edellisten vuosien, jolloin ne laadittiin ja myös on hyvä muistaa, että Suomi liittyi 1995 Euroopan unioniin ja kolme Baltian maata vuonna 2004. Tämän jälkeen Itämeren alueen merkitys on kasvanut ja Suomenlahden talousalue syntynyt. EU:n laajeneminen ja Venäjän viime vuosien talouskasvu sekä erityisesti Pietarin aseman vahvistuminen ovat osaltaan olleet vaikuttamassa asiaan.

Myös Suomi ja Helsinki ovat muuttuneet noista vuosista. Helsinki on kansainvälistynyt muuta Suomea nopeammin, hyvänä osoituksena tästä vieraskielisen väestöosuuden kasvu. Muutoksen voimakkuutta kuvaa myös uuden Suomenlahden työssäkäyntialueen synty. Viikoittain tuhannet virolaiset "pendelöivät" Helsinkiin ja pääkaupunkiseudulle töihin.

Ulkomaalaisten opiskelijoidenkin määrä on kasvanut, mutta silti se on vielä vähäinen. Hanke, jossa Helsingin alueen 19 yliopistoa ja ammattikorkeakoulua pyrkivät aktiivisesti rekrytoimaan ulkomaalaisia opiskelijoita, on erittäin kannatettava. Mutta tässäkin on muistettava, että riittävät resurssit turvataan korkeatasoista opetusta ja sopeutumista uuteen kulttuuriin helpottamaan. Nuorena saadut kokemukset, niin positiiviset kuin negatiiviset, pyrkivät nimittäin säilymään läpi elämän. Siksi on juuri näihin opiskelijaryhmiin kiinnitettävä erityistä huomiota.

13.2.2008

Metropolivetoinen globalisaatio on kasvanut, kuten ohjelmassa todetaan. Kansainvälisen yhteistyön merkitys kunnille ja erityisesti pääkaupungeille on lisääntynyt viime vuosina voimakkaasti. Vaikka Helsingillä on pitkä perinne kansainvälisestä toiminnasta, Euroopan unionin laajeneminen ja globalisaation eteneminen asettavat meille aivan uusia haasteita. Tavaroiden ja pääomien lisäksi myös ihmiset liikkuvat entistä enemmän ja näin liikkuvat myöskin kerjäläiset – arvoisat kokoomuksen edustajat. Liikkuminen tarjoaa monia mahdollisuuksia ja nämä muutokset, mutta ne tuovat myös haasteita.

Maailman suuriin metropoleihin verrattuna Helsingillä on koostaan huolimatta monia vahvuuksia, kuten sijainti idän ja lännen lentoliikenteen risteysasemana, hyvä infrastruktuuri, osaava henkilöstö, turvallinen ympäristö, laadukkaat palvelut ja puhdas luonto, vaikka tämän viimeksi mainitun osalta täytyykin todeta, että siihen liittyy riskitekijänä Itämeren lisääntynyt saastuminen.

Itämeren tila on monella tavalla meille kohtalon kysymys, ei ainoastaan Suomelle vaan kaikille Itämeren ympärysvaltioille. Kun me haluamme omassa ohjelmassamme Helsingistä Itämeren logistisen keskuksen, on hyvä pitää mielessä nämä riskitekijät. Voimakkaasti lisääntynyt meriliikenne, etenkin öljykuljetukset, merkitsevät taloudellisen hyödyn lisäksi myös kasvavaa onnettomuusriskiä, joka on otettava vakavasti.

Ehkä haasteellisin asetetuista tavoitteista on maailmanluokan liiketoimintakeskuksen aseman saavuttaminen.

Kuten ohjelmassakin todetaan, Helsingin tunnettuus yritystoiminnan sijoituspaikkana on heikko. Olemme eurooppalaisessa mittauksessa 33 kaupungin joukossa vasta 30:s, kun tiedusteltiin eurooppalaisten yritysjohtajien mielikuvaa Helsingistä sijoittumispaikkana. Toisen selvityksen mukaan puutteena täällä Helsingissä on huono yli toimialojen ulottuva yhteistyö. Tämä taas on ristiriidassa sen kanssa, että Helsinkiä monissa tutkimuksissa pidetään yhtenä parhaiten verkostoituneista alueista maailmassa.

Kyse on siis mielikuvista ja mielikuvillekin voi tehdä jotain. Meidän kannattaisi ehkä ottaa oppia Tanskasta. Kööpenhaminan kaupungin kotisivuilla kehutaan estottomasti Tanskan suurta vetovoimaa amerikkalaisten ja eurooppalaisten investoijien keskuudessa. Kööpenhamina hyödyntää myös nettitiedotuksessaan EU:n tutkimuksia, joiden mukaan tanskalaiset ovat kosmopoliitteja ja Euroopan avoimimpia kansalaisia.

13.2.2008

Kaikki tahot, myös pääkaupungit, suuntaavat katseensa näinä päivinä Kiinan lisäksi nyt myös Intiaan. Myös Pohjoismaat ovat lähdössä yhteistyössä katsastamaan näitä markkinoita. Helsinkikin aikoo valita muutamia strategisia kumppaneita Euroopan ulkopuolelta. Ajan hermolla kannattaa varmaan olla, mutta tässäkin kannattaa olla realistinen ja miettiä omien resurssien riittävyys ja harkita, mitä hyötyä voisimme esimerkiksi saada yhteistyöstä Pohjolan pääkaupunkien ja Tallinnan kanssa.

Helsinki-Tallinna-Pietari -kolmion ohella emme saa unohtaa pohjoismaisen yhteistyön tarjoamia mahdollisuuksia, vaikka juuri niistä löytyvät vahvimmat kilpailijamme.

Pohjoismaista ystäväkuntayhteistyötä – vänort på svenska – on tehty jo pitkään. Itse asiassa juuret juontavat 1930-luvun lopulle. Uskoakseni voidaan hyvällä syyllä sanoa sen olevan maailman vanhinta kansainvälistä kuntayhteistyötä. Nykyisin puhutaan EU:n puitteissa ystävyyskuntayhteistyöstä – twining cities. Kuntaliiton sivuilla historiaa kuvataan seuraavasti, siis ystävyyskunta: ”Se perustuu naapurisopuun ja –apuun, tämä pohjoismainen, kun taas lännempänä sodan haavojen ehkäisy oli ystävyyskuntayhteistyön lähtökohta.”

Nykyään kunnilla ja maakunnilla on yli 1 400 ystävyyskuntasuhdetta tai vastaavaa maassamme. Toiminnan painopiste on tähän saakka ollut perinteisessä kulttuuri-, urheilu-, nuoriso- ja koululaisvaihdossa, mutta myös asiantuntijavaihto, elinkeinoelämän yhteistyö sekä monipuolinen kansalaisryhmien yhteistyö on tullut perinteisten yhteistyömuotojen rinnalle. Vasemmistoliitto toivookin, että myös tätä yhteistyömuotoa kehitetään jatkossa, kansalaisdiplomatia, jos näin sanotaan. Tätä ajatusta tukee myös EU:n Kansalaisten Eurooppa -ohjelma.

Pohjoismaisia pääkaupunkikokouksia on järjestetty vuodesta 2002 lähtien. Viimeisin oli Helsingissä viime keväänä juuri euroviisukisojen alla. Tapaamiseen osallistui noin 80 henkilöä, sekä luottamushenkilöitä että virkamiehiä. Vaihdoin kokemuksia pääkaupunkien kulttuuripolitiikasta ja – strategioista. Varsinkin Kööpenhamina, Tukholma ja Helsinki kilpailevat juuri näistä suurista tapahtumista ja oli varsin mielenkiintoista kuulla, miten kukin kaupunki pyrkii profiloitumaan. Ja muuten – hyvät ystävät - Tukholman kaupungin nettisivuilta saatoinkin käydä lukemassa tästä vierailusta ja käsitellyistä asioista, mutta Helsingin kaupungin nettisivut täältä ei kyllä näistä asioista mitään löytynyt. Ehkä olisi myöskin hyvä miettiä sitä ja tutustua naapurikaupunkien nettisivuihin, mitä siellä kerrotaan. Tämä on vain

13.2.2008

yksi esimerkki. Mutta totean, että esimerkiksi Tukholman sivut ovat erittäin informatiiviset ja selkeästi etenevät.

Helsingin kaupungin omilta sivuilta siis on vaikea usein hahmottaa, mitä kaikkea kaupunki tekee kansainvälisillä kentillä ja miten toimimme kansainvälistymisen edistämiseksi.

Esitänkin seuraavan toivomusponnen:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää kaupunginhallituksen ryhtyvän toimiin kaupungin nettisivujen kehittämiseksi siten, että strategia ja kansainvälinen toiminta ovat paremmin esillä.

Tämän strategian toteutukseen liittyy myös uuden yksikön, kansainvälisen osaston perustaminen hallintokeskukseen koordinoimaan toimintaa ja huolehtimaan kansainvälisestä kaupunkipolitiikasta ja vieraanvaraisuudesta.

Vasemmistoliitto haluaa korostaa, että verkostomaisesti toimivan, eri virastojen edustajista kootun kansainvälisen toiminnan ryhmän tulee hyödyntää myös henkilöstön osaaminen – kuten täällä valtuutettu Lehtipuukin totesi ja valtuutettu Kantola - henkilöstön kielitaito-osaaminen jatkossa ja muistaa myös luottamushenkilöiden rooli lisääntyvässä kansainvälisessä kanssakäymisessä.

Hyvä arvoisa puheenjohtaja.

Arvioiden mukaan Helsinkiin ja pääkaupunkiseudulle tulee lähivuosina muuttamaan työn perässä useita tuhansia, jopa kymmeniä tuhansia henkilöitä ulkomailta. On muistettava, että nämä tulijat ovat ihmisiä, ei pelkästään numeroita tai työvoimaa, kuten välillä täällä salissakin tuntuu. Näillä muuttajilla saattaa olla perhe mukanaan tai he perustavat sen täällä. Heillä on muitakin toiveita ja odotuksia Helsinkiin ja Suomeen nähden kuin kunnollisen työpaikan ja kohtuullisen palkan saanti. Heidän kotoutumiseensa on kiinnitettävä selkeästi enemmän huomiota.

Helsingin väestön kansainvälistymisen ja monikulttuurisuuden tulee myös näkyä entistä vahvemmin esimerkiksi päivähoidon ja opetustoimen puolella. Lapsiin ja nuoriin kannattaa satsata. Silloin saadut ”elämisen eväät” kantavat pitkälle tulevaisuuteen.

13.2.2008

Esitänkin toisen toivomusponnen:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että kansainvälisyyden ja monikulttuurisuuden osuutta vahvistetaan opetuksessa ja varhaiskasvatuksessa.

Arvoisa puheenjohtaja.

Voidaksemme kehittyä arvostetuksi monikulttuuriseksi maailmanluokan metropoliksi tarvitaan vielä paljon työtä. Tarvitaan asennemuutosta suhtautumisessa ulkomaalaistaustaiseen väestöön, mutta myös resursointia palveluihin, kuten koulutukseen, päivähoitoon, työllistymiseen jne. Tarvitaan myös reilua kulttuurien välistä vuoropuhelua. Niin täällä asuvien kuin tänne vierailulle tulevien ulkomaalaisten on voitava kokea itsensä aidosti tervetulleiksi. Vain sitä kautta syntyy uskottavuus. Helsinki-kuvan maailmalla on vastattava arkipäivän todellisuutta Helsingissä.

Ledamoten Johansson

Ärade ordförande. Fullmäktigekolleger. Valtuustokollegat.

Sfp:s fullmäktigegrupp är nöjd över att ha nästan enbart gott att säga om förslaget till tredje generationens internationella strategi för Helsingfors. Som det sägs träffande i inledningen var den första strategin ett hjälpmedel att ta oss ur krisen, den ekonomiska krisen, den andra en fortsättning på ett några år gammalt EU-medlemskap men nu handlar det om ett betydligt bredare perspektiv.

Vi tycker att strategin är koncis men ändå känns det som nästan alla de viktigaste delområdena finns med, nästan. Det är sedan en annan sak att alla delområden innehåller en lång rad osäkerhetsfaktorer, vilkas utveckling man bara måste spekulera i. Det som eventuellt saknas är en klarare koppling mellan strategin och det stora behovet av immigration till vårt land. Då kommer vi också automatiskt in på frågan om stadens, alltså Helsingfors egna mål för befolkningstillväxt och flyttningsrörelsen inom vårt land.

On siis mieluisaa – puheenjohtaja – että voi miltei estoitta kehua ehdotusta Helsingin kolmannen polven kansainväliseksi strategiaksi. Tuntuu, että kaikki oleelliset osa-alueet on huomioitu. Jos jokin puuttuu, on se mielestämme selkeämpi kytty suureen

13.2.2008

maahanmuuttotarpeeseen, siis koko maassa ja sen kautta sitten myös kaupungin omiin väestötavoitteisiin ja maan sisäiseen muuttoon.

Strategiassa on myös sopivassa määrin yleviä sanoja ja itsekehuskelua, kuten tällaisiin asioihin kuuluu, mutta ei niin paljon, että häiritsisi. Metropolin –sanakin esiintyy lähinnä realististen tavoitteiden yhteydessä, kuten, että Helsingin tulisi tietyillä aloilla tavoitella vielä suurempaa roolia maailmanlaajuisestikin varteenotettavana tiedon ja osaamisen keskittyminen, nimenomaan osaamisen keskittyminen.

Metropoli –sanallahan voi olla monta merkitystä. Ja niin kuin ihmiset sen useimmiten ymmärtävät, mm. väestömäärien suhteen, Helsingistähän ei koskaan tule oikeaa metropolia, vaan tulee pysymään pikkunättinä, luonnonläheisenä pääkaupunkina Pohjolassa, mikä ei todella tarkoita samaa kuin näivettymistä, kuten joskus annetaan ymmärtää, vaan päinvastoin, sekin on valttikortti tässä mittakaavassa.

Helsingin, jos nyt ei huono, niin ainakin liian vaihteleva tunnettavuus ulkomailla – mihin valtuutettu Ojalakin kiinnitti huomiota – määrittellen strategiassa aivan oikein akillesjänteeksemme.

Tunnettavuuden nostaminen on ykköshaaste, joka vaatii lisää laajaa yhteistyötä niin pääkaupunkiseudun muiden kuntien kuin valtion ja elinkeinoelämän kanssa.

Tunnettavuuden nostaminen on myös sellainen asia, johon jokainen meistä voi antaa oman panoksensa. Helsinkiläinen valtuutettu on ulkomailla käydessään elävä – toivottavasti elävä - käyntikortti ja ”kaupparatsu”, kun kyseessä on Helsingin markkinoiminen turvallisena sijoituspaikkana sekä yrityksille että pääomalle.

Vår fullmäktige-grupp frågar sig alltså om vi har utnyttjat oss själva tillräckligt i det här avseendet, dvs. att fungera som marknadsförare av vår egen stad utomlands. Kanske skulle det bli lättare för våra väljare att godkänna nämnders och andra kommunala organs utlandsresor om vi alla fick en ordentlig järnranson om hur det lönar sig att föra fram Helsingfors när vi rör oss utomlands.

Sfp:s fullmäktige-grupp anser också att när vi planerar nämnders och andra kommunala organs reseprogram tillsammans med värddar utomlands, så borde vi alltid be om ett tillfälle för att närmare presentera Helsingfors under våra resor.

13.2.2008

Vi föreslår därför att följande kläm godkänns av fullmäktige:

Stadsfullmäktige förutsätter att i den utbildning som ges de nya fullmäktigeledamöterna tas in ett koncist block om hur marknadsföra Helsingfors och att ett särskilt tillfälle att marknadsföra Helsingfors alltid föreslås när man tillsammans med utländska värdar planerar innehållet i reseprogram för stadens organ.

Sitten – arvoisa puheenjohtaja – alussa mainitsemani kansainvälisyysstrategiaan ja maahanmuuton sekä Helsingin omiin, väkilukuun, mitä väkilukuun tulee, tähän väliseen suhteeseen.

Väestökasvutavoitteemme ovat aika hulleet, kuten taas viime viikolla taisi käydä ilmi, kun täällä keskusteltiin asuntopoliitikasta.

Mutta jos syntyvyys jätetään sikseen – johon eivät varmaan ponnetkaan aina auta – isohko osa väestökasvusta on ajateltu, että muodostuisi nimenomaan maahan- ja paluumuutosta.

Ja mikä olisi sitten maassa muuton osuus? Tästä ei liene – yllättävää kyllä – tarkempia tavoitteita löydettävissä asiakirjoista.

RKP:n valtuustoryhmälle sopisi, että kaupunkimme muuttoperusteinen väestökasvu olisi miltei kokonaan juuri kansainvälisyysstrategian nopeuttamaa maahan- ja paluumuuttoa. Tämä tarkoittaisi siis samanaikaisesti, että maan sisäinen muuttoliike etelään saataisiin muun politiikan ansiosta vaimenemaan, jota ainakin meidän ryhmämme pitäisi hyvänä asiana.

Strategiamme tietäisi näin ollen onnistuessaan sitä, että se toisi ulkomailta ideoita, yrityksiä, kiperästi tarvitsemaamme työvoimaa ja näiden seurauksena lisävaurautta, jota voimme käyttää helsinkiläistenkin hyväksi. Helsinki kansainvälistyisi nopeammin, eli strategia toteutuisi nopeammin ja maa olisi paremmin tasapainossa, vakavalla mielellä kun ei kukaan varmastikaan halua, että muu Suomi olisi vain kesämökkeilyä varten.

Olisi muuten erittäin hyvä asia, että kerrankin tehtäisiin kaupungin väestötavoitteesta oikein kunnallisvaalikysymys, myös edellä mainitulla tavalla kytkettynä kansainvälistymisstrategiaan. Miltä mahtaa näyttää äänestäjien meille antama valtakirja tältä osin? Kuntalaisten kanssa kun juttelee, riippumatta puoluekannasta, heillä näyttää olevan ihan eri tavoitetila kuin mitä on suunnitelmiin kirjattu.

13.2.2008

Haastammekin kaikkia puolueita ennen vaaleja sanomaan selvällä suomen tai ruotsin kielellä julki, miten isoksi he haluavat, että Helsinki väestömäärältään kasvaa, millä aikavälillä ja mikä on sitten maassamuuton, syntyvyyden ja maahanmuuton välinen suhde.

Hur strategin på sikt lyckas kretsar alltså mycket kring hur vi lyckas vad gäller immigrationen, återflyttningen och att locka utländska studeranden, såsom fullmäktigeledamoten Lehtipuu på ett så tjänstfullt sätt tog upp. Studerandena är livsviktiga med tanke på helheten. Ett nöjt antal utländska studeranden, det om någonting banar vägen för de flesta andra mål vi hittar på vad gäller internationalisering. Det här måste också vara ett av huvudmotiven för att skapa ett starkt innovationsuniversitet i regionen, vilket Helsingfors har all orsak att stöda.

Ett särskilt bekymmer har ju varit de inflyttades integrering i samhället och här borde Helsingfors komma med någonting nytt. En liten sak Sfp:s fullmäktige-grupp här vill föreslå är att uppmuntra invandrare som fått anställning av staden att snabbt förkovra sig i finska och/eller svenska. Förutom att staden alltså visar gott exempel och anställer invandrare i uppgifter där man åtminstone i början klarar sig med svagare kunskaper i finska och svenska, kunde en särskild tillämpning av vårt nyligen reviderade språktilläggs-system tas i bruk för sådana personer. I praktiken skulle det här alltså betyda att anställda med andra modersmål än finska och svenska kunde räkna med att lättare än andra bli beviljade språktillägg för just kunskaper i finska eller svenska.

Vi föreslår därför en andra kläm:

Stadsfullmäktige förutsätter att det bereds ett förslag till en särskild tillämpning av beaktandet av språkkunskap i lönesättningen, som uppmuntrar av staden anställda med andra modersmål att snabbt förkovra sig i finska och/eller svenska.

Ehdotamme siis pontta, jolla Helsinki osaltaan edistäisi maahanmuuttajien kotouttamista ja siltä osin käsillä olevan strategian toteuttamista. Kyse olisi siis siitä, että perustuslain mahdollistamalla ns. positiivisen syrjinnän avulla kieliliasääntöjä laventamalla kannustettaisiin muita kieliä kuin suomea tai ruotsia äidinkielenään puhuvia työntekijöitä oppimaan nopeasti suomea tai ruotsia.

13.2.2008

Tieteen ja tutkimuksen osalta kannatamme lämpimää tavoitetta huipputason kansainvälisten tutkimuslaitosten saamiseksi Helsinkiin ja osaamiskeskusten rajat ylittävää hankeyhteistyötä Culminatum Ltd Oy:n kautta. Jo olemassa olevat huippuyksikön on myös muistettava. Niihin on panostettava riittävästi, jotta hyvin alkanut kehitys kohti maailmanmainetta jatkuisi. Tällainen on ehdottomasti mielestäni lääketieteen tutkimus ja opetuskeskus Biomedicum.

Muilta osin – arvoisa puheenjohtaja – kannatamme strategian linjauksia ja kannustamme, suorastaan yllytämme kaikenlaiseen luovaan ja hulluunkin ajatteluun, jolla Helsingin kansainvälistä profiilia voitaisiin nostaa.

Meille mahtuisi varmasti vielä jokin vuosittain kansainvälisesti huomiota herättävä suurtapahtuma. Urheilun puolella mieleen tulee satsaaminen toden teolla kansainväliseen kilpapurjehdukseen, jolle suhteelliset isot ja kansainvälisesti aktiiviset purjehdusseurat ja ennen kaikkea Helsingin mahtavat vesialueet muodostavat hyvän pohjan.

Tukholmalla on Gay-pride ja vesifestarit, joten niihin meidän ei ehkä kannata tässä vaiheessa mennä, mutta sitä vastoin maailmanlaajuista tangofestivaalia ei pidä lainkaan sulkea pois eikä myöskään sotkea Seinäjoen jokseenkin kansalliseen versioon. Suomalainen tango alkaa olla ihan oikeasti varteen otettava kulttuurivientituote. Ja mikä olisi – puheenjohtaja – sen hienompaa kuin että puolet espanjankielisestä maailmasta kävisi kylässä.

Valtuutettu Kiviniemi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kansainvälisen toimintaympäristömme muuttuminen asettaa Helsingin kaupungin toiminnallekin uusia haasteita. Käsittelyssämme oleva strategia on hyvä osoitus siitä, että otamme tämänkin haasteen tosissamme. **Kovetoimmetamme ?** strategisten painopisteiden ja toimintaperiaatteiden uudelle kokonaistarkastelulle on todellakin – jälleen kerran - tarvetta.

Keskustan valtuustoryhmä on tyytyväinen siihen, että toimintaakin organisoidaan uudelleen perustamalla hallintokeskukseen uusi kansainvälisen toiminnan osasto.

Aikaisempina vuosikymmeninä nimenomaan Helsingin merkitys

13.2.2008

kansainvälisessä toiminnassa verrattuna esimerkiksi Suomen muihin kaupunkeihin tai alueisiin on ollut vielä nykyistäkin keskeisempi. Teknologian kehittyminen, liikenne- ja viestintäyhteyksien huima parantuminen ja ylipäänsä maailman muuttuminen ovat kuitenkin johtaneet siihen, että Helsinki ei enää ole maamme ainoa portti muuhun maailmaan. Mutta se on kuitenkin edelleen kiistatta se tärkein ja keskeisin. Painoarvomme on globalisoituvassa toimintaympäristössä erittäin suuri ja edelleen vahvistumassa. Ja kyse on tietenkin koko pääkaupunkiseudusta, vaikka markkinointi –nimi onkin – aivan oikein – Helsinki.

Keskustan valtuustoryhmän mielestä onkin ollut erittäin tarpeellista ottaa kansainvälisen toiminnan strategiaan myös vahva seudullinen näkökulma. Samalla tavalla kuin muillakin politiikan osa-alueilla, tässäkin pääkaupunkiseudun syvällinen yhteistyö on ainoa oikea toimintatapa.

Strategiasta heijastuu myös yhteistyö koko muun Suomen kanssa. Helsingin menestys ja vahva kansainvälinen asema eivät ole muulta Suomelta pois, vaan päinvastoin, tuovat muullekin Suomelle lisää hyvinvointia.

Seudullisuuden lisäksi kansallisen kumppanuuden korostaminen on tarpeellinen muutos aiempaan. Hyvä niin, sillä Helsingin kannattaa toimia hyvässä yhteistyössä muiden kansainvälistymistä edistävien tahojen kanssa. Tähän tarjoutuu nyt uusiakin mahdollisuuksia siksi, että hallitusohjelmassa on ensimmäistä kertaa maininta erityisestä metropolipolitiikasta, eikä se, kuten toimenpiteistä jo nyt huomaa, tule jäämään pelkäksi hallitusohjelmakirjaukseksi. Huomennahan valtioneuvosto hyväksyy istunnossaan asuntopoliittisen toimenpideohjelman tuleville vuosille, ja innovaatioyliopiston rakentaminen on täydessä vauhdissa.

Hallituksen politiikka kohdistuu metropolialueen maankäytön, asumisen ja liikenteen, elinkeinopolitiikan, kansainvälisen kilpailukykyyn, monikulttuurisuuden, maahanmuuton, kaksikielisyyden sekä sosiaalisen eheyden kysymykseen ja siten se osaltaan vie vahvasti eteenpäin myös tämän strategian keskeisiä tavoitteita ja visiota.

Strategia visioi Helsingistä tieteen, taiteen, luovuuden sekä hyvien palvelujen voimaan perustuvan maailmanluokan innovaatio- ja liiketoimintakeskusta. Meidän pitää olla maailman mittakaavassa kilpailukykyinen kaupunki, ja työtä tavoitteeseen pääsemiseksi on tehtävä koko ajan.

13.2.2008

Tässä strategiassa tavoitteiden saavutusvuodeksi asetetaan vuosi 2025, mutta itse asiassa sehän on aivan liian kaukana. Kyllä meidän pitää näitä tavoitteita pystyä hyvin vahvasti saavuttamaan jo aikaisemmin.

Tavoitteiden saavuttamisessa meidän on pidettävä huolta ja jatkuvasti kehitettävä vahvuksiamme, kuten osaamista, kilpailukykyä, toimivaa infrastruktuuria, hyvää koulutusjärjestelmää, turvallisuutta jne. Lisäksi erityistä huomiota on kiinnitettävä heikkouksien karsimiseen eli työvoiman saatavuuteen ja monikulttuurisuuteen.

Vahvuuksien kehittämisessä keskeinen alue on innovaatiopolitiikka, sellainen innovaatiopolitiikka, joka integroi alueen eri osien osaamisen rakenteita toisiinsa ja selkeyttää osaamisen työn jakoa metropolialueella. Alueen yliopistojen ja ammattikorkeakoulujen oikeanlainen työnjako myös osaltaan tukee innovaatioympäristöä. On myös huolehdittava siitä, että pystymme oikeaan osuvalla koulutustarjonnalla houkuttelemaan aikaisempaa enemmän ulkomaalaisia opiskelijoita pääkaupunkiseudulle.

Alueen innovaatiopolitiikkaa tulee jatkossakin tukea laajalla elinkeinopolitiikalla, jossa erityistä huomiota kiinnitetään kilpailukykyyn ja palveluliiketoimintaan. Näiden lisäksi metropolialueella on vahvuuksia luovien alojen kehittämisessä. Luovat alat ja kulttuuri ovat paitsi tärkeä tuotantoala, myös erittäin hyvä keino kansainvälisen näkyvyyden ja vetovoiman kasvattamiselle.

Strategiassa kiinnitetään aivan oikein huomiota siihen tosiasiaan, että metropolialueemme ei ole kaikkein kiinnostavimpien kohteiden piirissä ulkomaisten yritysten sijaintipäätöksissä. Tämän suuntauksen kääntämiseen Itämeren ja Suomenlahden talousalueiden merkityksen kasvaminen tietenkin tulee auttamaan. Meidän on huolehdittava kaupunkina myös siitä, että yritykset, kaiken kokoiset, suomalaiset ja myös kansainväliset, tuntevat olonsa todellakin tervetulleiksi Helsinkiin. Jos yrittäjyysilmapiiri on monella tavalla kohdallaan, sillä on suuriakin heijastusvaikutuksia juuri tähän kansainvälistymiseen.

Myös kaupungin palveluiden tuottamisessa meidän on otettava entistä rohkeammin yksityiset yritykset mukaan tuotantoon. Se on osa juuri tätä myönteistä yrittäjyysilmapiiriä. Samoin meidän on pystyttävä hyödyntämään uutta teknologiaa reippaammin kuin aikaisemmin. Tavoitteena meillä pitäisi olla se, että Helsingin kaupungin toimintatapoja tullaan niiden edistyksellisyyden vuoksi katsomaan

13.2.2008

kauempaakin maailmalta. Kysymys on siitä, olemmeko modernien sähköisten palveluiden 2000-luvun kaupunki vai vielä paperilomakkeiden ja puuvillanarujen aikakaudella.

Liikenneyhteyksien osalta toiveet kääntyvät paitsi pääkaupunkiseudun yhteistyöhön, erittäin vahvasti valtiovallan puoleen. Toimiva joukkoliikenne, erinomaiset yhteydet maailmalle, niin itään, etelään ja idän suunnassa Venäjälle, Pietariin ja siitä aina eteen päin saakka, samoin kuin myös etelässä edelleen "rail Baltican" kautta Manner-Eurooppaan. Ne ovat kaikki välttämättömiä kansainvälisen asemamme parantamisessa. Nämä liikennejärjestelyt ovat tietenkin vahvasti myös ympäristökysymyksiä. Ja kun kestävä kehityksen mukainen "rail Baltica" ulottuisi kiinteänä raideyhteytenä Helsinkiin, olisimme vain kymmenen, kahdentoista tunnin päässä Berliinistä.

Tulevaisuuden valttimme on ympäristöstään vastuuta kantava kaunis eurooppalainen pääkaupunki, paikka, jossa on paitsi hyvä asua ja elää, mutta myös turistin ja kokousmatkailijan innostavaa ja kiinnostavaa vierailta. Ja on todellinen haaste olla muiden maailman kaupunkien joukossa houkutteleva. Meillä on omat vahvuutemme, joita kehittämällä tässäkin ? pystymme pärjäämään.

Yksi keskeisempiä haasteita meille on ilman muuta kilpailu osaavasta työvoimasta.

Kuten strategiassa tuodaan esiin, Helsingin seudulla tarvitaan vuosien 2000 – 2015 aikana reilut 260 000 uutta työntekijää. Me siis todella tarvitsemme ulkomaalaisia työntekijöitä ja heidän osaamistaan.

Monikulttuurinen Suomi ja Helsinki ovat tulevaisuudessa sekä voimavara että välttämättömyys.

Keskustan valtuustoryhmä korostaa kansainvälisen työvoiman tarvetta ja koko perheen yhä parempaa kotouttamista sekä kouluttamista tasa-arvoisen hyvinvointiyhteiskunnan ja palveluiden laadun turvaamiseksi. Tavoitteena on turvallinen ja luotettava yhteiskunta, mikä puolestaan houkuttelee tänne lisää kansainvälistä osaamista ja yrityksiä. Strategiassa on aika yleisellä tasolla linjattu toimenpiteitä ulkomaalaisten kotouttamiseksi. Meidän on todellakin pidettävä huolta, että yhdessä hyödyntäen tätä metropolipolitiikkaa ja hallituksen maahanmuuttopolitiikkaa saamme konkreettisin toimenpitein myös tuloksia aikaan ja pystymme osaltamme välttämään niitä virheitä, joita monet muut maat ovat tehneet ulkomaalaisten kotouttamisessa eli nimenomaan siinä onnistumatta.

13.2.2008

Keskustan valtuustoryhmä pitää erityisen tärkeänä riittävän kielikoulutuksen järjestämistä, jolloin osallistuminen työmarkkinoille ilman muuta helpottuu.

Kannatankin valtuutettu Johanssonin tekemää toista toivomuspontta.

Moni puheenvuorossaan on täällä jo kiinnittänyt huomiota siihen, että meidän suomalaisten monikulttuurisuuskoulutukseen on todellakin kiinnitettävä sitä huomiota ja saatava tuloksia aikaan. Toki sille on erityistä tarvetta. Osalle valtuutetuistakin on vaikea hyväksyä edes sitä, että muualla kuin Helsingissä syntyneet vaikuttavat tämän oman kotikaupunkimme politiikkaan.

Arvoisa puheenjohtaja.

Strategiassa hahmotellun vision tavoittamisessa kyse on pitkälti siitä, miten Helsingin seutu pystyy kilpailemaan innovaatioista, investoinneista ja osaavista ihmisistä Euroopan, Aasian ja Amerikan kasvukeskusten kanssa.

Helsingin asemaa tulee verrata Suomenlahden ja Itämeren merkittäviin liikenne- ja kauppakaupunkeihin. Mutta vertailukohtia on uskallettava hakea myös huomattavasti kauempaa, kuten myös strategiassa tehdään.

Keskustan valtuustoryhmän mielestä Helsingillä on vetovastuu koko Suomen menestyksessä. Pääkaupungin on kyettävä toimimaan osana eurooppalaisten suurkaupunkien verkostoa ja siten luotava niihin entistä toimivampia yhteistyömuotoja. Yhteistyön tiivistäminen läheisempien, kuten Tallinnan ja Pietarin kanssa on luontevaa ja tarpeellinen lisä Itämeren alueen kanssakäymiselle. Yhdessä juuri näiden kaupunkien kanssa Helsingillä on mahdollisuus nostaa Suomenlahden talousaluetta vahvasti.

(Puheenjohtajan välikysymys.)

Valtuutettu Reinikainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

EU-jäsenyyden ja globalisaation myötä Helsingin seudun rooli kansainvälisessä toiminnassa on lisääntynyt ja kasvane edelleen

13.2.2008

hyvin merkittävästi.

Meidän on välttämätöntä olla aktiivisesti mukana tässä prosessissa monestakin syystä.

Jo tällä hetkellä merkittävin osa Suomeen muuttaneista asuu Helsingin seudulla. Myös merkittävin osa maamme kansainvälisistä yhteyksistä ja yrityksistä toimii Helsingin seudulla.

Lähitulevaisuudessa suurin haasteemme tulee olemaan koulutetun ja kielitaitoisen työvoiman saatavuuden turvaaminen, mutta myös hyvistä liikenneyhteyksistä huolehtiminen.

Maassamme vielä käynnissä oleva jälkiurbanisaatio tulee siirtämään koulutettua työvoimaa muualta Suomesta pääkaupunkiseudulle. Voidaan arvioida, että seuraavan kymmenen vuoden aikana Suomessa tapahtuu vielä jälkiurbanisaationa puolen miljoonan suomalaisen siirtyminen maamme kasvukeskuksiin. Mutta tämäkään ei tule riittämään edessä olevaan työvoimapulaan.

Tämän vuoksi kaikessa koulutuksessa on painotettava kielten opetusta ja myös tehostettava olemassa olevien tähän erikoistuneiden opinahjojen toimintaa, kuten englantilaisen, ranskalaisen, saksalaisen ja venäläisen koulun. Muitakin kouluja mahdollisesti tarvitaan. Näissä erikoiskouluissa on saavutettu monessakin mielessä hyviä tuloksia. Tämän lisäksi kansainvälisen ylioppilastutkinnon suorittamisen mahdollisuutta eri kouluissa tulee lisätä. Jo tälläkin hetkellä merkittävä osa väitöskirjoista Suomessa tehdään suoraan englannin kielellä, mikä on erinomainen asia. Myös matemaattis-luonnontieteellisen osaamisen lisäämistä on välttämätöntä lisätä painotusta. Tätä opetusta ei koskaan anneta tarpeeksi. Siinä on aina varaa nostaa tasoa. Ilman tätä opetusta, mitään tutkimustyötä eikä tutkimuslaitoksia voida kehittää.

Meidän tulee myös suosia ulkomaalaisten opiskelijoiden tuloa pääkaupunkiseudulle. Kuten täällä valtuutettu Lehtipuu jo totesi, opiskelun täytyy edelleenkin olla ehdottomasti heille lukukausimaksuista vapaata. Muuten on vaarana, että menetämme leijonanosan näistä opiskelijoista. Lukukausimaksuista vapaa opiskelu ulkomaalaisille on aivan varmasti kannattava sijoitus, koska tätä kautta luodaan kontaktit, suhteet ja tätä kautta saadaan näitä koulutettuja henkilöitä jäämään tänne myös töihin. Tärkein voimavaramme on siis hyvin koulutettu, kielitaitoinen väestö, emmekä jatkossa myöskään selviä ilman ulkomaalaista työvoimaa. Kaikkien opinahjojen ei tietenkään tarvitse olla Helsingissä. Riittää aivan hyvin, että ne ovat

13.2.2008

pääkaupunkiseudulla kuitenkin.

Ulkomaalaisten investointien saaminen on hyvin tärkeää ja samoin uusien yritysten sijoittuminen pääkaupunkiseudulle.

Mielestäni tätä kehitystä tulee tukea määräaikaisin verohelpoituksin ja byrokratiaa minimoimalla. Jos perustamme uusia ulkomaalaisyksiköitä tai toimistoja sen ei tule missään tapauksessa merkitä sitä, että byrokratia lisääntyy. Yritysten kannalta parasta palvelua on antaa yritysten toimia rauhassa ja vaivata yrityksiä mahdollisimman vähän hallinnollisilla koukeroilla. Laisser faire –politiikka on kaikista tehokkainta. Annetaan niiden toimia rauhassa.

Kuten täälläkin on todettu, pääkaupunkiseudun tärkein kilpailuvaltti on hyvä turvallisuustilanteemme ja hyvät peruspalvelut, joissa toki on aina kehittämisen varaa, jos haluamme myös antaa niitä vierailta kielillä entistä paremmin.

Nämä ovat ne kaksi etua, joita on hyvä pitää esillä, kun markkinoidaan pääkaupunkiseutua, koska nykyään turvallisuus on muodostunut äärimmäisen keskeiseksi ja tärkeäksi asiaksi, samoin kuin peruspalvelut, jolla perusteella kansainväliset päätöksentekijät ja johtajat miettivät yritystensä sijaintipaikkaa.

Maamme haittapuolena on kiistatta syrjäinen sijainti. Tähänkin voidaan vaikuttaa yhteyksiä parantamalla.

Suomihan on käytännössä ikään kuin saari, jonne tavara tulee ja lähtee 90 %:sesti laivakuljetuksina. Niinpä Vuosaaren satama onkin ollut erinomainen ja kaukonäköinen investointi, joka tässä tilanteessa on suuri etumme.

Mutta ongelmiakin on.

Helsinki-Vantaan lentoasema on pahasti ruuhkautumassa. Matkustajia on jo yli 12 miljoonaa vuosittain ja kasvu jatkuu edelleen nopeana.

Mielestäni ei ole Helsingin edun mukaista, että halpalentoyhtiöt käyttävät lähellä Tamperetta sijaitsevaa kenttää. Budapestissä oli joitakin aikoja sitten vastaavainen ongelma, lentokenttäruehka. Se ratkaistiin rakentamalla kaupungin lähelle uusi kenttä, joka oli erityisesti tarkoitettu myös halpalentoyhtiöille.

Mielestämme Helsingin kannattaisi ehdottomasti harkita uuden

13.2.2008

lentokentän rakentamista käyttöömmä pian tulevalle uudelle maa-alueelle, joka siirtyy meille Sipoolta. Näin saisimme aivan uuden kentän, joka olisi erityisesti pääkaupunkiseudulle suuntautuvaa liikennettä varten ja voisimme samalla vetää itämetro –yhteyden suoraan tälle kentälle.

Tällaisen lentokentän rakennuskustannukset olisivat todennäköisesti jopa edullisemmat kuin esimerkiksi keskustatunnelin rakentamisen kulut. Hyödyt lentokentästä varmasti olisivat moninkertaiset vaikkapa keskustatunneliin verrattuna.

Esitämmekin asiaan liittyvän ponnen:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus selvittää, olisiko mahdollista rakentaa lentokenttä Sipoosta Helsingin kaupungin osaksi liitettävälle alueelle.

Valtuutettu Sademies

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kanssavaltuutetut ja muut läsnäolijat.

Strategia, se on hieno sana, tarkoittaa sitä, että tehdään oikeita asioita. Mutta tehdäänkö niitä oikein? Se on taas sitten jo taktiikkaa. Olisin kaivannut tähän sellaisen taktiikka –osion. Ei se riitä, että luetteloidaan kauheasti oikeita asioita.

Strategiahan on sotatermi. Sotaan lähdetessä tarkastetaan ensimmäiseksi patruunat, eikö niin? Jos ei ole patruunoita, ei kannata lähteä.

No mitä ”patruunoita” meillä on käytettävissä tässä kansainvälistymisessä?

Meillä on erittäin hyvä yhteiskuntarakenne. Tämä on turvallinen, todella turvallinen maa. Se on meille plussia. Pidetään siitä kiinni.

Meidän infrastruktuurimme on hyvä. Se on toimiva ja epäkuuntoon mennessään se korjataan nopeasti. Siinä ei ole viikkojen katkoja, niin kuin muualla.

Meidän virkamiehemme ovat – luoja kiitos – pääsääntöisesti lahjomattomia. Se on suuri plussa.

13.2.2008

Meidän luontomme on puhdas. Meillä on puhdasta juomavettä, jota emme osaa arvostaa. Meillä on sitä vaikka vientiin asti. **(Välihuuto!)** No, siitä voidaan vetää vaikka Malmöseen yksi putkihaara.

No mitä meillä on sitten heikkoa?

Maamme on aika heikosti tunnettu tuolla. Olemme syrjässä, siellä karttapallon nurkassa se pieni tahra. Meillä on omituinen kieli. Ei sitä kukaan ymmärrä. Meillä on varsin erikoiset tottumukset. Tänne tulee ulkomaalainen johtaja, niin hänet viedään ensimmäiseksi saunaan sataan asteeseen ja roiskitaan vihdalla oikein kunnolla. Ei tule toista kertaa.

Elikkä mitä meillä on tarjota kansainvälisille työmarkkinoille?

Täällä on kielitaitoista, osaavaa väestöä. Suomalaiset ovat hirvittävän kielitaitoisia muihin kansakuntiin verrattuna.

Meillä on valmius. Meillä on valmius lähialueyhteistyöhön. Pelkästään Pietari pystyisi imemään koko Suomen tavaratuotannon. Mutta ei voi heittäytyä yhden kortin varaan. Tässä on Ruotsi vanhana kauppakumppanina, Saksa, Viro, Yhdysvallat ja Englanti. Nyt ovat tulleet Kiina ja Intia. Mahdollisuuksia on monia.

Nämä mahdollisuudet vaativat hyvän logistiikan. Lentoliikenteestä täällä on puhuttu. Laivaliikenne toimii ja Vuosaaren satama valmistuu. Hienoja asioita. Ne ovat niitä hyviä patruunoita, suoranaisia tykinlaukauksia.

Mutta onko Suomesta, Helsingistä yleensäkin liiketoimintakeskukseksi?

Suuret kaupungit, suuret pääomat liikkuvat ihan muualla kuin Suomessa. Se on meille pitkä miinus. Ei me saada sitä pääomaa tänne houkuteltua kuitenkaan. Pitää hyväksyä tosiasiat.

Elikkä kun vuori ei tulekaan Mohammedin luo, niin Mohammed lähteekin vuoren luo. Elikkä meidän pitää ottaa, tehdä itseämme tunnetuksi siellä missä suuri raha liikkuu, että meillä on mahdollisuuksia. Se vaatii taas sitten markkinointia.

Ja kuten ennen tätä kokousta minulta lehtimies kysäisi, että onko Suomi tai Helsinki riittävän kansainvälinen. Se on vaikea vastata.

13.2.2008

Osaltaan on, osaltaan ei. Me emme osaa kansainvälisiä tapoja, kansainvälisiä kauppatapoja. Ja sitten kansainvälinen, tässä kaupassa eri valtioiden väliset lainsäädännöt, erilainen lainsäädäntö on aivan erilaista, joskus jopa ristiriitaista. Se tekee vaikeuksia. On vaikeaa käydä erilaisilla säännöillä tätä "sotaa", jos näin voi sanoa.

Kansainvälinen toiminta on haastavaa, palkitsevaa, kunhan siihen sitoudutaan kaikilla tasoilla.

Elikkä ylipäällikkö voi johtaa sotaa - tällä kaupunginhallitus? - strategi voi johtaa sotatoimia, mutta se varsinainen työ tehdään siellä kenttätasolla.

Kansainvälisille taistelukentille? työvoiman koulutus. Se tarkoittaa sitä, että meidän suomalaisten on omattava sellaiset valmiudet, että me pärjäämme kansainvälisissä neuvotteluissa, ettemme ole niitä "takarivin Taaveja", jotka kuuntelevat ja nyökyttelevät tietäväisen ja tärkeän näköisenä osallistumatta keskusteluun lainkaan.

Täällä on kuultu kovasti numero- ja tilastotietoja.

En oikein käsitä, miten ne liittyvät tällaiseen tulevaisuuteen tähtäävään toimintaan. Ne ovat mennyttä aikaa. Se on tietysti pohja, että tällainen tilanne nyt, mutta pitäisi katsoa, miten niitä numeroita kellistetään sitten tulevaisuudessa ja mihin suuntaan.

Nyt kun hyökätään kansainväliseen toimintaan mukaan, meidän ei sovi unohtaa suomalaiskansallista kulttuuria. Se ei saa jäädä tämän "multikulttuurin" jalkoihin. Nimittäin suomalaiskansallinen kulttuuri on se, joka takaa suomalaisille ja meidän suomalaisten yhteneväisyyden. Se on se voima, joka tekee meistä kansakuntana voimakkaan. Se tekee Helsingistä voimakkaan. Se tekee koko Suomesta voimakkaan. Pidetään se mielessä ja lähdetään siihen kansainväliseen strategiaan mukaan.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kuulijat.

Kansainvälisissä vertailuissa Suomen ja Helsingin tärkeinä vahvuuksina pidetään yleisesti mm. hyvää ja maksutonta koulutusta, muita julkisia palveluja, joukkoliikennettä, eriarvoisuuden

13.2.2008

vähentämiseen tähtäävää sosiaalipolitiikkaa ja luonnonläheisyyttä.

Kaupunginhallituksen esittämässä kansainvälisen toiminnan strategiassa painottuu kuitenkin toisenlainen lähtökohta.

Esityksessä kyllä mainitaan tiede, taide, asuminen ja hyvät palvelut, mutta ne nähdään ensisijassa kilpailukykyisen liiketoimintakeskuksen tavoitteiden välikappaleena.

Toinen ongelmallinen piirre strategiassa on mielestäni epärealistinen mittakaava metropolitavoitteissa.

Strategiassa puhutaan Helsingistä maailmanluokan liiketoimintakeskuksena, Euroopan osaamiskeskuksena ja Itämeren logistisena keskuksena.

Parhaimmillaankin Helsinki lienee vain eräs monista tällaisista keskuksista ja vain erällä alueilla.

Toisaalta metropolipolitiikassa on syytä muistaa myös paikallinen ruohonjuuritaso niin, että ihmisten arki ei jää kansainvälisten kumppanuuksien ja seudullisuuden korostamisen varjoon.

Arvoisa puheenjohtaja.

Myönteistä on se, että strategiassa pyritään vastaamaan monikulttuurisuuden tarpeisiin. Esimerkiksi työttömien maahanmuuttajien työllistämisessä on todella paljon tehtävää.

Työperäisen maahanmuuton korostaminen – jota täällä yllättävänkin yksipuolisesti on useissa edellisissä puheenvuoroissa haluttu painottaa – ei mielestäni saa tarkoittaa sitä, että Helsingin strategioissa unohdetaan täällä jo olevat uussuomalaiset. Se ei saa myöskään tarkoittaa sitä, että kaupungin strategioissa tarkastellaan tänne tulijoita vain ”työvoimatavarana” sivuuttaen maahanmuuttopolitiikan humanit periaatteet jokaisen ihmisen yhtäläisistä oikeuksista. Helsingin pitää kantaa tietysti vastuuta myös pakolaisista.

Monikielisten palvelujen tarpeet Helsingissä ovat kasvaneet. Tässä täällä jo asuvilla maahanmuuttajilla on paljon annettavaa monikielisten palvelujen kehittämisessä.

Maahanmuuttajille pitäisi olla tarjolla yhdestä paikasta laajemmin tietoa kaikista kaupungin palveluista, samasta paikasta myös tietoa

13.2.2008

työllistymisestä, asumisesta ja mm. osallistumisen mahdollisuuksista.

Suomi toisena kielenä –opetuksen resursseja on tärkeää lisätä niin päiväkodeissa kuin oppilaitoksissa.

SKP:n ja asukaslistan ryhmän mielestä strategiassa olisi pitänyt rohjeta puhua avoimesti myös muukalaisvihamielisyyden ja rasismien ongelmista, joihin valitettavan moni Helsingissä törmää.

Maahanmuuttajien kotouttamisen ohella tarvitaan täällä syntyneiden kotouttamista monikulttuuriseen Helsinkiin ja monikulttuuriseen maailmaan.

Samalla kun torjumme kaikenlaisen rasismia, on tärkeää huolehtia siitä, että jokaiselle helsinkiläiselle turvataan sosiaaliset perusoikeudet niin, että turvattomuus ei luo maaperää muukalaisvihamielisyyden lisääntymiselle.

Tältä kannalta on myös tärkeää, että huolehditaan kaikkien kaupungin alueiden tasapainoisesta kehityksestä, lisätään kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen osuutta ja ehkäistään asuinalueiden sosiaalista eriytymistä.

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingin vahvuuksiin kuuluvat myös perinteet Euroopan turvallisuuskokousten pitopaikkana, idän ja lännen eräänä kohtaamispaikkana ja monien kansainvälistä turvallisuutta edistäneiden aloitteiden foorumina.

Se, että ulkopolitiikka ei kuulu valtiosäännön mielessä kuntien toimialaan – kuten kaupunginjohtaja tämän asian käsittelyn alussa totesi – ei tarkoita sitä, että voisimme olla kantamatta vastuuta kansainvälisen ja samalla oman turvallisuutemme, rauhankasvatuksen ja ydinaseettomuuden edistämisestä.

Olen esittänyt jo aiemmin Helsingin liittymistä Kaupunginjohtajat rauhan puolesta –verkostoon, kuten eräät muutkin täällä eri vaiheissa, eri vuosina.

Kannatan valtuutettu Kantolan aiemmin tässä keskustelussa tästä asiasta tekemää pontta, siis Helsingin liittymisestä Kaupunginjohtajat rauhan puolesta –verkostoon.

13.2.2008

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingin kaupungin pitäisi olla aktiivisempi myöskin eurooppalaisen ja Itämeren alueen kaupunkien yhteistyössä ekologisesti kestävä kehityksen edistämiseksi.

Huomiota herättää se, että Helsinki ei ole esimerkiksi vielääkään valmis hyväksymään ns. Ålborgin sitoumuksia, toisin kuin sadat muut eurooppalaiset kaupungit ja Suomessakin mm. Tampere, Turku, Lahti, Hämeenlinna, Kotka, Maarianhamina, kenties jotkut muutkin.

Eurooppalaisen edunvalvonnan osalta strategiassa on rajoitettu kuvailemaan vaikuttamisen keinoja. Euroopan unionissa on kuitenkin useita julkisten palvelujen kannalta ongelmallisia hankkeita, joihin olisi tärkeää ottaa kantaa.

Esimerkiksi juuri nyt tarvitaan edunvalvontaa, jolla torjutaan Euroopan unionin kautta tulevat paineet kunnallisten liikelaitosten yhtiöittämiseen. Tällaiset paineet muuten varoittavat mielestäni myös laajentamasta kilpailuttamista kaupungin toiminnassa uusille alueille, etenkin kun näitä paineita on jo nyt Euroopan unionissa joukkoliikenteen ja eräiden muidenkin palvelujen kohdalla, joissa Euroopan unioni pyrkii - Lissabonin strategian mukaisesti - laajentamaan kilpailuttamista ja yksityisten palvelumarkkinoiden osuutta.

Arvoisa puheenjohtaja.

Esitän lopuksi seuraavat ponnet.

Ponsi 1:

Kaupunginvaltuusto kehottaa kaupunginhallitusta vaikuttamaan Euroopan unionin paikallishallintoa koskeviin säädöksiin ja niiden soveltamiseen kunnallisten liikelaitosten toimintaedellytysten turvaamiseksi.

Ponsi 2:

Kaupunginvaltuusto kehottaa kaupunginhallitusta huolehtimaan talousarvion ja –suunnitelman valmistelussa riittävien resurssien turvaamisesta Suomi toisena kielenä – opetukseen päiväkodeissa ja oppilaitoksissa.

Ponsi 3:

13.2.2008

Kaupunginvaltuusto kehottaa kaupunginhallitusta selvittämään, miten voidaan kaupungin toimesta edistää venäjän kielen opiskelua ja lisätä palvelujen tarjoamista myös venäjän kielellä.

Ja neljäs ponsiehdotus:

Kaupunginvaltuusto kehottaa kaupunginhallitusta valmistelemaan esityksen Helsingin liittymisestä eurooppalaisten kaupunkien ns. Ålborgin sitoumuksiin ekologisesti kestäväen kehityksen edistämiseksi.

Valtuutettu Lipponen

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsinkiin muuttaa enenevästi uusia kansalaisia. Maahanmuuttajat tulevat tänne töihin. He tuovat mukanaan perheensä. Helsingistä tulee heidän kotikaupunkinsa.

Nostan esille muutaman asian.

Maahanmuuttokysymykset ja kotouttaminen ovat pitkälti keskittyneet sosiaalityöntekijöiden piiriin, mutta opettajat on unohdettu.

Opettajat kouluissa ovat eturintamassa kohtaamassa maahanmuuttoon liittyvää monikulttuurisuuden haastetta. He kasvattavat valtaväestöä hyväksymään erilaisuutta. Opettajat saavat luokkaansa täysin kielitaidottomia oppilaita, joita heidän pitäisi sitten ryhtyä opettamaan. Haaste on suuri, jotta pieni lapsi sopeutuu ja löytää paikkansa suomalaisessa peruskoulussa ja luokkayhteisössä. Tästä syystä opettajat on otettava entistä tiiviimmin mukaan kotouttamisen suunnitteluun.

Toinen tärkeä asia on se, että peruskouluihin ja päiväkoteihin on saatava enemmän maahanmuuttajataustaisia työntekijöitä. Helsingin kaupungin tulisi olla eturintamassa palkkaamassa maahanmuuttajia kouluavustajiksi ja opettajiksi, lastentarhanopettajiksi.

On tärkeätä, että valtiollisella tasolla pystytään kehittämään muuntokoulutusta ja täydennyskoulutusta, jotta maahanmuuttajien suorittamat tutkinnot tunnustetaan myös Suomessa.

13.2.2008

Kun tein tutkimusta maahanmuuttajanuorten kansalaisidentiteetistä, paljastui se, että nuoret saavat kyllä ihan mukavasti kouluissa opinto-ohjausta, mutta kukaan ei kysy heiltä, miten heillä kotona menee tai yksityiselämässä sujuu. Eräs haastateltu nuori sanoi, että hänen opinto-ongelmansa johtuivatkin riitaisasta perhe-elämästä. Vanhemmat eivät kestäneet maahan muuttoa ja avioero uhkasi.

Useat nuoret, joita haastattelin, kiittivät opettajiaan, että nämä olivat vapaaehtoisesti opettaneet heille suomea ja suomalaisia tapoja. Nämä nuoret ja lapset, jotka olivat tulleet koululuokkaan aivan yllättäen, heillä oli hyvin vaikeata löytää paikkaa luokassa, koska he eivät tieneet, miten suomalaiset lapset toimivat. He kiittivät opettajia siitä, että opettajat olivat vapaaehtoisesti ponnistelleet heidän sopeutumisensa hyväksi.

Olisin mielelläni halunnut kannattaa valtuutettu Kantolan tekemää pontta, mutta valtuutettu Hakanen ehtikin jo ennen minua.

Kuuntelin lämmöllä valtuutettu Hakasen pontta, jossa hän ehdotti, että venäjän kielen koulutusta parannetaan täällä Helsingissä. Kannattaisin tätä pontta. Se taisi olla numero 3.

Lisäksi esitän kaksi pontta:

Helsingin kaupungin peruskoulujen oppilashuollossa panostettaisiin entistä enemmän maahanmuuttajataustaisten lasten ja nuorten opinto-ohjaukseen ja heidän sopeutumiseen suomalaiseen kulttuuriin.

Esitän toisen ponnin:

Helsingin kaupungin päiväkoteihin ja peruskouluihin pyritään palkkaamaan enemmän maahanmuuttajataustaisia työntekijöitä.

Valtuutettu Puura

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kannatan valtuutettu Lipposen tekemiä ponsiesityksiä ja valtuutettu Hakasen tekemää ensimmäistä ponsiesitystä.

13.2.2008

Helsingin kansainvälisen toiminnan strategia-asiakirja on monipuolinen ja selkeä tavoitteiden ja toimenpiteiden kokonaisuus.

Helsinki on ollut kansainvälinen kaupunki vuosisatoja. Helsinki on ollut ja on maailmalla ja maailma Helsingissä. NykYTEknologia ja yhteydet pienentävät maapalloamme ja nopeuttavat kanssakäymistä.

Helsingille on tärkeää olla aktiivinen rooli seudun kansainvälistymisen edistämisessä. Koska Helsinki on Suomen pääkaupunki ja Helsingin seutu maan ainoa metropolialue, on myös Suomen valtion etu satsata Helsingin seudun kansainvälistymiseen.

Strategian toteutuminen on turvattava riittäväillä resursseilla ja seurannalla.

Strategiaan sisältyy yritysjohtajien arvio Helsingin kiinnostavuudesta osaamiskeskuksena, jossa moititaan yli toimialojen ulottuvaa yhteistyötä.

Kansainvälistyminen edellyttää sujuvia kaupungin eri hallintokuntien yhteistyökäytäntöjä ja koordinaatiota. Tämä on tärkeää niin ulkomaisten yritysten kuin ihmisten arjenkin kannalta.

Kansainvälisiä kokemuksia ja kontakteja saadaan matkailun niin työ- kuin vapaa-ajanmatkailun kautta. Nämä kokemukset ja kontaktit antavat kuvaa kaupungista sekä vaikuttavat ihmisten ja yritysten mielikuviin Helsingistä. Ne voivat vaikuttaa esimerkiksi siihen, mihin yritykset tekevät sijoituksiaan tai mihin perheen kesälomareissu suuntautuu.

Kaupungin onkin tärkeää yhdessä yritysten ja muiden toimijoiden kanssa kehittää matkailupalveluja ja vetovoimaisuutta Helsingin seudulla.

Koska en löytänyt strategiasta Helsingin seudun matkailupalvelujen kehittämiseen liittyviä toimenpiteitä, esitän seuraavaa toivomuspontta:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsinkiin suuntautuva matkailu on tärkeä osa kansainvälisen toiminnan strategiaa ja matkailua edistetään yhteistyössä eri toimijoiden kanssa.

Strategiassa todetaan – aivan oikein – että opetus-, sosiaali- ja terveyssektorilla tuotetaan aikaisempaa enemmän monikielisiä

13.2.2008

palveluja. Näin on toimittukin. Tuoreita kokemuksia on saatu EU:n kemikaaliviraston myötä.

Oman äidinkielen ja kulttuurin säilyminen tukee hyvinvointia ja kotoutumista.

Hyvät julkiset palvelut ja turvallisuus ovat keskeisiä vetovoimatekijöitä työperäisen maahan muuton edistämisessä.

Maahanmuuttajien määrän kasvaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota suomen kielen opetuksen ja erityisen tuen määrään ja laatuun. Arkisissa askareissa, työelämässä ja ylipäätään yhteiskunnassa selviäminen edellyttää kohtuullista kielitaitoa. Helsingin kaupunki vastaa peruspalvelujen laadusta ja tavoittaa maahanmuuttajalapsia ja -nuoria päivähoiton ja koulun sekä muiden tukipalvelujen kautta.

Maahanmuuttajaperheiden osuus on suuri itäisessä Helsingissä.

Onkin tärkeää selvittää ja mitoittaa kielen opetus ja muut tukipalvelut tarpeenmukaiselle tasolle maahanmuuttajalasten määrän kasvaessa. Varhainen tuki tuottaa pitkällä aikavälillä lasten ja heidän perheidensä parempaa kotoutumista ja ehkäisee syrjäytymistä.

Esitän asiasta seuraavan toivomusponnen:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että maahanmuuttajataustaisten lasten ja nuorten suomen kielen opetusta ja tarvittavaa erityistä tukea vahvistetaan.

Kaupunginvaltuuston I varapuheenjohtaja Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Muutamia huomioita ja sitten muutamia mielipiteitä.

Tämä keskustelu monikulttuurisuudesta ja maahanmuutosta on sillä tavalla mielenkiintoista, että se on tähän mennessä toteutunut - maahan muutto on toteutunut - vailla selkeätä suunnitelmaa. Se on riippunut ennen muuta maahanmuuttajien omasta aloitteesta. Se selittää myös maahanmuuttajien huonoa työllistymistä. Läheskään kaikki Suomeen tulleet eivät ole työllistettävissä puutteellisen kielitaidon tai ammattitaidon vuoksi.

13.2.2008

Suomalaiset, jotka eivät ole tottuneet monikulttuuriseen elämänympäristöön, ovat hekin tunteneet olonsa vaivaantuneiksi, kun ei ole ollut oikein selkeätä käyttäytymismallia kohdattaessa kaukaa tulleita.

Eräissä maissa, mm. Kanadassa, on maahanmuuttopolitiikan lähtökohtana työvoimatarve. ”Sellainen maahanmuutto on tervetullutta, joka tuo tullessaan tarpeellisia tietoja ja taitoja.” Tämä oli suoraa sitaattia presidentti Ahtisaaren puheenvuorosta pari viikkoa takaperin. Mielestäni hän on tähän asiaan, tähän osunut asian ytimeen hyvinkin taitavasti.

Sen sijaan maahanmuutto, joka tapahtuu hallitsemattomasti - mitä nyt tietysti ei meidän mittapuussa vielä voi väittää – muodostuu helposti ongelmaksi. Siksi tulisikin tätä Kanadan –mallia entisestään, tai sitä tulisi meidän harkita. Opintomahdollisuuksia on saatavissa käymällä Torontossa esimerkiksi, jossa tämä on toteutettu hyvinkin pitkälle.

Sitten toinen asia, joka liittyy kotoutumiseen.

Minä vähän ihmettelen sitä, että jos meillä on 10 % keskimäärin maahanmuuttajalapsia kouluissa, sehän tarkoittaa sitä, että jossakin on lähes 0 %, jossakin on sitten 20 tai 30:ntäkin, niin lähdetään siitä, että se muodostaisi syyn ja tarpeen sille, että ei esimerkiksi vietetä kuusijuhlia, joulujuhlia ja lauleta suvivirttä enää.

Mielestäni se on väärää suvaitsevaisuutta. Suvaitsevaisuus ja toisen huomioon ottaminen on lähtökohtaisesti sitä, että vähemmistö suvaitsee enemmistön tapoja ja sopeutuu niihin. Sillä tavalla rakennettiin maailman – pitkään ainakin – johtava talousmahti Amerikan Yhdysvallat. Kolmas asia on sitten se, otammeko sen esimerkiksemme. Siitä voidaan sitten käydä erillinen keskustelu.

Sitten on puhuttu Helsingistä ja sen vetovoimasta muutoin.

Kyllähän Helsinki kaunis kaupunki on ja suhteellisen turvallinenkin, mutta siisteydessä – hyvät naiset ja herrat – on erittäin paljon toivomisen varaa, ei ainoastaan katutyöt, joiden kanssa joudutaan käytännössä, tai joita joudutaan sietämään joka kesä parhaana turisticaikana ole ongelma, vaan myöskin parhaana turisticaikana, kauniina vuoden aikana kanniset örveltäjät muodostavat kaupungin keskustassa ennennäkemättömän riesan. Tällaista ei näe tänä päivänä Euroopassa missään muualla – käykääpä katsomassa. Ja mitä

13.2.2008

siisteyteen tulee muualla, kun on tullut käytyä viime vuonna idässä ja lännessä, Moskovassa, Vancouverissa, Torontossa ja muutamissa muissakin paikoissa, niin missään kadut eivät ole olleet sittenkään niin – sanoisinko – epäsiistejä kuin ne paikoin täällä ovat. Syynä on paljon aikaisemmin mainitsemani tekijä.

Meidän puistojamme pitäisi kunnostaa, niiden käyttöä valvoa ja yleistä järjestystä hyvin paljon tarkemmin valvoa, mielellään nollatoleranssilla.

Turvallinenhan tämä kaupunki kyllä on. Meillä on hyvät poliisivoimat. Meillä on hyvä, suhteellisen hyvä valaistus. Tällä tavalla tämä puoli on aika hyvässä kondiksessa.

Helsinki on myös hyvä tapahtumajärjestäjä. Täällä järjestetään onnistuneita suuria kongresseja, suuria urheilukilpailuja ja merkittäviä kulttuuritapahtumia jne. Olen itse käynyt hankkimassa tänne yhtenä osanottajana suuremmissa delegaatioissa paritkin suur tapahtumat. Seuraava tulee olemaan, missä itse olen voinut olla vaikuttamassa, on vuoden 2012 jääkiekon MM-kisat, joiden päänäyttämö on Helsingin Hartwall-Areena.

Yrittäjäilmapiiri, siitäkin puhuttiin, tai yrittäjäyilmapiiri.

Tällöin helposti unohdetaan, että on muutamia ongelmia, jotka liittyvät yritysten etabloitumiseen, joita ei ole ehkä niin mainittu. Toinen niistä on verotus ja toinen on asuntojen, asumisen kalleus. Toiseen me pystymme vaikuttamaan, nimittäin asuntojen hintoihin jollakin tarkkuudella tässä salissa, mutta sitten verotuksen kanssa on niin ja näin. Siinä olemme varmastikin sivustaseuraaja – valitettavasti.

Itämeri on hirveän likainen. Jokainen, joka kirkkaalla ilmalla, jos sellainen sattuu olemaan – siitä on tosin aika pitkä aika nyt – niin joka lentää Itämeren yli, niin havaitsee sitten, että se on kaikkein likaisimmillaan juuri täällä meidän nurkilla. Se on sangen valitettavaa.

Pitkään me haukuimme, tai moitimme Leningradia, silloista Leningradia, nykyistä Pietaria siitä, että siellä on veden puhdistuksen taso sellainen, että kaikki hetekaa pienempi tavara menee läpi ilman sen kummempia vaikeuksia. Nyt tämä asia on korjaantunut. He eivät ole välttämättä se suuri likaaja enää, vaan näen, että meidän oma maataloutemme on aikalailla suuri syntipukki tässä asiassa. Sen havaitsee erityisesti ilmasta käsin jokien suistoalueilla täällä.

Toivon, että tämä strategia auttaa meitä eteenpäin. Toivon, että me

13.2.2008

ymmärrämme sen, että me tarvitsemme tänne uusia ihmisiä, mutta ymmärrämme myös sen, että ei millä ehdoilla tahansa.

Valtuutettu Sinnemäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Valtuutettu Bogomoloffille kommentti koskien Kanadan maahanmuuttopolitiikkaa.

Aina silloin tällöin korostetaan sitä, että Kanadaan otetaan ihmisiä nimenomaan tekemään töitä, että siellä yksinomaisesti tehtäisiin työperäistä maahanmuuttoa.

Kanadaan vastaanotetaan vuodessa myös noin 21 000 ihmistä, jotka tulevat sinne pakolaisaseman perusteella tai sen takia, että aikaisemmin pakolaisaseman perusteella tulleet saavat myös perheensä Kanadaan.

Hyvää Kanadan –mallissa on se, että niin viranomaiset kuin tavalliset ihmisetkin toivottavat nämä ihmiset tervetulleiksi, sekä ne, jotka saavat Kanadasta turvapaikan että ne, jotka tulevat tekemään töitä. Kanadassa lähdetään myös siitä, että kaikki halukkaat sinne tulijat ovat potentiaalisia Kanadan kansalaisia. Tässä myönteisessä asenteessa, alusta lähtien myönteisessä asenteessa on mielestäni paljon hyviä puolia.

Valtuutettu Kolbe

Puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

On todella kiehtovaa ja kiinnostavaa, että Helsinki on nyt hyväksymässä kolmatta kansainvälisen toiminnan strategiaa, kaupunki, jonka - voisi sanoa – koko olemassa olo itse asiassa perustuu kansainvälisyyteen ja kansainvälisessä asemassa tapahtuviin muutoksiin.

Ja todellakaan maailman pääkaupungeista vain harva voi kehuskella sellaisella menneisyydellä, jossa aina tapahtuu suuria muutoksia, kun maailmanpolitiikka tai Eurooppa –politiikka muuttuu. Ja Helsinki on tällainen mielestäni todella historiassaan kansainvälisyyttä ilmentävä

13.2.2008

kaupunki.

Ehkä juuri siitä syystä, kun kylmä sota on päätynyt ja tällainen asemoituminen kansainvälisessä kentässä mureni totaalisesti noin parikymmentä vuotta sitten, tarvittiin uutta paradigmaa tai uudenlaista lähestymistapaa. Nyt sille on selkeästi kysyntää.

Maailma on muuttunut, kansallinen on muuttunut, alueellinen on muuttunut. Tässä tilanteessa myös kaupungit asemoituvat suhteessa toisiinsa uudella tavalla, ei vain Suomessa, vaan kaikkialla maailmassa ja tietenkin täällä Itämerelläkin johdonmukaisesti. Kansainvälisyys on aina ollut läsnä Helsingin kaupunki-identiteetissä, siis jo sen perustamisesta alkaen, tai itse asiassa kahden perustamisvaiheen yhteydessä rakennettiin selkeästi tällainen asemoiminen Itämerelle, Itämeren poliittiseen tilanteeseen.

Voisin melkein sanoa, että Helsingin ehkä tietyllä tavalla hyvä piirre on ollut se, että se on - vailla dramatiikkaa - olemassa olonsa tärkeimmän kahden viimeisen vuosisadan aikana omaksunut jatkuvasti kansainvälisiä vaikutteita identiteettiinsä, suunnitteluunsa, kansalaistoimintaansa ja poliittiseen ja hallinnolliseen kulttuuriinsa. Ja myös sen Helsingin menneisyysmalli osoittaa, että kaupunki on selvinnyt vallankumouksista, kapinoista, sodista, kriiseistä ja myös lamasta aina uudistamalla kulloisenkin strategiansa joko sillä tavalla, että se pannaan paperille, kuten nyt tai vain, että on yhteinen tahtotila luotu, jolla kriiseistä on rakennettu uutta parempaa tulevaisuutta.

Tällainen kriisinhallinta on perustunut siihen, että Helsingin kaupungin virkamiehet ovat ahkerasti – kaupungin suopeudella – tehneet laajoja ja pitkiä ja perusteellisia opintomatkoja sekä Euroopan eri puolille että tätä nykyä myös eri puolille maailmaa. Tämä on ollut tavattoman tärkeää, että on saatu vaikutteita ja on myös viety Helsingin viestiä muualle.

Siksi esitänkin ensimmäisen ponnin, joka kuuluu seuraavasti:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsinki selvittää mahdollisuuksia lisätä virkamiestensä opintomatkoja kiinnostaviin ja ajankohtaisiin kohteisiin maan ulkopuolella.

Voi sanoa, että viimeiset kaksikymmentä vuotta ovat olleet johdonmukaisesti kehitystä, joka on vienyt Helsinkiä jälleen eurooppalaiseksi pääkaupungiksi.

13.2.2008

Kansallinen ja kansainvälinen lomittuvat nyt tavalla, josta olemme pääsemättömissä. Emme voi enää palata Impivaaraan, nousta kivelle ja katsoa maailmaa, joka uhkaa meitä. Se on haaste, johon olemme ottamassa nyt todellakin konkreettiset toimenpiteet.

Monikulttuurisuudesta on täällä puhuttu paljon.

Helsinki on aina ollut monikulttuurinen. Tänne on tultu, täältä on lähdetty. Nyt monikulttuurisuudelle on uutta tilausta. Se nähdään uudella tavalla, jälleen voimavarana. Useiden meidän juuret ovat Tukholmassa, Berliinissä, Pietarissa, Viipurissa, Tallinnassa. Tänne on siis aina tultu, täältä on aina lähdetty.

Integroituminen on tänään päivän sana.

Ja saanen nyt tässä yhteydessä erityisesti kiittää kulttuurikeskus Caisan aloitteesta tuotettuja erinomaisia www.infopankki.fi –sivustoja. Suurenmoinen sivusto, jossa usealla eri kielellä annetaan välineitä maahanmuuttajien kotouttamiseen. Todella hieno sivusto - käykää katsomassa – Helsingin johdonmukaisesti tuottama. Silti meillä on paljon opittavaa muista pääkaupungeista. Saanen kertoa kokemukseni Amsterdamista 1990-luvun alusta.

Asuimme siellä perheen kanssa silloin ja puoliso, joka edusti suomalaista elinkeinoelämää, oli kutsuttu Amsterdamin kaupungintalolle vastaanotolle. Puoliso oli matkoilla. Hän lähetti minut, koska tiesi, että olen kiinnostunut näistä asioista. Mitä kaupungintalolla tapahtui? Sinne oli kokoontunut noin satakunta ulkomaista elinkeinoharjoittajaa, pääosa Aasiasta. Ja hienossa juhlasalissa tilaisuus alkoi. Ensin nähtiin komea filmi Amsterdamin historiasta, 20 minuuttia 1600-lukua, miten juutalaiset olivat saapuneet, miten Espanjasta, Belgiasta oli tullut uusmuuttajia Amsterdamiin. Viesti oli selvä. Kaupunginjohtaja kääntyi filmin jälkeen katsomaan meitä vieraita ja sanoi, ”näin tehtiin jo 1600-luvulla. Amsterdamin vauraus rakennettiin maahanmuuttajien varassa. Nyt on teidän tehtävänne tehdä tämä sama asia uudelleen.”

Sen johdosta esitänkin seuraavan ponnen - Amsterdamin muistojen kirvoittamana:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsinki ryhtyy yhdessä esimerkiksi Helsingin kauppakamarin kanssa selvittämään

13.2.2008

mahdollisuuksia tervetulo- ja informaatiotilaisuuden järjestämisestä vuosittain tai useammin tänne etabloituville ulkomaisille yrittäjille ja toimijoille.

Kansainvälisyysstrategiassa puhutaan myös kansainvälisestä viestinnästä.

Haluaisin korostaa imagon rakentamisessa kulttuurihistoriallisia ulottuvuuksia. Monet Euroopan kaupungit rakentavat identiteettiään kulttuurivaikuttajien ja persoonien varaan. Tukholma on Bellman'in kaupunki, Berliini Humbolt'in kaupunki jne. Meillä on Snellman, Topelius, Mannerheim, Sibelius, Mika Waltari ja Alvar Aalto. Meillä on Helsingin henki ennen kaikkea.

Esitänkin kolmannen ponnen:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsinki ryhtyy yhdessä esimerkiksi kaupunginmuseon kanssa pohtimaan markkinoinnin sisältökysymyksiä siten, että kulttuurihistoria pääsee paremmin esille.

Valtuutettu Moisio

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kokoomus puhui ryhmäpuheessaan jotakuinkin sellaista, että pakolaispolitiikkaa ja työperäistä maahanmuuttoa ei saa sekoittaa.

Olen aivan eri mieltä tästä lausunnosta.

Minun omassa ajattelutavassani jokainen on tervetullut Helsinkiin riippumatta siitä syystä, mikä tähän maahan tai kaupunkiin ajaa. Ja itse asiassa turvapaikan hakijoista tällä hetkellä suurin syy, jolla turvapaikan saa on suojelun tarve. Pakolaisstatuksen saa vain kourallinen ihmisiä vuodessa. Jokaisella maahan tulijalla on oltava oikeus tehdä töitä, oli syy mikä tahansa.

Luulenpa, että äsken puhuvan valtuutetun, Bogomoloffin pelkäämä holtiton maahan muutto on lähinnä märkä uni. Ei täällä edelleenkään ole rajoilla jonoa, ainoastaan rekkajonoja ulos päin.

Arvoisa puheenjohtaja.

13.2.2008

Haluaisin sanoa muutaman sanan työperäisestä maahanmuutosta.

Sain tässä vähän aikaa sitten tutustua yritykseen, joka rekrytoi Kiinasta ihmisiä, jotka haluavat tulla Suomeen työskentelemään suomalaisiin yrityksiin. Tämä yritys perehdyttää ensin Kiinassa ja sitten Suomessa näitä potentiaalisia tulijoita. Suomessa tapahtuva perehdytysjakso ja sen tarkoitus on nimenomaan perehdyttää uuteen kaupunkiin, siihen uuteen kotipaikkaan, palveluihin ja kulttuuriin, johon henkilö on muuttamassa.

Mielestäni Helsingin työnantajana olisi harkittava tämäntyyppisiä menetelmiä sekä sitä aktiivista rekrytointia ja näkymistä maailmalla, mutta myös erityisesti sellaista ikään kuin kotouttamismenetelmää, jossa Helsingin kaupungin palvelukseen tulevat työntekijät saavat parhaan mahdollisen perehdytyksen kaupunkiin, kaupungin tapoihin ja kulttuuriin. Uskon nimittäin, että työvoimapula, josta puhutaan, tulee koskemaan meitäkin ja erityisesti hoiva- ja hoitosektoria, jossa on varmasti edessä rekrytointikampanjat myös maailmalla.

Sellaisen varauman haluan tähän sanomaani liittää, että on huolehdittava täällä meillä maassa jo olevien uussuomalaisten työllistymisestä. On aivan luokatonta, että maahanmuuttajien työttömyysaste on edelleen 2,5-kertainen muuhun väestöön nähden.

Arvoisa puheenjohtaja.

Julistaudun täten viikon viralliseksi kannattajaksi ja kannatan sekä valtuutettu Kolben, valtuutettu Lehtipuun että valtuutettu Puuran kaikkia ponsia.

(Puheenjohtajan välikommentti.)

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kannatan ensiksi valtuutettu Ojalan molempia ponsia.

Minä kiinnitän huomioni kansainvälisen strategian verkostoissa vaikuttamisen ja oppimisen osioon ja sen käytännön toteuttamiseen.

Me olemme asiakkaita ja kuluttajia globaaleilla markkinoilla myös oman

13.2.2008

kaupunkimme kautta. Yhä useampi kuluttaja haluaa tietää, millaisissa ekologisissa, taloudellisissa ja sosiaalisissa oloissa tavaroita tuotetaan ja haluaa myös vaikuttaa olojen parantamiseen. Siitä on merkinä myös Reilun kaupan aloite, jonka moni täällä allekirjoitti tänään.

Eurooppalaisten kaupunkien verkostoissa voidaan tehdä pienillä satsauksilla ihan merkittävää työtä siihen suuntaan, että käytännössäkin on mahdollista hankintoja kilpailuttaessa vaatia alihankkijoilta selvityksiä tuotanto-olosuhteista ja vähitellen vaikuttaa tuottajiinkin. Esimerkkinä tällaisesta toiminnasta Finnwatch – kansalaisjärjestö ja sen sisarjärjestöt julkaisivat tammikuussa raportin selvitystyöstä, joka koski kiinalaisia kivituelouhimoita. Selvityksen tilaajina olivat eri Euroopan kaupungit. Tällaiseen toimintaan Helsingin pitää osallistua ja edistää kansainvälisissä verkostoissa.

Esitän ponnien aiheesta:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että Helsingin kaupunki vaikuttaa Euroopan kaupunkien verkostoissa aktiivisesti toimintaan, joka tähtää eettiseen julkiseen kuluttamiseen ja eettisten näkökohtien huomioimiseen julkisissa hankinnoissa kehittyvien talouksien maista.

Valtuutettu Karhuvaara

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Hakolan puheeseen viitaten ja ajatellen Helsingin elinkeinoelämän houkuttelevuutta myös isojen kansainvälistenkin yritysten sijoittumispaikkana strategiasivun 6 teksti on aika masentavaa luettavaa.

Helsingin elinkeino- ja markkinointistrategiassa tulisikin tuoda voimakkaasti esiin yritystoiminnan mahdollisuus turvallisessa ympäristössä.

Viime vuonna voimakkaasti uutisoitu ajatus markkinoida mm. Helsinkiä venäläisen ajan pohjalta oli mielestäni kyllä vähän omituinen. En usko sen tukevan tänä päivänä dynaamisen turvallisen yritys ympäristön tavoitetta, kuten ei se Venäjän merikaapelin asentaminenkaan lähes Helsingin aluevesille. Matalat vedet, vilkas laivaliikenne, merenpohjan tuntematon sotien jälkeinen sisältö on Helsingin edustan turvallisuudelle iso huutomerkki. Mutta sitä vastoin Suomen ja

13.2.2008

Helsingin tavoitettavuuden parantamiseksi meritunnelin rakentamista Tallinnaan tulisi kylläkin kiirehtiä.

Toisena aiheena: ”Laadukas kansainvälinen yliopisto edellyttää myös lähellä yliopiston toimipisteitä olevaa laadukasta asumista.”

Suomenlinna on kansainvälisestikin tunnettu historiallinen asuinalue, johon vierailevien kansainvälisten luennoitsijoiden sekä vaihto-opiskelijoiden asuminen voitaisiin osin sijoittaa. Saarilla olevia raakatiloja voitaisiin vuokrata tontinvuokrauksen tapaan pitkällä vuokra-ajoilla esimerkiksi yksityisille säätiöille, jotka rakentaisivat museoviraston valvonnassa kylmiin tiloihin asuntoja, verraten siihen, että nykyään rakennetaan vaan kapakoita ja juhlatiloja. Samalla tasapainotettaisiin Helsingin käyntikorttinakin toimivan saariryhmän julki-ilmettä, saarten arvoa entisestään kunnioittavampaan suuntaan.

Strategian sivulla 11 mainitaan myös osana työvoimakilpailua: ”Keskeisenä osana sisäistä turvallisuutta ovat kuntien tuottamat laadukkaat ja tasa-arvoiset hyvinvointipalvelut.” Tämä oli suora lainaus.

Mielenkiintoinen tulkinta Helsingin osalta, kun koko maan strategia lähtee lähinnä kuntien velvollisuudesta järjestää palvelut, ei välttämättä tuottaa niitä itse.

Monikulttuurinen metropoli ja maahanmuuttajien palvelut jättää selkeästi mainitsematta toisen tai kolmannen sukupolven maahanmuuttajien kotoutumisen, koulutuksen, opetuksen, työllistymiseen aktivoimisen ja mikä tärkeintä, syrjäytymisen ehkäisyyn, näin, vaikka viimeisimmät tutkimukset kielitaidottomien, rikollisuuteen ajautuneiden ja työttömyyden syistä selkeästi ovat osoittaneet osallisuuden itsearvostuksen ja kielitaidon puutteen, lapsesta asti syrjimyksen ja ei-kotoutuneiden vanhempien sekä köyhyyden olevan erittäin suuria syitä syrjäytymiseen.

Mielestäni Helsingin pyrkimys ja vahva panostaminenkin jo peruskoulutuksen yhteydessä järjestettyyn oman äidinkielen ja oman uskonnon opetukseen sekä selkeään suomalaisen tapakulttuurin opetukseen jo päivähoitossa rakentaa parhaiten taitoja ja asennetta sopeutua suomalaiseen yhteiskuntaan ja työelämään. Oma äidinkieli on pohja itsetunnolle ja kansalaisidentiteetille. Äidinkieli rakentaa myös vahvan minäkuvan suhteessa suomalaisuuteen. Yhteinen, kaikkia kulttuureja ja uskontoja tasa-arvoisesti kohteleva, suomalaista arvomaailmaa korostava päivähoito ja koulu ovat oleellinen osa toimivaa ja rakentavaa kansainvälisyyttä. Sen olisi suonut näkyvän

13.2.2008

omana kappaleenaan myös käsittelyssä olevassa strategiassa.

Sen vuoksi esitänkin ponnen, että

hyväksyessään Helsingin kansainvälisten toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus laatii ja tuo valtuustoon tiedoksi selvityksen Helsingin alueella toimivien koulujen kansainvälisestä ja eri kielillä tapahtuvasta opetustarjonnasta.

Valtuutettu Helimäki

Herra puheenjohtaja.

Kannatan valtuutettu Reinikaisen toivomuspontta.

Valtuutettu Helistö

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kansainvälinen toiminta näkyy Helsingissä ainakin kaupungin vuokra-asuntoyhtiöissä. Moni meistä on varmasti kuullut tarinoita, että muista kulttuureista, muualta Helsinkiin muuttanut ulkomaalaisväestö ei välttämättä osaa asua helsinkiläisittäin tai eurooppalaisittain.

Käsittääkseni Vuosaaren kiinteistöt yhtenä kaupungin vuokra-asuntoyhtiönä on tehnyt hyvää työtä opastaessaan maahanmuuttajia kaupunkilaisasumiseen. Vuosaaren kiinteistöt on tehnyt kirjallisen, eri kielille käännetyn asukkaan asumisoppaan, ehkä toisella nimellä, mutta joka tapauksessa tällaisen asukkaan asumisoppaan, jota on jaettu muista kulttuureista Helsinkiin muuttaville.

Esitänkin seuraavan ponnen:

Hyväksyessään Helsingin kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaikki kaupungin vuokra-asuntoyhtiöt toteuttavat monipuolisen, eri kielille käännettävän asukkaan asumisoppaan Vuosaaren kiinteistöjen tavoin muualta maailmasta ja muista kulttuureista Helsinkiin asettuville asukkaille.

13.2.2008

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack herr ordförande.

Jag vill för det första passa på att understöda ledamoten Johanssons två klämmor och efter att ha hört det här ledamoten Helistös utmärkta förslag här innan så vill jag gärna också passa på att uttrycka mitt stöd för den här tanken. Det är alldeles riktigt att vi behöver integrera människor genom att berätta för dem, upplysa dem om hur man lever här. Så jag understöder gärna den klämman.

Sedan vill jag påminna om att vi i landet har goda modeller för integrering av invandrare i andra delar av landet. I det svenska Österbotten, i Närpes har man goda erfarenheter av att få in ny arbetskraft och en viktig faktor här har ju varit det att man har ordnat med sådana här värfamiljer och kontakter till medborgarsamhället i övrigt genom att man har tagit med de nya finländarna och de som har behövts i Närpes som arbetskraft. Man har tagit med dem i idrottsföreningar och genom att härifrån försöka se de här goda modellerna så tror jag att vi i Helsingfors också har förutsättningar för en bättre integrering än vad har varit fallet hittills. En annan viktig sak är också att minnas att det finns många indoeuropeiska språkgrupper som lättare lär sig svenska som första språk och som på det här viset också kan komma in i det mycket mindre svenska medborgarsamhället om de får möjlighet att som tyskspråkiga först lära sig svenska t.ex. och sedan eventuellt då finska.

Tack.

(Puheenjohtajan välikysymys.) ... Joo.

Valtuutettu Taina

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Mielestäni tämä Helsingin kansainvälisen toiminnan strategia on hyvä. Siinä on hyviä painotuksia ja on tartuttu oikeisiin aiheisiin. Tämä on erittäin ajankohtainen strategia.

Tässä on yksi kohta, jota haluaisin omassa puheenvuorossani ottaa esiin.

13.2.2008

Niin kuin kaikki tiedämme, työvoimapula Helsingissä on koko ajan pahenemassa, eli meillä on ongelmia saada tänne riittävästi tekeviä käsiä, taitavia käsiä hoitamaan vanhuksia, sairaita, pitämään infraa kunnossa, teollisuuden yritysten palveluksiin ammattitaitoista väkeä.

Tässä selvityksessä, strategiassa lukee, sivulla 11 mainitaan, että ”Helsingin seutu, työvoimatarve ennustetaan olevan jopa 264 000 uutta työntekijää.”

Näkemykseni on, että tällaista määrää työntekijöitä emme missään nimessä saa – sanotaanko – kotimaisin voimin, vaan ihan oikein, niin kuin täällä on panostettu tähän ja mainitaan, että täytyy tehostaa rekrytointia ulkomailta.

Tähän liittyy tietysti se, että minkä tasoista maahanmuuttajien sitten ammattitaito on, onko sitä, onko se oikein suuntautunutta. Se on oleellisen tärkeätä, että me saamme niitä tekeviä käsiä.

Tähän liittyen, jotta Helsinki kantaa kortensa kekoon, esitän seuraavan ponnin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunginhallitus ryhtyy edistämään kaupungin ulkomaalaisväestön ammatillista kouluttautumista.

Samalla haluan kannattaa valtuutettu Karhuvaaran erinomaista toivomuspontta.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsingin kansainvälistymisen strategia, hyvä paperi. Otan kuitenkin yhden käytännön esimerkin esiin, johon toivoisin vielä paneuduttavan paremmin.

Meillä on erinomainen peruskouluopetus Suomessa. En tiedä mitään kansainvälisesti niin laajalle levinnyttä tutkimustietoa, joka houkuttelee niin paljon tänne vierailijoita kuin Pisa –tutkimus, jonka OECD tekee siitä, miten peruskoulussa keskimääräisesti oppilaat oppivat. Meillä opitaan keskimääräisesti matematiikkaa, luonnontieteitä ja äidinkieltä hyvin. Meiltä puuttuvat oikeastaan, Englantiin verrattuna, kokonaan ne kaikkein huonoiten selviävät. Me olemme onnistuneet pitämään kaikki

13.2.2008

ikäluokat mukana opetuksessa.

Maahanmuuttajat, ovat ne sitten työn perässä, opintojen perässä tai muuten tänne tulevat, tuovat yleensä mukanaan myös perheensä ja lapset.

Minulle on erityisen tärkeää, että suomen kielen ja kulttuurin opetusta annetaan meidän peruskouluissamme niin, että maahanmuuttajalapsen lapset kokevat tullessaan tänne tervetulleena ja oppivat nämä meidän tapamme säilyttäen kuitenkin oman kulttuurinsa ja kielensä.

Ratkaisuna vielä tätäkin tilannetta, nykyistä tilannetta parempaan on se, että tätä kauhean nimistä, mutta sisällöltään erinomaista positiivisen diskriminaation rahaa jatketaan. Sen perusteissa painotetaan entistä vahvemmin maahanmuuttajataustaisten, ei suomea äidinkielenään puhuvien lasten tukemista koulujen kautta niin, että opetuksen rahoitusta lisätään. Nythän siellä painotetaan työttömyyttä ja yksinhuoltajaperheitä, mikä on ihan oikein. Maahanmuuttajataustaisten lasten painottaminen opetuksen rahoituksessa on yksi tapa saada parempaa lisättyä opetusta sekä kotikielen opetukseen että suomi toisena kielenä opetukseen. Suomen kielen ja kulttuurin opetusta pitää lisätä niin päiväkodeissa kuin kouluissa. Eikä se tietenkään ole pois siitä, että omaa kotitaustaa voidaan kotona tukea.

Haluan kannattaa valtuutettu Tainan pontta ammatillisen opetuksen järjestämisestä.

Ja olisin itse tehnyt ponnin melkein. Minulla oli ponsi, joka oli valtuutettu Puuran tekemän ponnin kaltainen.

Haluan kannattaa valtuutettu Puuran pontta perusopetuksessa maahanmuuttajataustaisten lasten huomioon ottamisesta rahoituksessa.

En voi olla – valtuutettu Bogomoloff lähti tästä pois, ei kun puheenjohtaja – yhtymättä tähän erittäin tärkeään aiheeseen, siihen aiheeseen, jossa paheksutaan kaupungin roskaisuutta.

Hongkong, joka on miljoonakaupunki, tosi pienellä pläntillä, ottaa sakuksen roskaisuudesta käyttöön nyt.

Jotainhan meidän täytyy tehdä. Houkutteleva, kansainvälistyvä kaupunki, sen pitää olla turvallinen ja siisti. Sitä kaupunkimme ei tänään ole.

13.2.2008

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto (vastauspuheenvuoro)

Kiitos puheenjohtaja.

Valtuutettu Urho puhui ihan viisaasti siinä, että on hyvä, että positiivisen diskriminaation määräraha ulotetaan maahanmuuttajalapsiin kouluissa.

Mutta mielestäni olisi hyvä, että maahanmuuttajalasten kielitaitoina kotoutumiseen kiinnitettäisiin huomiota jo päiväkotivaiheessa. Siinä mielessä olisi erittäin hyvä, jos positiivisen diskriminaation määräraha otettaisiin käyttöön jo päiväkodeissa.

Valtuutettu Karu

Kiitoksia puheenjohtaja.

Vientitulot ovat eräs tärkeä tulomuoto yhteiskunnalle. Sieltä ohjautuu aitoa todellista varallisuutta, joka realisoituu kaupungin kassaan kunnallisverotuottojen kautta. Muita tärkeitä varallisuuden luoja meille suomalaisille ja metropolihelsinkiläisille ovat aivotoiminta ja asenne.

Nostan esiin suvaitsevaisuuden, koska sillä ja taloudella on ehkä yllättäväkin yhteys.

Kansainvälistymisessä Helsingin tulee olla suvaitseva. Suvaitseva kaupunki hyväksyy erilaisuuden ja se puolestaan luo innovaatioita. Erilaisuuden hyväksyminen on siis erinomaista talouspolitiikkaa, ainakin sitä mieltä on SITRA.

Lopuksi totean, että myös tärkeä syy kansainvälistymiseen on sellainenkin syy, että se on yksinkertaisesti kivaa.

Valtuutettu Saarnio

Herra puheenjohtaja.

Kiitoksia.

Hyvät valtuutetut.

13.2.2008

Täällä on hyvin kauniisti ja monipuolisesti puhuttu tästä Helsingin kansainvälisen toiminnan strategiasta ja siihen oikeastaan ei ole varmaan kellään meillä enää juuri lisäämistä. Mutta haluaisin yhden näkökohdan tuoda esiin, joka on jäänyt aika vähälle tässä keskustelussa ja lähinnä se johtuu siitä, että tästä puhun järjestötaustasta.

Nimittäin hyvin vähän on puhuttu siitä, miten paljon erilaiset kansalaisjärjestöt ja erilaiset yhteisöt tekevät kansainvälistä työtä ja mikä merkitys sillä on kaupungin toiminnan kannaltakin ollut.

Ja tässä mielessä, ettei tämä asia unohtuisi, ehdotan, että hyväksyisimme seuraavan toivomusponnen:

Hyväksyessään Helsingin kansainvälisen toiminnan strategian kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunki tukee sekä toiminnallisesti että taloudellisesti kansalaisjärjestöjen ja erilaisten muiden yhteisöjen pyrkimyksiä edistää kansainvälistä kanssakäymistä ja vuorovaikutusta.

Valtuutettu Rauramo

Arvoisa herra puheenjohtaja.

Täällä on aikaisemmin puhuttu Helsingin roolista suurten tapahtumien järjestäjänä ja myös puheenjohtaja otti tämän esiin, käsiteltiin osittain Kokoomuksen ryhmäpuheenvuorossakin. Mutta haluaisin tähän vielä paneutua hieman enemmän.

Helsinki on viime vuosina profiloitunut monien kansainvälisten suurtapahtumien järjestäjänä. Hyvinä esimerkkeinä voidaan mainita jo aikaisemmin esiin tulleet Eurovision laulukilpailut, yleisurheilun MM-kisat, jääkiekon MM-kilpailut aikaisemmin ja nyt myös tulevaisuudessa tulevat. Lisäksi on ollut huipputason poliittisia kokoontumisia, EU-huippu-kokouksia ja paljon eri ammattialojen kongresseja. Lisäksi Helsingissä on voitu nauttia paljon korkeatasoisista rock-konserteista ja muista konserteista, korkeatasoisista jalkapallomaateluista jne.

Näin nuorempana helsinkiläisenä olen seurannut todella positiivisin mielin tätä kehitystä. Toivoisin, että tähän panostetaan myös jatkossa.

13.2.2008

Suur tapahtumat houkuttelevat turisteja ja lisää myös vetovoimaisuutta mahdollisena muuttokohteena. Tapahtumat ovat myös ensiarvoisen tärkeitä monille yrityksille, liittyen matkailuun, ravintolatoimintaan sekä tietysti näihin tapahtumiin, tapahtumien järjestämiseen liittyviin yrityksiin, mutta ennen kaikkea nämä tapahtumat ovat tärkeitä sen takia, että ne tuovat elämää Helsinkiin, iloa ja tapahtumia helsinkiläisille. Tavallisesti nämä tapahtumat tarjoavat myös paljon oheistapahtumia, paljon kansainvälisyyttä ja paljon nähtävää ja koettavaa.

Jotta näitä tapahtumia järjestettäisiin myös tulevaisuudessa ja niiden järjestämiseen panostettaisiin entistä enemmän, olen valmistellut seuraavansisältöisen pöytäkirjan:

Hyväksyessään Helsingin kansainvälisen toiminnan strategian tavoitteet kaupunginvaltuusto edellyttää, että kaupunki pyrkii aktiivisesti edistämään kansainvälisen tason suur tapahtumien järjestämistä, erityisesti urheilun ja kulttuurin osalta.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa herra puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Tämä strategia keskittyy voimakkaasti talouteen, innovaatioihin, monikulttuuriseen vuorovaikutukseen ja logistiikkaan. Vähemmän huomiota saa tiede ja taide.

Tässä valtuustosalissa on enemmän yliopiston professoreita kuin Suomen eduskunnassa. Meillä on aika monta yliopistotutkijaakin täällä. Mutta yliopistostrategiaa ei juuri ollenkaan mainita tässä strategiassa. Valtuutettu Lehtipuu mainitsi sen yhdellä lauseella.

Helsingissä on – tiedättekö hyvät valtuutetut – kaiken kaikkiaan kahdeksan yliopistoa ja ne ovat Helsingin yliopisto, kauppakorkeakoulu, Kuvataideakatemia, Sibelius-Akatemia, Hanken, Maanpuolustuskorkeakoulu, Taideteollinen korkeakoulu ja Teatterikorkeakoulu. Maamme ainoa huippuyliopisto on Helsingin yliopisto, joka kansainvälisessä rankkeerauslistassa asettuu aivan omaan luokkaansa maamme muiden yliopistojen joukossa.

Kuitenkin Espoon ns. innovaatioyliopisto on viime aikaisessa keskustelussa saanut erittäin paljon huomiota ja myöskin sille on

13.2.2008

luvattu huippurahoitus. Perustamispääomaa on luvattu valtion kassasta 500 milj. euroa. Teollisuudelta kerätään 200 milj. euroa. Lisäksi toimintamäärärahoihin sijoitetaan useita satoja miljoonia. Eli siis todella paljon rahaa lykätään tähän innovaatioyliopistoon.

Nyt on Helsingin kaupungin aika miettiä, siirtyykö Suomen huippuyliopisto Helsingistä Espooseen? Onko syytä rakentaa yhteinen kampus Otaniemen alueelle, joka käsittäisi siis TKK:n, Taideteollisen korkeakoulun ja kauppakorkeakoulun? Olisiko mahdollista, että nämä kolme yliopistoa toimisivat edelleen fyysisesti eri paikoissa, eli siis TaiK jäisi Arabianrantaan ja tekisi vain tiivistä yhteistyötä, vai rakennetaanko kampus?

Kuten juuri eläköitynyt apulaiskaupunginjohtajamme Pekka Korpinen kerran meille täällä salissa sanoi, "TKK pääsi jo pilaamaan arkkitehtiopiskelun, nyt se näyttää pilaavan myöskin suunnittelijakoulutuksen."

Jos siis TaiK siirtyy Arabianrannasta Otaniemeen, niin mitäs sitten tulee meille Helsingin alueelle?

Yliopiston tutkijoista yhä suurempi osa alkaa olla muualta maailmasta tulleita ja samoin ulkomaisten opiskelijoiden määrä kasvaa. Helsingin Meilahden kampuksella on juuri perustettu FIM, joka on Finnish Institute of Molecular Biology. Tässä projektissa meidän yliopormestarimme Pajunen oli erittäin hyvänä promoottorina. Emme olisi varmaan saaneet sitäkään, vaan se olisi mennyt Turkuun, jollei yliopormestari Pajunen olisi niin voimakkaasti vaikuttanut FIM:in muodostumiseen.

FIM johtaja, professori Olli Kallioniemi toteaa haastattelussaan, että huippututkijoita saadaan FIM:iin siten, että myös heidän perheistään huolehditaan. Myös puolisoille tulee järjestää arvoisansa työpaikka ja lapsille kansainvälisiä kouluja. Onko Helsingin kansainvälistymisstrategiassa otettu huomioon Helsinkiin muuttavat kansainväliset huippututkijat ja heidän perheensä?

Teenkin seuraavan toivomusponnen:

Hyväksyessään kansainvälisen toiminnan strategian Helsingin kaupunki tukee alueellaan sijaitsevien yliopistojen kansainvälistä kehittymistä ja innovaatiota.

13.2.2008

Kaupunginhallituksen I varapuheenjohtaja Lehtipuu (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Asko-Seljavaaran puheenvuoro oli varsin ansiokas, mutta siinä sorrettiin samaan näkökulmavirheeseen, jota omassa puheenvuorossani yritin oikaista.

Kun ajatellaan kansainvälistä toimintaa ja kansainvälistä kilpailua, niin täytyy Helsinki ymmärtää hieman laajemmaksi kuin vain täksi yhdeksi hallinnolliseksi kaupungiksi. Omassa puheenvuorossani totesin – ihan vakavalla naamalla – että Suomen suurin teknillinen korkeakoulu sijaitsee Helsingissä, koska kun katsotaan vähän laajemmassa perspektiivissä ja kansainvälisen toiminnan kentässä, niin kyllä se Otaniemi ihan Helsingiltä näyttää. Ja haluan vielä huomauttaa, että TKK:n englanninkielinen nimi on edelleen Helsinki university of technology.

Ja mitä tulee tähän korkeakouluverkoston kehittymiseen pääkaupunkiseudulla, niin totta kai se on näitten kaikkien kaupunkien etu. Ja on myös Helsingin etu, että TKK menestyy kansainvälisesti erittäin hyvin.

Sinänsä olen valtuutettu Asko-Seljavaaran kanssa erittäin samaa mieltä siitä, millä tavalla tämän uuden innovaatioyliopiston toiminta tulisi järjestää.

Uusien seinien rakentamisesta vanhojen viereen, siinä ei ole mitään innovatiivista eikä uutta, mutta siinä olisi, jos nämä kolme vireää korkeakoulua onnistuisivat toimimaan hyvässä yhteistyössä keskenään ja luomaan sitä kautta jotakin aivan uutta ja erinomaista osaamista. Ja ainoa, mitä tarvittaisiin, olisi sujuva, toimiva metroyhteys näitten kolmen kampuksen välille.

Valtuutettu Anttila (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Asko-Seljavaara otti tärkeän asian, innovaatioyliopiston ongelmien kartoittamisen esille.

Korostaisin, että asiahan on mitä suurimmassa määrin Kokoomuksen hanskassa, koska kokoomuslainen opetusministeri Sari Sarkomaa

13.2.2008

nimenomaan tällä hetkellä vie tätä asiaa eteen päin.

Toivottavasti nämä ajatukset, joita valtuutettu Asko-Seljavaara totesi, että ei siirretä Helsingissä olevia korkeakouluja, jotka ovat meidän koko kaupungin kannalta tärkeitä, merkittäviä korkeakouluja, että niitä ei ruveta siirtelemään pois sellaisesta ympäristöstä, jossa ne tällä hetkellä ovat, vaan nimenomaan, että kehitetään yhteistyötä ja katsotaan, millä tavalla hallinto ja opiskelijat pystyvät liikkumaan korkeakoulujen kesken.

Siinä mielessä valtuutettu Lehtipuun raideliikenne-ehdotus, jota nyt myöskin kehitellään, sitä lämpimästi myöskin tuen.

Ja jos joskus tarvitaan jotakin uusia laitoksia innovaatioyliopistoa varten, niin täytyy sanoa, että paras ratkaisu olisi siirtää joku uusi keskus Kalasataman alueelle. Se tulee olemaan erinomainen solmukohta raideliikenteen ja kaiken muun liikenteen kannalta. Jos uusia opiskelijoita ja innovaatioyliopistoa varten tarvittavia yksiköitä perustetaan, niin siellä on erinomaiset mahdollisuudet.

Mutta terveiset opetusministeri Sarkomaalle, että pitää huolta Helsingin eduista.

Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen valtuutettu Anttilan kanssa aivan samaa mieltä siitä, että ainakaan toistaiseksi tällaista yhteistä kampusta ei pitäisi rakentaa, mutta sitten kun se lopulta rakennetaan, niin sen jälkeen olen samaa mieltä kuin valtuutettu Lehtipuu, että emmekö silloin olekin yksi ja sama kaupunki, Helsinki, Vantaa ja Espoo?

Valtuutettu Näre

Kiitos puheenjohtaja.

Kannatan valtuutettu Vikstedt'in, valtuutettu Asko-Seljavaaran ja valtuutettu Hakasen ponsia 2 ja 4.

Valtuutettu Rissanen

13.2.2008

Arvoisa puheenjohtaja.

Kannatan alkuun valtuutettu Rauramon erinomaista pontta.

Oli tarkoitus vain kannattaa ponsia, mutta tämä virinnyt innovaatioyliopistokeskustelu pakottaa kommentoimaan, vaikka en tiedä, miten jäävi asiaan kommentoimaan olen.

Olen aivan vakuuttunut ensinnäkin siitä, että valtuutettu, opetusministeri Sarkomaa ottaa nämä Helsingin huolet valmistelussa kyllä huomioon.

Toivoisin myös, että – näin tässä vaiheessa iltaa on ehkä tämä jo sallittu sanoa – tässä innovaatioyliopistokeskustelussa puhuttaisiin sisällöistä eikä seinistä.

Ja kuten valtuutettu Asko-Seljavaarakin totesi, niin eiköhän me sitten silloin sitä yhtä isoa kaupunkia olla. Ja jos Kauniainen ei sitten mukaan tule, niin kyllä me laitetaan sitten jotkut tietullit sille rajalle.

Ja muutenkin koko tämä yliopistokeskustelun kannalta pitää nähdä se, että pääkaupunkiseutu on yksi kokonaisuus ja meillä on täällä nyt jo huippua ja toivon mukaan kohta vielä parempaa kaikkienensa meidän korkeakoulutus, joka houkuttelee sitten meille kansainvälisiä opiskelijoita. Ilman heitä emme pärjää.

Sitten haluan vielä lyhyesti kommentoida tätä maahanmuuttajalasten koulutusta.

Se on hyvä, että se on tässä otettu esiin. Ja ennen kaikkea oman äidinkielen opetus, mikä on kaiken oppimisen a ja o. Siihen meidän on pureuduttava jatkossa.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Niin paljon kuin sormet syyhyäisivätkin tähän innovaatioyliopistokeskusteluun, niin en nyt kyllä antaudu siihen.

Kannatan ainoastaan valtuutettu Saarnion tekemää toivomuspontta.

13.2.2008

Valtuutettu Taipale

Arvoisa puheenjohtaja.

Keskustelu tällaisista asioista on usein kovin yleistä: huippu, innovaatio, strategia jne. Mitä ne tuovat meille mitään uutta? Ei yhtikäs mitään.

Pietari-duuman sosiaalikomitea oli Suomessa vieraana kolme vuotta sitten. He ilmoittivat, että se on ensimmäistä kertaa, että Pietari-duuman yksikään komitea on ulkomailla yhdessä, jonka seurauksena Helsingin sosiaalilautakunta vieraili Pietarissa.

Väitän, että yksikään muu lautakunta koko Helsingissä ei ole vierailut Pietarissa, Vast'in porukan kanssa. Tukholmassa olemme olleet, Wienissä, Lontoossa, tuskin edes Tallinnassa. Tämä samaa koskee puolueita. Sosialidemokraattisen puolueen piiritoimikunta tai organisaatio ei ole ollut koskaan Pietarissa tänä aikana. Tosin siellä ei ole Vast'in järjestöä. Mutta saadakseen yhteyksiä me olemme yksityisenä toki olleet siellä. Sosialidemokraattinen piiri ei varmaan 1970-luvun jälkeen, Fagerholmin jälkeen, ole ollut edes Tukholmassa piirinä.

Jos halutaan ystävyyttä ja kansainvälisyyttä rakentaa, se nojautuu järjestöihin, käytännön, yksittäisten ihmisten ystävyyksiin jne., ei pelkästään Venäjän ihmisoikeuskysymyksiin tai Ruotsin joihinkin asioihin.

Voin kysyä - enkä kysy tarpeettomasti - kuinka monella valtuutetulla on henkilökohtaisia ystäviä Venäjällä? **(Välihuuto!)** Ei, vaan kuinka monella oululaisella on ystäviä Arkangelissa tai kuinka monella rovaniemeläisellä Murmanskissa? **(Välihuuto!)** Niin. Eli se kansainvälisyys nojautuu siihen, että joko me tai meidän lapsemme tekevät tätä yhteistoimintaa.

Biomedicum, joka sai tänään – tai saa – tontin taas Paciuksenkadulta, siellä on tuhat työntekijää, siellä on noin 30 kiinalaista, 30 intialaista ja kaksi venäläistä. Venäjän yliopiston rehtori kertoi, että heidän kaikissa yliopistoissaan on ulkolaisia opiskelijoita 25 000, kaikissa yliopistoissa. Miettikää koko kansaa. **(Välihuuto!)** Se on paljon. Suurin osa opiskelee venäjän kieltä. Ja lisäksi ne, jotka eivät opiskele venäjän kieltä, ovat rikkaiden arabien ja afrikkalaisten poikalapsia, jotka opiskelevat lääkäreiksi.

13.2.2008

Tämän tapainen yhteistyö ei riitä. Me lähetimme aika
parisataa opiskelijaa lääketiedettä opiskelemaan. Heistä tuli
loistotyyppisiä. He osaavat lääketieteen täällä. Opetus oli
korkealuokkaista, teoreettista. Hiukan käytännön opetusta tarvittiin
lisää. He tekevät tärkeitä työtä. Kun Neuvostoliitto hajosi, stipendit
loppuivat ja siellä ei ole kuin yksi tai kaksi opiskelijaa tällä alalla.

Minä en pidä tästä koko strategiasta, mitä täällä puhutaan. Tämä on
toistoa siitä mitä kaikki muut toistavat. Pitää olla Tallinnan kanssa
yhteistoiminnassa, pitää olla strategia, pitää olla kaikkienkokoista. Sen
pitää nojautua käytäntöön eikä tämä, onko huippuyliopisto siellä tai
täällä. Se on Helsingin seudulla. Se on Helsinkiä. Espoo ja Vantaa ovat
Helsinkiä kahdenkymmenen vuoden säteellä, sanotaan mitä sanotaan.

Ja lopuksi:

Kysäisin ohimennen talon vahtimestareilta, saitteko te olla ulkomailla
silloin, kun EU tuli tänne tai muuta. Ei heidän osastonsa saanut olla.
Eduskunnan vahtimestarit olivat kaikkialla, koska turvallisuutta pitää
katsoa sillä tavoin, että amerikkalaiset, brysseliläiset luottavat
turvallisuuteen. Ei meidän tarvitse katsoa turvallisuuteen, vaan siihen,
että kansainvälinen yhteistyö koskee kaikkia ihmisiä kaikilla tasoilla.

Lopuksi sanon vielä yhden asian – no kaksi.

Kaupunginvaltuuston pitää vieraila Pietarissa, kokonaisuudessaan eikä
vain Tukholmassa. Välittömästi valtuuston seuraavaan seminaariin.
Mitä me teemme Aulangolla? Mitä me teemme Hyvinkään Sveitsissä?
Emme mitään. Me teemme Pietarissa, Tallinnassa, Tukholmassa,
Riikassa, Vilnassa ja vaikka Novgorod'issa ja Pihkovassa ja vaikka
Arkangelissa ilman muuta, mutta se onkin tärkein paikka Mosambiksen
jälkeen.

Mutta vielä se viimeinen pieni asia.

En kerjää mitään. Tulen toimeen ilman kaupungin rahoja. Teetin kirjan
”Sata sosiaalista keksintöä Suomesta”. Se on nyt käännetty
englanniksi. Sitten se käännetään japaniksi, venäjäksi ja ruotsiksi. Siinä
on pari apulaiskaupunginjohtajaa kirjoittanut, kymmenen ministeriä
kirjoittanut, noin koko eliitti kirjoittanut yksikamarisesta eduskunnasta,
astegoivar skaping ? kaikki keksinnöt mitä Suomessa on tehty. Nyt
se käännetään japaniksi. Japanilaiset professorit tarvitsevat, kun he
saavat sen. Ja sitten kaupunki ei osta minulta yhtään kappaletta. Mutta
sillä ei ole väliä, koska raha on psykologista luonteeltaan ja raha on

13.2.2008

siellä missä on ihmisten sydämet. Rahaa ei tarvita. Mutta kannattaisi miettiä, mitkä kunnalliset keksinnöt, kunnallinen itsehallinto, kunnallinen verotus, maksuton koulutus, kouluruokailu jne., kaksikymmentä asiaa, joita me olemme tehneet yhdessä kaikkien puolueiden kanssa luodaksemme tämän yhteiskunnan. Eikö meidän niitä kannata enemmän korostaa kuin huippuyliopistoa, huippuyliopistoa! Katsokaa, ovatko ne huippuja. Sen ratkaisee muut. Mutta me ratkaisemme sen, että meidän sosiaalinen yhteisö on huippu. Me olemme sen tehneet. Ja siinä muut eivät pärjää.

Valtuutettu Lahti

Arvoisa herra puheenjohtaja.

Tässä on aika tavalla haastavaa tulla puhumaan tällaisen karismaattisen ystäväni, valtuutettu Taipaleen jälkeen varsinkin, kun vielä sattuu olemaan aika pitkälle samaa mieltä hänen kanssaan siitä, mitä tulee tähän strategiapaperiin.

Se sinänsä on varmasti pätevästi toteutettu sillä työryhmällä. Se on hyvin kattava ja perusteellisesti asioita selvittävä. Siinä on kauniit värit, paljon sivuja. Mutta se mitä sieltä puuttuu, puuttuu itse asiassa se strateginen ote, kansainvälisen toiminnan strategia, siis toiminta, joka on kansainvälistä, minkälaisella strategialla sitä toteutetaan.

Kaipaisin kyllä tähän pohjapaperiksi oikeastaan ”Helsinki metropolialue” ja sen strategiaa, jossa toiminnan painopiste varmasti on pitkälle kansainvälisessä toiminnassa, siinä menestymisessä.

Ja erikoisesti korostaisin, kaipaisin ja korostaisin sitä seikkaa, kun strategia - tässä taisi jo yhdessä puheenvuorossa strategia tulla ruodittuakin – se on aika kiihottava, houkuttavakin sana. Se ymmärretään kovin eri tavoin monissa yhteyksissä. **(Välihuuto!)** Oikeita asioita. Täällä jo todettiin, oikeita asioita tulee toteuttaa. **(Puheenjohtajan välihuomautus.)** Kiitos.

Eliikkä se on alkuperäisesti – niin kuin kaikki tiedämme – sodan käynnin termi. Koko strategiaa eikä strategioita tarvittaisi, ellei ole vihollista, kilpailijaa.

Tästä mielestäni puuttuu nyt tämä kilpailijaulottuvuus. Siellä kyllä puhutaan verkostossa toimimisesta, hyvästä yhteistyöstä, Suomenlahden alueella roolista. ? puhuisi Itämeren alueelle roolista ja

13.2.2008

ennen kaikkea tunnistaa Helsingin metropolialueen vahvuudet, voimat, heikkoudet ja ketkä ovat meidän kilpailijoitamme. Mielestäni ne ovat Pietari, Tukholma, Tallinna ensisijassa. Niitten suhteen meidän pitäisi nähdä, mitkä meidän vahvuutemme ovat, heikkoutemme ovat, vastaavasti näitten alueitten ja rakentaa se strategia niille kärjille, joilla isketään näihin alueisiin, joissa voimme lyödä nämä kilpailijamme.

Arvoisa puheenjohtaja.

En ole tekemässä minkään näköistä pontta, toivomuspontta tästä asiasta. Mutta uskon, että kun strategiaa lähdetään jalkauttamaan elikkä käytännössä toteuttamaan, niin siihen olisi hyvä saada avuksi strateginen kartta elikkä hyvin pelkistetysti, yksinkertaisen selkeästi sanottuna, mitä tavoitellaan, millä keinoilla ja mikä on se päämäärä, joka halutaan saada toteutumaan. Näin varmasti strategian toteuttajat kansainvälisessä toiminnassa tulevat parhaiten menestymään.

46 §

Esityslistan asia nro 10

KISELEFFIN/SUNNIN TALON PERUSKORJAUKSEN HANKESUUNNITELMAN

HYVÄKSYMINEN

Valtuutettu Helistö

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Olen huolissani kaupungintalokorttelien elävöittämisshankkeesta.

Olemme nyt tekemässä hankesuunnitelmaa keskeisen korttelin osalta tässä ympäristössä, ympärillämme. Perusparannus on tietenkin aivan paikallaan, mutta perusparannuksessa korttelin elävöittämisshanke koskettaa vain korttelin 1. ja 2. kerrosta, ehkä jossain mielessä kellarikerroksia. Taustaliitteissä kerrotaan, että kiinteistöviraston tilakeskus on selvittänyt keskustakortteleiden elävöittämistä siten, että 1. ja 2. kerrokseen sijoitetaan jotain muuta toimintaa kuin kaupungin virastoja.

13.2.2008

Tämä on mielestäni heti väärä lähtökohta.

Voi tietenkin olla, että tämä on väärä paikka puhua tästä lähtökohdasta, mutta ymmärtääkseni missään muussa luottamushenkilöorganisaatiossa tätä asiaa ei olla päästy käsittelemään, ehkä kaupunginhallituksessa tosin, mutta siellä minulla on aivan liian harvoin mahdollisuus olla paikalla.

Kokous on ollut pitkä. Luen nopeasti nyt tässä tämän palautusesitykseni. Ymmärrätte kyllä taustan, jos yhtään maltatte kuunnella.

Asia palautetaan uudelleen valmisteltavaksi siten, että Kiseleffin ja Sunnin talojen käyttö arvioidaan kokonaisuudessaan kaupungintalokorttelien elävöittämissuunnitelman näkökulmasta. Näin ollen hallintokeskuksen oikeuspalveluiden tilatarpeet ratkaistaan toisin ja korttelin 3. ja 4. kerros suunnitellaan myös julkiseen tai kaupalliseen käyttöön.

Eli tässä suunnitelmassa kaikkein eniten minua tietenkin hiertää se, että me edelleen sijoitetaan näihin arvokortteleihin virastotoimintaa, kaupungin sisäistä virastotoimintaa. Jos oikeuspalvelut tarvitsevat lisätilaa, mielestäni sen lisätilan pitäisi löytyä tästä talosta, missä me nyt olemme. Tätä taloa on sen verran paljon remontoitu sisätiloiltaan, että kyllä tänne voidaan tehdä myös vaikka lisäkerros oikeuspalveluille, jos näin halutaan.

Tärkeintä olisi saada nämä korttelit aidosti eläviksi. Myös 3. ja 4. kerroksessa voi olla kaupunkia elävöittävää toimintaa, oli se sitten hotellihommaa tai gallerioita. Vaihtoehtoja kyllä löytyy.

(Puheenjohtajan välikysymys.)

Melkein sama. Tässä matkan varrella olen huomannut, että tässä korttelissa on myös 4. kerros, jota en vielä kaupunginhallituskäsittelyssä huomannut. Eli olen lisännyt siihen kaupunginhallituksessa tehtyyn esitykseen sanan ”ja 4.” puhuttaessa kerroksista. Mutta kun tässä on ... **(Puheenjohtajan välikommentti.)**

Kaupunginhallituksen II varapuheenjohtaja Vehviläinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

13.2.2008

Kommenttina valtuutettu Helistön puheenvuoroon.

Ensinnäkin, oikeuspalvelut on tällä hetkellä jo saanut oikeuden toimia muissa kallisvuokraisissa väistöiloissa, koska tämä kyseinen kortteli on ollut pohdinnalla uusien toiminnallisten tarpeitten toteuttamiseksi.

Kiinteistölautakunta on se hallintoluottamushenkilöelin, joka on käsitellyt näitä perusteita, miten lähdetään liikkeelle kaupungintalokortteleitten elävöittämisessä. Siellä on myöskin määritetty niitä tuottotavoitteita, joita vuokralaisten tulisi kyetä maksamaan siinä uudessa tilanteessa.

Jos tässä kyseisessä kiinteistössä suoritetaan sillä pieteetillä ne peruskorjaukset kuin museokin edellyttää, niin saattaa olla, että vuokrataso nousee niin korkeaksi, että meidän on vaikea saada ulkopuolisia vuokraajia tuohon tilaan.

Näin ollen kaupunginhallituksen enemmistö oli sitä mieltä, että on järkevämpää subventoida omien toimintojen sijoittumista kyseiseen kiinteistöön, kun lähteä subventoimaan ulkopuoliselle vuokratasoa. Näin ollen säästämme niistä Aleksanterinkadulle sijoittuneista kalliista oikeuspalvelujen vuokratiloista sitten, kun oikeuspalvelut voi siirtyä peruskorjauksen jälkeen tähän kiinteistöön takaisin.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Me puhumme nyt eräästä Helsingin harvoista 1700-luvulta peräisin olevista kivirakennuksista, joilla on Senaatintorin alueen kannalta erittäin suuri merkitys.

On hyvä asia, että tätä esitystä on valmisteltu yhteisymmärryksessä kaupunginmuseon kanssa.

Mielestäni kaupunginhallituksen vähemmistön esitys tämän hankesuunnitelman valmistelemisesta sillä tavalla, että talojen käyttöä arvioitaisiin kaupungintalokortteleiden elävöittämissankkeen näkökulmasta on perusteltu.

Itse pidän tärkeänä, että kaupungintalokortteleihin saataisiin tiloja esimerkiksi asukaslähtöiselle kulttuuri- ja kansalaistoiminnalle. Korttelin yläkerrokset voisivat tarjota hyvät puitteet esimerkiksi täällä edellä

13.2.2008

käsitellyssä kansainvälisessä strategiassa esillä olleille kansalaisjärjestöjen toiminnalle. Ja se on aika tärkeää, minkälaisissa puitteissa sekin toiminta tapahtuu.

Kaupunginvaltuusto on joutunut muutaman kerran täällä aikaisemmin sellaiseen tilanteeseen, esimerkiksi Lampan talon kohdalla, että ratkaisuja on tosiasiallisesti tehty ennen ja ohi valtuuston ja olemme joutuneet sitten jälkeen päin joko vastustamaan tai siunaamaan päätöksiä.

Mielestäni tämä ei ole hyvä menettelytapa. Ja kun on puhuttu kaupungintalokortteleista ja niiden elävöittämisestä, niin kyllä mielestäni jo tämä lähtökohta on se, että silloin tarkastellaan kokonaisuutta eikä niin, että otetaan talo kerrallaan tai kerros pari tuolta ja täältä ja tehdään erillisiä ratkaisuja. Lopputulos on silloin todennäköisesti huonompi kuin silloin, jos tätä asiaa mietittäisiin kokonaisuutena.

Eli tällaisilla perusteluilla kannatan valtuutettu Helistön tekemää palautusesitystä siten täsmennettynä kuin hän sen totesi, että kaupunginhallituksen vähemmistöesitykseen lisätään "ja 4. kerros".

Valtuutettu Rantanen

(Puheenjohtajan välikommentti.) Juu, mielelläni.

Minäkin kannatan palautusesitystä tässä yhteydessä.

Minua hiukan hämmentää tämä, että kun meillä on nyt tämä kaupungintalokortteleiden elävöittämisshanke käynnissä, joka ei ole kunnolla vielä lähtenyt käyntiin, niin nämä palaset elävät koko ajan omaa elämäänsä ennen kuin näitä on tarkisteltu.

Mielestäni oli hyvin kuvaavaa, että kaupunginhallituksen edustaja Vehviläinen sanoi, että kaupunginhallituksessa oli kannettu huolta siitä, että ei ehkä löydy sinne ulkopuolisia vuokralaisia, jos ne vuokrat nousevat kovin korkeiksi, kun meillähän on periaatteessa ollut valtuustosta ja kaupunginhallituksesta käsin nimenomaan toimeksianto etsiä sinne kaikin keinoin sellaisia ulkopuolisia vuokralaisia, jotka elävöittäisivät sitä aluetta. Jos etukäteen ajatellaan, että se on vaikeaa, niin miksi ryhtyä koko toimeen.

Eli meillä on pikkaisen pulmallinen tämä tavoitteen asettelu ja käytäntö.

13.2.2008

Ja mielestäni se on vähän hätävarjelun liioittelua, jos kaupungin virastotoimintaa, joka ei ole välttämättä edes oleellisesti yleisölle suunnattua toimintaa, sijoitetaan juuri näihin tiloihin, joiden pitäisi olla ikään kuin tukirankana tämän vanhan keskustan elävöittämisessä. Mielestäni tässä on edetty taas vähän takaperin ja ikään kuin uudelleenvalmistelu tältä osin on mielestäni ajankohtaista ja perusteltua.

Ja sitten toinen seikka, mikä tässä tuli valtuutettu Hakasen puheenvuorosta esiin.

Kun nämä isot remontit toteutuvat ja ne tehdään pieteetillä, niin kuin kuuluukin, niin niitten vuokrien, jos se koko määrä sijoitetaan jatkossa vuokriin, niin siinä voi tulla esiin sellaisia ongelmia, että sinne ei sitten löydykään juuri sitä elävöittävää toimintaa riittävässä määrin. Siinä kohtaa kaupunki tietysti omassa päätöksentekojärjestelmässä joutuu arvioimaan, ottaako se sen vuokrissa takaisin, sen koko investoinnin vai subventoiko se siltä osin sitä, että se katsoo jonkun toiminnan itsessään olevan kaupungin edun mukaista sen alueen elävöittämiseksi.

Valtuutettu Ojala

(Puheenjohtajan välikysymys.) Kyllä, arvoisa puheenjohtaja, palautukseen.

En kannattanut vihreiden esitystä kaupunginhallituksessa, enkä nytkään ole tämän palauttamisen kannalla.

Aivan kuten valtuutettu Helistö, kyllä minäkin olen huolissani tästä elävöittämissankkeesta. Mutta minä todella olen huolissani siitä, että tämä tuleva elävöittäminen mahdollisesti tulee tarkoittamaan sitä, että me saamme kalliita putiikkeja sinne, Vuittonin laukkuliikkeitä ja vastaavia. En ole ollenkaan varma, että se elävöittää Kiseleffin taloa esimerkiksi siitä, mikä sen käyttö on tällä hetkellä. Itse asiassa, kyllä minäkin olen huolissani, mitä tapahtuu niille pienyrittäjille, jotka tällä hetkellä mielestäni elävöittävät sitä arvokasta taloa toiminnallaan. Vuokrat tulevat olemaan jatkossa varmasti niin korkeat, että voi olla todella, ettei niiden ole edes tilaisuutta, edes harkita sinne takaisin tuloa. Onneksi heille nyt järjestetään joka tapauksessa tiedotustilaisuus tästä saneeraushankkeesta.

Sitten, taisi olla valtuutettu, kaupunginhallituksen jäsen Tarja Kantola,

13.2.2008

joka sanoi kaupunginhallituksessa, että onko nyt jotenkin niin, että, kun valtuutettu Helistökin puhui arvokortteleihin sijoitetuista virastoista, että haluammeko me tyhjentää kaupungintalon.

Siis jos me nyt olemme tällä linjalla, että näissä kaupungin hienoissa kortteleissa ei pidä olla hallintoa, niin eikös tämä talo olisi silloin ensimmäisenä tyhjennettävä? Tähänhän saisi hienot hotellit ja ravintolat. Kyllä tämä elävöityisi oikein paljon. **(Välihuuto!)** Niin.

Mielestäni tavallaan se, että yhdessä rakennuksessa ei voisi olla hallintoa, on vähän outo perustelu.

Valtuutettu Kantola

Arvoisa puheenjohtaja.

En kannata palautusta, vaikka sinänsä kyllä valtuutetut Helistö ja Rantanen ovat ottaneet esille ihan relevantteja kysymyksiä siitä.

Minustakin tämä elävöittämisprojekti ehkä menee nyt välillä vähän hassuin askelin eteen päin niin, että on vaikea pysyä perässä, että mitä kaikkea tapahtuu.

Pidän kuitenkin tärkeänä sitä, että tässä, nyt kun puhutaan elävöittämisestä, ei mennä nyt taas toiseen äärilaitaan siitä, että kaikki tilat pitää tyhjentää ja antaa niille jotain uutta käyttöä.

Pidän hyvin arvokkaana myöskin tätä virkamiestyötä, siis että me löydettäisiin sellainen kombinaatio, että tässä voi olla myös vaikka niitä valtuutettu Hakasen mainitsemia järjestöjäkin jossakin nurkalla, mutta, ja juuri tätä odotan sitten siltä Leijona –yhtiöltä ja niiltä edustajilta, jotka sinne on valittu, että he valvovat näiden asioiden perään.

Valtuutettu Lahti

Arvoisa puheenjohtaja.

Kello on paljon ja ihmiset ovat aikataavalla jo vireyttään menettäneet.

Leijona –hallituksen jäsenenä tähän palautukseen, en siis kannata palautusta. Haluaisin mahdollisimman tehokkaasti ja lyhyesti vain tuoda perusteluna sen, että nythän on kysymyksessä arvokkaan

13.2.2008

kiinteistön peruskorjaushankesuunnitelman hyväksyminen, joka joka tapauksessa pitäisi tehdä. Ei sitä voi jättää korjaamatta.

Helsingin Leijona osakeyhtiön tehtävänä on markkinoida nämä tilat kiinteistöviraston antamilla kriteereillä. Se on erittäin vaativa tehtävä, koska siinä täytyy todellakin pikkuisen olla visiota siitä, minkälainen liiketoiminta on yhteensopivaa, synergistä siellä, mikä ei kilpaile muun kaupungin liiketoiminnan kanssa väärin, vaan tavallaan tukee sitä.

Eliikkä näillä perusteilla – arvoisa puheenjohtaja – pitäisin hyvin tärkeänä, että asia etenee eikä jää polkemaan paikalleen. Ja perusteluni ovat tässä, mitkä äsken esitin.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan sen verran vastata valtuutettu Kantolalle ja myös valtuutettu Ojalalle, että mielestäni tässä nyt ei ole kysymys siitä, heitetäänkö niistä taloista pois jotakin, vaan siitä, millä tavalla valtuusto pyrkii vaikuttamaan siihen, että kaupungintalokorttelit kehittyisivät kokonaisuutena, jossa on sijaa sekä kaupungin omille toiminnoille, pienille yrityksille että asukaslähtöiselle toiminnalle.

Ja kuten äsken valtuutettu Lahti kertoi, niin tällä hetkellä valmistelut etenevät siten, että kiinteistövirasto antaa normit, ei kaupunginvaltuusto. Näin kävi Lampan talonkin kohdalla. Jokainen tiedämme, mihin se johti. Ei valtuustolla ollut tosiasiaa mitään päätösvaltaa siinä ratkaisussa, koska kaupungin johto oli mennyt tekemään sitoumuksen. Näin uhkaa käydä koko kaupungintalokorttelin kohdalla, jollei kaupunginvaltuusto puhalla peliä poikki ja ilmoita, että tänne on tuotava kokonaisuus, jossa on tietyt kriteerit, jotka valtuusto päättää, ei suinkaan kaupunginjohtaja tai kiinteistöviraston johto.

47 §

Esityslistan asia nro 11

SUUTARILAN RYHMÄRAKENTAMISTONTTIEN VUOKRAUSPERUSTEET

13.2.2008

Valtuutettu Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja.

Myöhäisestä ajankohdasta huolimatta ihan pari huomiota tähän asiaan.

Kyseessä on Suutarilan ryhmarakentamistonttien vuokrauserusteet. Tämähän on tällainen mielenkiintoinen kehittämishanke, joka mahdollistaa sen, että ehkä sellaisetkin perheet tai yksityishenkilöt, jotka eivät ehkä muuten omakotirakentamiseen pääsisi kiinni, niin pääsevät tämän kehittämishankkeen myötä kiinni siihen.

On mielenkiintoista odottaa, sitten kun tämä hanke pääsee päätökseen, että minkälaiset ovat sen tulokset. Toivon, että niistä raportoidaan meillekin hyvin ja mietitään sitä, onko tämä hanke kuitenkin ehkä liian tiukka ja joustamaton. Tässähän perheille tai yksityisille rakentajille ei jää mahdollisuuksia juurikaan sitten itse, esimerkiksi käsittääkseni hankkia myös itse joltakin muulta urakoitsijalta tai kilpailuttaa osia tästä hankkeesta, että on syytä sitten arvioida tätä, jos jatkossa toteutetaan näitä hankkeita. Meille on tulossa tämän alueen lähistöllekin kaavoja, joissa tällaiset vastaavantyyppiset hankkeet olisivat mahdollisia, että tarvitseeko niitä sitten joustavoittaa tästä. Mutta se arviointi on hyvä tehdä perusteellisesti.

Olisin puuttunut toiseen asiaan myös.

Sivulla 47 meidän papereissamme sanotaan, että sijaintinsa ja ympäristön vuoksi otsikossa mainitut tontit eivät ole yhtä haluttuja kuin pientalotontit yleensä.

Voi olla näin. Mutta on todettava kuitenkin se, että Helsingissä pientalotontteja varsin vähän on ylipäätään tarjolla, kohtuuhintaisia varsinkaan ja kun tästä hankkeesta järjestettiin tiedotustilaisuus, niin se ainakin oli houkuttellut varsin paljon väkeä paikalle. Ja kyllä pientalotontti Helsingissä aina on houkutteleva.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Sivun 48 päätösesityksessä todetaan, että noudatetaan soveltuvin osin tavanomaisia omakotitalotonttien vuokrausehtoja sekä

13.2.2008

kiinteistölautakunnan mahdollisesti päättämiä lisäehtoja.

Tämä on mielenkiintoinen kysymys, että mitä nämä lisäehdot mahdollisesti ovat ja tullaanko käyttämään esimerkiksi jonkunlaisia konsulttiyrityksiä, jotka valitsevat, kenelle nämä vuokratontit annetaan.

Tämä on iso kysymys tasa-arvon kannalta, kaupunkilaisten tasa-arvon kannalta, että kaikilla on samanlainen mahdollisuus saada tontteja. Ei kai käytetä esimerkiksi jotain konsulttiyrityksiä, jotka tekevät jotkut erityiset perusteet, joilla on laskentakaavat, joilla joku toinen pääsee toisen edelle. Kyllä tämän pitää olla reilua ja avointa ja kaikilla olla tasapuolisesti helsinkiläisillä mahdollisuus saada näitä tontteja.

48 §

Esityslistan asia nro 12

MEILAHDEN LÄHIVIRKISTYSALUEEN SEKÄ URHEILU- JA VIRKISTYS-
PALVELUJEN ALUEEN JA KATUALUEEN ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN
(NRO 11642)

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä Meilahden alueen asemakaava on saanut aika paljon kritiikkiä alueen asukkaiden, monien järjestöjen ja myöskin Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin taholta. On arvosteltu sitä, että aluetta kaavoitetaan pala palalta erillisinä hankkeina ilman riittävää kokonaisarviota ja ilman, että asukkaita riittävässä määrin kuullaan.

Nämä ongelmat näkyvät nyt sillä tavalla, että esimerkiksi asukkaille jaetussa kaavoituskatsauksessa muutoshanketta esiteltiin kolmen 3-kerroksisen rakennuksen sijoittamisena kulmittain kadun varteen, mutta kun asia eteni, niin kyseessä olikin viidenneksen suuremmasta rakennusmassasta ja sen sijoittamisesta muurimaisesti kadun varteen.

Mielestäni tämä ei kuvaa oikein hyvää asioiden valmistelua. Ja sitä

13.2.2008

paitsi tähän liittyy monenlaisia ongelmia, ei vähiten liikenteen meluhaittoja.

Ehdotan, että asemakaavaesitys palautetaan uudelleen valmisteltavaksi niin, että vähennetään rakennettavaa kerrosalaa.

13.2.2008

Valtuutettu Bryggare (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Hakanen on täällä kunnostautunut monella tavalla mm. vaatimalla lisää asuntoja Helsinkiin, tai näin ainakin olen muistavinani.

Tässä on oiva sauma tehdä niin. Ja ihmettelen, että tässäkin kohdassa jälleen ilmestyi se peikko, josta aletaan pohtia, että minne päin pitäisi ? rakentaa.

Kertokaa nyt ihmeessä, mitä pahaa tässä? Nykyisessä tilanteessahan on se tilanne, että siinä on mielestäni enemmän ryteikköä kuin sellaista puistomaista rakennetta, ettei siihen kannattaisi rakentaa asuntoja.

Tämä kaava näyttää hyvältä, suunnitelmat loistavalta. Mielestäni tähän ehdottomasti pitää rakentaa asuntoja.

Valtuutettu Soininvaara

Puheenjohtaja.

Olen valtuutettu Bryggaren kanssa tästä kyllä täysin samaa mieltä itse.

Nämä ovat minulle tuttuja seutuja. Tämähän on aivan puhdasta tällaista liikennevihreätä, senkaltaista ikään kuin joutomaata, jota kaavoituksessa ei koskaan saisi jättää oikeastaan kahden väylän väliin.

Joskus minua kiinnostaisi kuulla valtuutettu Hakasen asunto-ohjelma, että mihin tässä kaupungissa nyt yleensä saa rakentaa?

Valtuutettu Brax

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Asukkaiden huolissa kuitenkin muutama on aivan ymmärrettävä.

Tämä pala palalta alueen kaavoittaminen. Ja hyvä, jos kuulin, että valtuutettu Bryggarekin tämän myöntää.

13.2.2008

Tällä alueella myös tällä hetkellä toivottavasti löydetään sitten järkevä ratkaisu aivan katastrofaalisiin ajatuksiin Lääkärikadun puolella. Tämä, että nämä tulevat tällä tavalla huonosti informoituina katsauksen ohi ja pala palalta ei ole omiaan lisäämään luottamusta alueen asukkaiden toimintaan. Siltä osin mielestäni tämä ei ole mennyt ihan kaikkien kauniiden lupaamiemme periaatteiden mukaisesti.

Toinen seikka, mihin toivoisin tai edellytänkin, että jatkossa tämän alueen osalta kaupunki löytää ratkaisut, on, että kasvavan liikenteen seassa on kuitenkin sekä kouluja että nimenomaan perheiden asuntoja ja nyt molemmilla puolilla Meilahtea liikennemäärät tulevat kuitenkin kasvamaan. Tässä yhteydessä ei pystytty tätä alikulkutunneliasiaa ratkaisemaan. Liikenteen turvajärjestelyitä tällä alueella täytyy parantaa. Siinä on sekä Paciuksentiellä että sitten samalla kohtaa Mannerheimintiellä mm. tilanne, että ala-asteelta ainoan alueen leikkipuistoon, Tullinpuomin puistoon menee liikennevalot yli Mannerheimintien yhdestä kohtaa, mutta lähimmällä reitillä ei edes liikennevaloja.

Nämä ovat erittäin vaarallisia seutuja. Ja kun alueella tulee toisaalta raskasta rakentamista, niin samalla pitäisi olla myös alueen asukkaiden turvallisuustasoa nostavia hankkeita samanaikaisesti. Siltä osin arvostelun paikkaa tässä kyllä on ollut.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämähän on liiketalokaava, että tähän ei kyllä niitä asuntoja tule, että kuka niitä kaipasi, niin sitten puhuu väärässä kohtaa.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Koskinen sanoi sen, minkä itsekkin ajattelin - tämän ajankohdan ottaen huomioon - oikaista.

Eli tämä on toimitalokaava, mutta siitä huolimatta tärkeä.

13.2.2008

Valtuutettu Hakanen

Oikaistakoon vielä toinen asia, joka ehkä sekin johtuu myöhäisestä ajankohdasta, että kaikki viestit eivät mene enää ehkä täysitehoisesti perille.

Siis kysymys oli toimitalotontista, mutta kysymys oli myöskin vastaesityksessä siitä, että kerrosalaa pienennettäisiin, ei siitä, että sille alueelle ei rakenneta mitään.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä prosessi, minkä takia tähän tavallaan kaava, tai hakemuksen kuluessa muuttui tämä, niin nimenomaan Biomedicum tarpeet muuttuivat tämän prosessin aikana. Se pitää paikkansa, että aluksi siinä oli erilainen toimitila, tai toimistotalokorttelirivistö, mutta Biomedicum omien tarpeidensa perusteella tarvitsi enemmän tilaa.

Sehän on, koko Meilahden alueen terveydenhuollon klusterihan on merkittävä koko Helsingille ja myöskin koko meidän terveydenhuollon ja lääketieteen kehitykselle. Sen takia tätä kaavaehdotusta sitten lähdettiin uudelleen tekemään, koska siinä itse tässä Paciuksenkadun varrella – niin kuin valtuutettu Soininvaara totesi – on sellaista joutomaata, että se kannattaakin pohtia uudelleen, vaikka siinä tulikin pikkuisen rakennusoikeuksien lisäämistä. Se täyttää nimenomaan Biomedicum tarpeet nyt tällä hetkellä paremmin. Siinähan tullaan rakentamaan tunneli myöskin sinne Biomedicum tiloihin niin, että se palvelee erinomaisesti sitä aluetta.

Siinä mielessä, vaikka tämän kritiikin ymmärrän, mitä asukkaat totesivat, että se muuttui matkan varrella, se tarve muutokseen oli perusteltua. Toivon, että tämä kaava menee eteen päin.

51 §

Esityslistan asia nro 15

13.2.2008

HAAGAN TONTIN 29139/6, KORTTELEIDEN 29144 JA 29145, TONTTIEN
29146/3 JA 9 SEKÄ TONTIN 10 OSAN, KORTTELEIDEN 29148 JA 29149 YM.
ALUEIDEN (TEUVO PAKKALAN TIEN ITÄPUOLI) ASEMAKAAVAN MUUTTA-
MINEN (NRO 11590)

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Toivoisin, kun täällä on nämä tilastotiedot, jossa sanotaan, paljonko on pinta-alaa ja paljonko kerrosalaa, että täältä ilmenisi, että paljonko tässä on uutta kerrosalaa. Yleensä se on tänne merkitty, että paljonko tulee uutta asuinrakennuskerrosalaa ja ehkä liikekerrosoikeutta. Täältä se maininta puuttuu. Siitä näkisi, mitä hyötyä kaupungille on tästä kaavasta.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämän asemakaavamuutosesityksen kohdalla on nyt kysymys asuntorakentamisesta, mutta myöskin toisesta asiasta eli rakentamisen ulottamisesta laajemmin viheralueelle.

Ymmärrän sen, että tarvitaan asuntoja. Tässä asemakaavamuutoksessa niitä voitaisiin myöskin rakentaa lisää ilman, että laajennettaisiin rakentamista Ida Aalbergin puistoon ja siihen olennaisena kuuluvaan viherkäytävään.

Seuraavassa asialistan kohdassa valtuusto käsittelee vielä Teuvo Pakkalan tien itäpuolelle tulevaa asunto- ja toimistorakentamista, joka liittyy tähän Haagan alueeseen sekä. Sen lisäksi Helsingissä on tulossa – niin kuin hyvin tiedämme – vaikka kuinka paljon muutakin asuntorakentamista.

Eli tässä tilanteessa minä en näe mitään perustetta sille, että pitäisi ulottaa Haagassa rakentaminen tuon aikoinaan hyvin suunnitellun

13.2.2008

alueen sisällä oleville viheralueille.

Tällä perusteella esitän, että kaupunginvaltuusto päättää palauttaa Haagan alueen asemakaavan muutosesityksen uudelleen valmisteltavaksi niin, että Ida Aalbergin puistoon ja siihen liittyvän viherkäytävän alueelle ei kaavoiteta lisää rakentamista.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja.

Valitan, että tuota tietoa uudesta asuinrakennusoikeudesta ei ole listatekstiin riittävällä tarkkuudella kirjoitettu.

Joka tapauksessa se mahdollistaa sitä tarpeellista uudisrakentamista, joka tässä kaupungissa ei ole pilvin pimein kaavoitettu, vaan olemme monta vuotta tilanteessa, missä meillä ei ole riittävästi kaavavarantoa toteuttamaan tänään aikaisemmin hyväksytyä maankäytön ja asumisen ohjelmaa.

54 §

Esityslistan asia nro 18

HELSINGIN KRISTILLISEN OPISTON SÄÄTIÖN HAKEMUS LAAJASALON

TONTIN 49012/2 ASEMAKAAVAN MUUTTAMISEKSI

Valtuutettu Soininvaara

Puheenjohtaja.

Hyvin lyhyesti.

Tässä on hyvin viehättävä lause, jossa todetaan, että opisto ei voinut mitenkään ymmärtää, että jos alue on merkitty puistoksi ja kaupungin omistuksessa, että se ei ole heidän omistuksessaan silloin.

Tämä ei ole mitenkään harvinaista. Hotelli, jolle annoimme luvan

13.2.2008

rakentaa hotellin Katajanokan vankilaan, on ottanut kaupungin puiston siellä maksulliseksi parkkipaikaksi, että ilmeisesti samaa joukkoa.

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Rakel Hiltunen
puheenjohtaja
(paitsi osa 42 §:n kohdalla)

Pertti Vanne
kansliapäällikkö

Harry Bogomoloff
puheenjohtaja
(osa 42 §:n kohdalla)

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Terhi Peltokorpi
kaupunginvaltuutettu

Jan D. Oker-Blom
kaupunginvaltuutettu